

Tarče roparjev trafike v mestu? [str. 14](#)

Streha na cerkvi deli stroko [str. 3](#)

TV SPORED

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 18/ Leto 76 / 6. maj 2021 / Cena 2,90 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

Po cepljenju pisanje eseja

V torek so dijaki četrth letnikov gimnazij pisali esej iz slovenščine, prvi preizkus letošnje splošne mature. Kot so ugotovili na celjskih gimnazijah, je pisanje minilo brez posebnosti in težav. Glede na izredno stresno šolsko leto so po koncu preizkusa tako dijaki kot učitelji čutili olajšanje in nadaljevanje bo gotovo lažje za vse. Zaradi bolezni ali karantene med dijaki ni bilo odsotnosti. Morda je k temu prispevalo tudi nedavno cepljenje tistih, ki so to želeli, čeprav se je za ta korak odločilo malo maturantov. [str. 2-3](#)

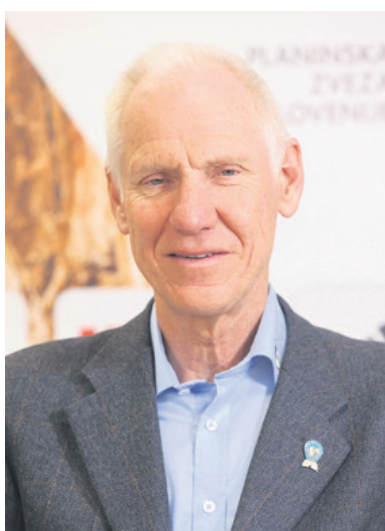

Foto: SHERPA

INTERVJU

Dr. Jože Rovn,
predsednik
Planinske
zveze
Slovenije

[str. 26-27](#)

GOSPODARSTVO

Podjetje Bimex v novih
prostorih [str. 5](#)

NAŠA TEMA

Pokopališče na Golovcu bo
spominski park [str. 12-13](#)

ZADETKI

»Ko smo začeli obnovo pokopališča Golovec, so se oglašali lastniki nekaterih grobov, ki so imeli na tem pokopališču svojce, njihova želja je bila, da bi še živeči partnerji ali drugi svojci lahko bili pokopani v teh družinskih grobnicah.«

Alenka Polutnik, arhitektka

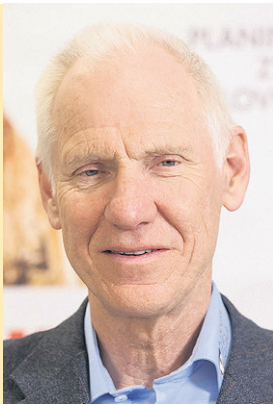

»Prazne poslovne prostore v središču mesta, ki jih imamo kar nekaj, je mogoče oživeti in uporabiti tudi za drugačne, v tem primeru kulturne namene.«

Timotej Jevšenak, soavtor razstave Tendance

»Ni se nam treba bati, da ljudje ne bi več hodili v hribe. Vedno več bodo hodili in moramo najti pravo mero v odnosu do narave.«

dr. Jože Rován, predsednik PZS

»Povpraševanje je letos spet zelo veliko in če bi bilo surovin na trgu dovolj, bi lahko prodajo povečali za najmanj 20 odstotkov. Upam, da se bodo v drugem polletju razmere na trgu stabilizirale in bomo lahko znova normalno poslovali.«

Damjan Klajnšek, prokurist podjetja Bimex

»Ponosna sem, da sem bila vodja ekipe, v kateri so nekatere mlade igralko prvič zaigrale v članski konkurenci. Spremljala sem njihove razvoj, napredek, rast. Pred njimi je lepa prihodnost.«

Snežana Bogičević, kape-tanka ŽKK Cinkarna Celje

Podatki različni od občine do občine

Kje je največ cepljenih na Celjskem?

V zadnjem tednu je število hospitaliziranih covidnih bolnikov v Splošni bolnišnici Celje nekoliko upadlo, trenutno jih je hospitaliziranih 93, 19 jih še vedno potrebuje intenzivno terapijo. V Savinjski regiji je bilo doslej s prvim odmerkom cepiva proti covidu cepljenih približno 51 tisoč ljudi, z drugim 26 tisoč. V Celju je s prvim odmerkom cepljenih 18 odstotkov ljudi, z drugim 8 odstotkov. Občini z najmanjšim deležem cepljenih oseb sta Zreče in Vitanje. Najboljši delež cepljenih dosega občina Solčava, sledita ji Šmartno ob Paki in Velenje.

SIMONA ŠOLINIČ

Več cepljenih je v naši regiji med ženskami. Največ jih je s Pfizier-BioNTechovim cepivom, sledita AstraZeneca in Moderna. Največ cepljenih z dvema odmerkoma je glede na strategijo razumljivo v starostni skupini 80 do 84 let, s prvim odmerkom jih je največ cepljenih v starostni skupini 70 do 74 let. Predvsem Zgornja Savinjska dolina dosega pri cepljenju boljše rezultate kot Slovenija in tudi boljše kot celotna Savinjska regija.

Zdravstveni dom Celje izvaja cepljenje vsak dan, občasno tudi ob sobotah, pravi vodja programa zdravstvene nege in koordinatorica cepljenja v Cepilnem centru Zdravstvenega doma Celje **Doroteja Štruc**. V ekipi, ki cepi, je približno 20 oseb, pri organizaciji pomagata tudi civilna zaščita in celjski ZPO. »Zaenkrat imamo vzpostavljena štiri cepilna mesta, dnevno povprečno lahko cepimo 600 do 700 oseb. Starejše od 65 let smo na cepljenje

klicali, po novem bomo ljudem pošiljali SMS-sporočila s časom cepljenja in tudi z nazi-vom cepiva, ki ga bodo prejeli. Na ta način bo delo hitrejše. Tudi na spletni strani našega zdravstvenega doma se ljudje lahko prijavijo na cepljenje,« pojasnjuje Štruc in dodaja, da ponovna prijava, če se je oseba že prijavila na cepljenje v okviru svoje ambulante družinskega zdravnika, na spletu ni potrebna.

Prosijo za kader

V ZD Celje so do zdaj cepili 15.625 oseb. »Ta teden bomo začeli cepiti osebe, starejše od 50 let, in ostale osebe s kroničnimi boleznimi, ter

osebe, ki delajo v kritični infrastrukturi. Naslednji teden bomo začeli cepiti tudi s cepivom Johnson & Johnson,« pravi Štruc. Ob tem pojasnjuje, da bodo – ko bodo v prihodnjih dneh prejeli večjo količino cepiva – lahko dnevno cepili tudi do 1.200 oseb: »Uredili bomo osem cepilnih mest in na ta delovišča razporedili več zdravstvenega kadra. Veseli bomo tudi, če bodo iz ostalih zdravstvenih domov preusmerili kadre v naš cepilni center,« dodaja Štruc in s tem poudari, da so zaposleni v celjskem zdravstvenem domu preobremenjeni tudi zaradi administracije zaradi cepljenja.

ZD Celje je do danes cepil okvirno 1.700 oseb, starejših od 80 let, in približno 2.400 oseb, ki so starejše od 70 let. Na vprašanje, ali bodo starejše še aktivneje vabili na cepljenje, Štruc odgovarja, da o tem razmišljajo, a da imajo zaenkrat svoj način dela, ki dobro deluje. Omenja še, da je bilo v Celju zelo malo odklonitev cepljenja.

Spet opazili medvede na Celjskem

V zadnjem mesecu so na Celjskem najmanj petkrat občani opazili medvede v krajih, kjer do zdaj še nikoli niso bili videni. Nazadnje je občan v ponedeljek medvedko z mladičema opazil v okolici Celjske koče.

Letos spomladi se spre-hodi medvedov po naši regiji kar vrstijo. Medveda so namreč prejšnji teden opa-

zili tudi na območju južnega pobočja Golt, kar je po navedbah članov Lovske družine Rečica ob Savinji za to območje neobičajno. Medved je poškodoval dve krmišči rečiške lovske družine, zato vse planince, pohodnike, kolesarje, lastnike psov, ki morajo biti obvezno na povodcih, opozarjajo, naj bodo skrajno previdni,

Medved ima zelo dobro razvita čutila, predvsem sluh in voh, precej slabše vidi. V človeku ne vidi plena in ga ne zalezuje ali lovi za prehrano. Kljub temu so bližnja srečanja z medvedom lahko zelo nevarna.

Medved, ki so ga opazili na južnem pobočju Golt, je poškodoval dve krmišči Lovske družine Rečica ob Savinji. (Foto: LD Rečica ob Savinji)

predvsem na območjih Poljan, Borseke, Stona, Golča in Goličke loke. Spomnimo, da je medvedjega mladiča minulo soboto občan opazil tudi v Lipoglavu pri Slovenskih Konjicah. Mladička je videl ob cesti, nakar je žival takoj pobegnila. V začetku aprila se je podobno zgodilo na priljubljeni in množično obiskani sprehajalni poti Celje–Viseči most–Žalec. V Zagradu na območju Radeč je aprila medved v kokošnjaku pokončal in odnesel nekaj kokoši.

Medveda v gozdu načeloma ljudje srečajo le v redkih primerih, saj medved ljudi običajno opazi prej in se umakne, zanj namreč človek predstavlja naravnega sovražnika. Do težav lahko pride, če medveda s svojo prisotnostjo presenetimo in se znajdemo v njegovi neposredni bližini, ko nas ne pričakuje in nima časa za umik. Prav tako je lahko nevarno, če se znajdemo med medvedko in mladiči.

»Težavo na sprehajalnih poteh lahko predstavljajo psi, ki niso na povodcu in napadejo medveda, ker želijo zaščititi lastnika. Pes se zapodi proti medvedu, ki se brani. Pes se prestraši ali umakne in priteče nazaj k lastniku. Medved gre za njim in v tem primeru lahko napade tudi lastnika,« pravijo na celjski policiji.

Ljudje naj bodo, če opazijo medveda, glasni, naj se pogovarjajo, saj ga s tem opozorijo na svojo prisotnost. Medved se bo praviloma umaknil.

SŠol, ŠO

Matura in NPZ

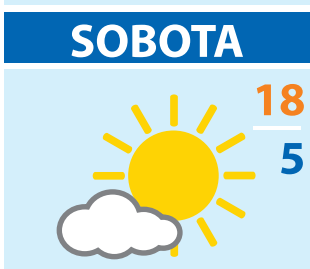
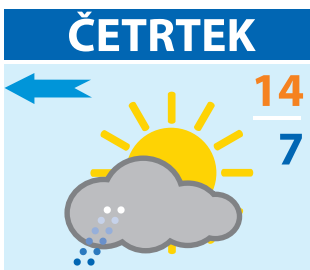
Na gimnazijah so v torek četrtošolci pisali prvi preizkus iz splošne mature, in sicer esej iz slovenščine. V osnovnih šolah se je začelo letošnje nacionalno preverjanje znanja (NPZ).

K prvemu delu mature se je prijavilo 6.624 kandidatov. Pisni izpiti iz splošne mature se bodo nadaljevali v soboto, 29. maja, s pisanjem angleščine. Drugi del pisnega izpita iz slovenščine bodo dijaki pisali 31. maja, ostali pisni in ustni izpiti bodo junija. Z uspehom na letošnjem spomladanskem izpitnem roku splošne mature bodo kandidati seznanjeni 12. julija.

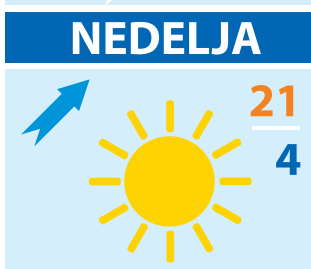
V 478 osnovnih šolah v Sloveniji izvajajo te dni NPZ za 6. in za 9. razred. Preverjanje znanja bo trajalo do vključno 10. maja in se ga bo udeležilo skoraj 22 tisoč učencev 6. razreda in več kot 19 tisoč učencev 9. razreda. K letošnjemu preverjanju znanja je prijavljenih tudi več kot štiri tisoč učencev s posebnimi potrebami in približno 180 učencev iz programa nižjega izobraževalnega standarda.

»Dosežki so dodatna informacija o tem, kakšno je znanje učencev glede na standarde v učnih načrtih, ponudili bodo tudi primerljivost znanja med učenci šole in v državnem merilu. Dosežki bodo koristna informacija tudi šoli, da bodo lahko učenci z učitelji pri predmetih, ki se preverjajo, ovrednotili svoje znanje,« pravi dr. **Darko Zupanc**, direktor Državnega izpitnega centra.

TC

Vir: ARSO

Cerkev znotraj kartuzije naj bi letos po več kot 180 letih spet dobila streho. Vprašanje je le, kakšno. Bo to klasična dvokapnica ali moderna premična streha? Za dveletni projekt obnove je država namenila skoraj dva milijona evrov. Namenski denar je treba porabiti do konca letošnjega novembra.

SLOVENSKE KONJICE – Premična streha deli stroko

Kakšno streho bo dobila cerkev v Žički kartuziji?

Potem ko se je po marčevski okrogli mizi na temo obnove cerkve Janeza Krstnika v Žički kartuziji vnela precej vroča razprava o tem, kakšna bi bila najprimernejša streha, ki bi obvarovala cerkev pred nadaljnjim propadanjem, se očitno razdvojeni strani še nista povsem poenotili. Na zadnjem sestanku pri kulturnem ministru Vasku Simonitiju so se vpleteni dogovorili, da se bo prenova nadaljevala v skladu z dosedanjimi dokumentacijo in veljavnim gradbenim dovoljenjem, v okviru katerega je treba najti možnost za tehnično poenostavitev prenove strehe. Kaj točno to pomeni in kdaj bodo lahko z izbranim izvajalcem podpisali pogodbo, tudi v občini še ne vedo.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Podpisi za razpis referendumu

Potem ko je državni zbor konec marca sprejel novelo Zakona o vodah in ko državni svet zanjo ni izglasoval veta, je 20. aprila društvo Eko krog z 21 nevladnimi organizacijami in gibanji začelo zbirati 40 tisoč overjenih podpisov za referendum o vodah. Menijo namreč, da novela zakona predstavlja resna tveganja za degradacijo vodnih in priobalnih zemljišč ter s tem za onesnaževanje površinskih in tudi podzemnih vodnih teles.

Vsak, ki je pripravljen oddati overjen podpis podpore za razpis zakonodajnega re-

ferenduma o vodi, lahko to stori na obrazcu s spleta, ki ga podpiše pred uradno ose-

bo na upravni enoti, ali elektronsko na strani e-uprave. Obrazec je nato treba poslati ali oddati organizatorju zbiranja. Podpise zbira tudi gibanje Za zdravo družbo.

Do 24. maja je rok za oddajo podpisov, ki jih Eko krogu pomagajo zbirati različni aktivisti in prostovoljci po Sloveniji, saj, kot je dejal Uroš Macerl, predsednik Eko kroga, je zaščita vode nadpolitična tema in so zato k sodelovanju povabili vse stranke in ljudi vseh prepričanj.

TC, foto: SHERPA

Zbiranje podpisov v podporo referendumu o vodi je pred prazniki v Celju organizirala celjska Levica. Na upravni enoti so zagovorili, da pri njih ni ovir za overjanje podpisa in da se za to ni treba naročati.

nasprotuje in trdi, da bi bila edina prava rešitev klasična dvokapna streha.

V strokovni »spor« se je pred časom vmešal tudi poslanec Zmago Jelinčič Plemeniti, ki je z amandmajem, ki ga je vložil, »priboril« državni denar za obnovo. Tudi sam moderni rešitvi zastrešitve cerkve ni naklonjen in tako je Slovenska nacionalna stran (SNS), ki jo vodi, že pred časom na komisijo za preprečevanje korupcije (KPK) naslovila zahtevo po nadzoru nad izvedbo javnega razpisa za obnovo Žičke kartuzije. Pobudo za revizijo je prejelo tudi računsko sodišče.

Jelinčič je po ogledu gradbišča za lokalni časopis dejal: »Zadeva je čudna in ne-transparentna. Spreminjajo koncept, da na cerkvi ne bi naredili strehe, ampak nekakšno premično reklamno tablo. Zadeva je grozljiva. Delajo neko novotarijo, ki bi sodila nekam med moderne bloke v Ljubljano, namesto da bi cerkev ohranili takšno, kot je bila.«

Vse po pravilih

V Občini Slovenske Konjice trdijo, da je pri obnovi cerkve v Žički kartuziji vse transparentno in zakonito. Na zahtevo SNS za nadzor pri izvedbi javnega razpisa se je odzval župan Darko Ratajc, ki poudarja, da nista občina ali župan določila koncepta obnove cerkve, ampak so ga določili uradna stroka, bistvene državne institucije in predstavniki »financerja« – torej ministrstva za kulturo. Očitke oziroma obtožbe o korupciji ostro zavrača.

Kako naprej?

Stroka še naprej ostaja razdeljena, zdi se, da je edina stična točka zavedanje, da je treba denar porabiti do konca letošnjega novembra.

V aprilu je bilo na temo obnove kartuzije organiziranih več sestankov. Na zadnjem, ki je bil 16. aprila v prostorih ministrstva in na katerem so

sodelovali predstavniki kulturnega ministrstva in skupina strokovnjakov – predstavniki zavoda za varstvo kulturne dediščine, oddelka za umetnostno zgodovino Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, Steletovega inštituta Znanstveno-raziskovalnega centra pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti, prisotna sta bila tudi avtor predlagane arhitekturne zasnove Rok Žnidaršič in nasprotnik takšne rešitve arhitekt Igor Sapač – so sprejeli dva sklepa. Odločili so, da se projekt prenove cerkve svetega Janeza Krstnika v Žički kartuziji nadaljuje v skladu z dosedanjimi dokumentacijo in veljavnim gradbenim dovoljenjem, saj bi sprememba rešitve za obnovo strehe zahtevala spremembo veljavnega gradbenega dovoljenja in zato večmesečno zamudo pri izvedbi prenove. Sočasno so odločili še, da je treba v okviru gradbenega dovoljenja najti ustrezno možnost za tehnično poenostavitev prenove strehe. Prav tako je treba najti primernejšo in celovitejšo rešitev za zastrešitve ostalin Otokarjeve kapele.

V konjiški občini uradnega dokumenta, kako nadaljevati obnovo, še niso prejeli, takoj ko ga bodo, bodo z izbranim izvajalcem del, ki je bil izbran na javnem razpisu, podpisali pogodbo za nadaljevanje obnove. »Pogodbo bomo podpisali, takoj ko bomo prejeli uradni dokument komisije, ki je o tem odločala, oz. ministrstva. Za nas sklep komisije ni dovolj, saj potrebujemo soglasje ministrstva. Izvajalec je izbran, časa za podpis pogodbe imamo še 30 dni. Želimo si čim hitrejšo rešitev, saj je treba vsa načrtovana dela izvesti do konca novembra,« je dejal konjiški župan Darko Ratajc in dodal, da so v občini prepričani, da bi bila vsaka odločitev, ki bi bila drugačna kot nadaljevanje obnove po dogovorjenem konceptu, napačna.

Foto: SHERPA

Ena večjih donacij za socialno šibkejš

Javni zavod Socio je minuli petek prejel eno večjih, če že ne največjo količino donirane hrane. Gre za 13 ton zelenjave, ki so jo v teh dneh razdelili med socialno

šibkejš. »Zelenjavo, ki nam jo je podarilo podjetje Transport Draganovič, smo razdelili Rdečemu križu, Karitas, javni kuhinji in družinam v projektu Viški hrane. Glede

na tako veliko količino smo zelenjavo ponudili tudi okoliškim domovom za starejše, vrtcem in šolam,« pravi direktorica JZ Socio Suzi Kvas. Kot še dodaja, so pri tem stopile skupaj vse socialne organizacije in društva, da pride donirana hrana vedno v prave roke, torej tistim, ki jo najbolj potrebujejo.

SŠol, foto: SHERPA

Po dveh letih izgube ima Mlekarna Celeia spet dobiček, kmalu bo končala prvi del prenove sirarne

Lani zeleno tudi poslovanje mlekarne

Mlekarna Celeia bo v maju končala prvi del tehnološke prenove svoje sirarne. Naložba, s katero uvaja večjo avtomatizacijo in energetske bolj učinkovito proizvodnjo, je ocenjena na malo več kot dva milijona evrov, denar zanjo so po besedah direktorja Vinka Buta zagotovili iz lastnih sredstev, s posojilom in z nepovratno finančno pomočjo ministrstva za kmetijstvo. Mlekarna je lani po dveh letih izgube spet ustvarila dobiček, koliko znaša, direktor za zdaj še ne razkriva.

JANJA INTIHAR

Sirarna, ki je največja v Sloveniji, je bila nujno potrebna prenove, saj je njena tehnološka oprema že presegla svojo življenjsko dobo in z njo v mlekarni niso mogli več slediti sodobnim načinom proizvodnje. Zato so se v prvi fazi lotili prenove najbolj ključnega dela pri izdelovanju sirov. »Zamenjali smo sirarske kotle, v katerih sirimo mleko in pripravljamo sirna zrna, kar je osnova za izdelavo sirov. Vgradili smo energetske bolj učinkovito opremo, ki je večinoma tudi avtomatizirana, z njo bomo lahko zagotavljali še višjo kakovost naših izdelkov,« pojasnjuje Vinko But in dodaja, da je mlekarne s tem prvim delom prenove postavila temelje za prihodnja leta, ko bo nadaljevala posodobitev

naslednjih faz proizvodnje. Prenovljena sirarna bo mle-

karni v prihodnje poleg proizvodnje poltrdih sirov višje kakovosti omogočila tudi razvoj novih sirnih izdelkov.

Nekoliko manjši odkup mleka

Mlekarna Celeia v svoji sirarni iz najbolj kakovostnega slovenskega mleka brez gensko spremenjenih organizmov na leto izdela približno 4 tisoč ton različnih sirov. Zanje porabi polovico mleka, ki ga odkupujejo na

malo več kot 900 kmetijah v savinjski, šaleški, koroški, celjski in kozjanski regiji. Lani je mlekarne kljub kriznemu obdobju ob začetku epidemije zagotavljala nemoten odkup, kar je, pravi But, odraz dobrega sodelovanja zaposlenih v podjetju z vsemi rejci in zadrugami. Odkupila je približno 94 milijonov litrov mleka, kar je nekoliko manj kot v letu 2019.

Lani je mlekarne ustvarila približno 59 milijonov evrov

prihodkov od prodaje, kar je manj kot v predhodnih treh letih, čeprav je po dveh letih spet imela dobiček. Leto 2018 je namreč končala s 323 tisoč evri izgube, predlani je bila izguba še višja in je znašala 832 tisoč evrov. Koliko je bilo lani dobička, direktor But še ne razkriva. Približno petino prihodkov je mlekarne tudi lani uspelo ustvariti na tujih trgih, večinoma v državah nekdanje Jugoslavije. »Največji dosežek v izvozu je bil, da smo uspeli ohraniti vsa partnerstva. Naša skrb za ohranitev distribucijskih tokov tudi takrat, ko so bile meje skoraj popolnoma zaprte, je prispevala k poglobitvi našega sodelovanja,« zadovoljno ugotavlja Vinko But in poudarja, da je bil izvoz njihovih izdelkov že od začetka

Vinko But, direktor Mlekarne Celeia: »Prenovljena sirarna bo mlekarne poleg proizvodnje poltrdih sirov višje kakovosti omogočila tudi razvoj novih sirnih izdelkov.«

epidemije nemoten, nekoliko se je podaljšal le odzivni čas.

Manj v šolah in gostilnah, več v trgovinah

Drugače je bilo na domačem trgu. Kot pravi But, se je zaradi zaprtja šol in vrtcev bistveno zmanjšala prodaja javnemu sektorju, zelo se je tudi poznalo, da so vrata morali zapreti gostinski lokali, hoteli in zdravilišča. Na srečo je mlekarne del te prodaje uspelo preseliti v trgovine. »Bili smo zelo dejavni na marketinškem področju, za svoje potrošnike smo pripravili tudi nekaj novosti. S končnim rezultatom celotne prodaje smo zato zadovoljni,« pravi But. Na vprašanje, ali so se zaradi epidemije spremenile navade potrošnikov, direktor mlekarne odgovarja, da se je na začetku povečalo povpraševanje po trajnejših izdelkih in večjih družinskih pakiranjih.

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Cetis lani kljub nepredvidljivosti na trgu ustvaril več dobička

Tako kot še za mnoga druga podjetja v regiji in državi je bilo leto 2020 tudi za Cetis uspešno. Kriza zaradi pandemije koronavirusa je sicer prekinila njegovo »tradicionalno« rast v zadnjih letih, a je družbi in njeni celotni skupini kljub temu uspelo ustvariti več dobička kot v letu 2019. Cetis je zabeležil malo več kot 13-odstotni upad prodaje, a za milijon evrov več čistega dobička kot v letu 2019, celotna Skupina Cetis, v kateri je šest podjetij, ki delujejo na trgu rešitev varnostnih in komercialnih tiskovin ter embalaže, je prihodke povečala za dva odstotka, čisti dobiček pa za malo manj kot 1,4 milijona evrov.

Poslovanje matične družbe Cetis in celotne Skupine Cetis sta lani najbolj zaznamovala dva dogodka. »Globalna kriza zaradi izbruha epidemije covida-19 je povzročila nepredvidljivost trga, ustavljanje projektov ter izgubljanje že dobljenih projektov in priložnosti,« je v poročilu o poslovanju v letu 2020 zapisal predsednik upravnega odbora dr. Peter Groznik. Drugi dogodek, ki je lani zaznamoval celjsko podjetje, je bila pomembna statusno-organiza-

cijska sprememba v skupini. Cetis je iz svoje dejavnosti izločil program rešitev komercialnih tiskovin in ga prenesel na hčerinsko družbo Amba Co, ki se je nato preimenovala v Cetis Flex. »Združili smo podobna programa, ki imata veliko sinergij. Zaradi te spremembe pričakujemo, da bo naše poslovanje še bolj učinkovito, da bomo lahko bolje nadzirali stroške in predvsem da se bosta področje rešitev varnostnih tiskov, ki je ostalo v Cetisu, in dejavnost komerci-

alnih tiskovin lažje razvijala,« pravi Groznik.

Od Hondurasa do Kambodže

V Cetisu pravijo, da se je leto 2020 začelo zelo dobro, nato je epidemija zaradi omejitev potovanja povzročila zamike pri naročilih. Zaprle so se meje v Aziji, Afriki in Srednji Ameriki, kjer so prednostni trgi podjetja, ustavila se je tudi izdaja slovenskih dokumentov. V podjetju so morali začasno ustaviti projekte, a se je do konca polletja prodaja spet stabilizirala, tako da so lahko dokončali načrtovane projekte. Kot navajajo, so potne liste poslali v Honduras in Ekvatorialno Gvinejo, za katero so izdelali tudi osebne izkaznice, v drugem polletju so izpolnili naročila tudi za Nigerijo, Libanijo, Sudan in Kambodžo. Z odprtjem upravnih enot so se razmere spremenile tudi na domačem trgu.

Izvoz še naprej prehiteva prodajo doma

Družba Cetis je lani imela 32 milijonov evrov prihodkov od prodaje, kar je za 13,4 odstotka manj kot v letu 2019. Več kot polovico oziroma 56 odstotkov prihodkov je ustvarila na tujih trgih, od tega 29 odstotkov v Afriki, 22 odstotkov v Evropski uniji in 3 odstotke v Južni Ameriki. Več kot tri četrtine

prihodkov je zaslužila s prodajo rešitev varnostnih tiskovin, pri čemer je na domačem trgu ustvarila 10,2 milijona evrov prihodkov in v Afriki 9,1 milijona evrov. Sicer je lani večje projekte končala v šestnajstih različnih državah. Čisti dobiček Cetisa je lani znašal 4,7 milijona evrov.

Za razliko od matične družbe so se v Skupini Cetis lani prihodki od prodaje povečali. Znašali so 67,7 milijona evrov, kar je 2 odstotka več kot v letu 2019. Razmerje med prodajo doma in izvozom je v skupini nekoliko drugačno, saj je v Sloveniji ustvarila malo več kot 51

odstotkov prihodkov. Skupina Cetis je lanske poslovno leto končala s 5,9 milijona evri čistega dobička.

Prilaganje spremembam

V Cetisu pravijo, da ostaja trg nepredvidljiv tudi v letu 2021. Industrija potovalnih in osebnih dokumentov se še vedno sooča z zmanjševanjem naročil ter upadom poslovanja, kar je v glavnem povezano z omejitvami potovanja. Kljub temu svoje strategije pri prodaji rešitev varnostnih tiskovin ne spreminjajo, ampak se le prilagajajo spremembam. Pri tem si

zelo prizadevajo, da jih kriza ne bi doletela z zamikom, zato s partnerji na globalnem trgu ohranjajo dobre stike, iščejo nove kupce ter si prizadevajo za čim večjo prodajo storitev in ne le tiskarskih izdelkov. Letos zato dajejo prednost trženju rešitev pri urejanju centralnih registrov ter razvijanju upravnih postopkov za izdajo dokumentov v posameznih državah, povečati bodo poskušali tudi prodajo polizdelkov. Kot pravijo, bodo še naprej ostali osredotočeni predvsem na trge Evropske unije, Afrike in Srednje Amerike.

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Cetis je lani na področju rešitev varnostnih tiskovin končal večje projekte v šestnajstih različnih državah na štirih celinah.

ŽE 20 LET OHRANJAMO ČISTO VODO ZA PRIHODNJE RODOVE

URADNE URE
PONEDELJEK in SREDA:
 8.00-10.00 in 11.00-14.00
PETEK:
 8.00-10.00 in 11.00-13.00
info@vo-ka-celje.si
(03) 42 50 300

Družinsko podjetje Bimex praznovalo trideseti rojstni dan

Tri desetletja, tri generacije

Ko so v celjskem podjetju Bimex, ki je v lasti družine Klajnšek, leta 2010 obeležili dvajset let delovanja, so odprli skladišče, vredno 400 tisoč evrov. V začetku tega tedna so z novo pridobitvijo praznovali svoj trideseti rojstni dan, ki so ga zaradi pandemije morali za nekaj mesecev prestaviti. Naložba tokrat ni tako velika, so pa s preureditvijo svojih poslovnih prostorov olajšali delo osmim zaposlenim. Bimex se je v zadnjih dveh desetletjih uveljavil na slovenskem trgu kot zanesljiv veletrgovec s tehničnimi termoplasti. Vsa leta delovanja ga zaznamuje nenehna rast in se pogosto uvršča med sto najhitreje rastočih podjetij v regiji.

JANJA INTIHAR

Podjetje Bimex je leta 1990 ustanovila Biserka Klajnšek. Začela je z urami, ki jih je izdelovala za Gorenje in kasneje še za druge kupce. Ko se ji je štiri leta kasneje pridružil še mož Damjan, se je podjetje preusmerilo v trgovanje s tehničnimi termoplasti, opustilo proizvodnjo ur

ter začelo izdelovati dušilke za preprečevanje radijskih motenj za kupca iz Nemčije. Ta del dejavnosti je leta 2004 preselilo v Požarevac v Srbiji, kjer deluje njegovo hčerinsko podjetje Proel. Pred desetimi leti je v Celju ustanovilo še podjetje Biluks, na katerega je preneslo trženje elektron-

V Bimexu trenutno delajo tri generacije družine Klajnšek. Potem ko sta se pred nekaj leti Damjan in Biserka Klajnšek umaknila z vrha in zasedla mesto prokuristov, je vodenje podjetja prevzela hči Sabina, ki se ji je kmalu pridružil še njen sin Rok. Klajnškovi pravijo, da vse odločitve, povezane s podjetjem, sprejemajo skupaj.

Bimex se v Sloveniji uvršča med tri največje dobavitelje tehničnih termoplastov. Njegov tržni delež znaša 15 odstotkov.

usmerja tudi na jugovzhodne trge, zlasti hrvaškega in srbskega. »Veliko priložnosti vidimo predvsem v Srbiji, kjer sodelujemo s slovenskimi podjetji, ki so tam postavila svojo proizvodnjo, stike navsezujemo tudi z nemškimi družbami, ki jim je srbski trg vse bolj zanimiv,« pojasnjuje **Damjan Klajnšek**, ki tako kot žena Biserka zadnja leta v Bimexu opravlja delo prokurista.

Letos znova rast

V letih 2018 in 2019 je Bimex zabeležil veliko rast in ustvaril več kot 17 milijonov evrov prihodkov od prodaje, kar je največ v njegovi zgodovini. Lani se je zaradi pandemije koronavirusa njegova rast ustavila, saj so prihodki podjetja upadli za 20 odstotkov, vendar je Damjan Klajnšek optimist in napoveduje, da bodo letos znova dosegli predlanske rezultate ali jih morda celo presegli. Bo pa marsikaj odvisno od razmer na trgu tehničnih termoplastov, kjer surovin že nekaj časa primanjkuje. »Povpraševanje je letos spet zelo veliko in če bi bilo surovin na trgu dovolj, bi lahko prodajo povečali za najmanj 20 odstotkov. Upam, da se bodo v drugem polletju razmere na trgu stabilizirale in bomo lahko znova normalno poslovali,« pravi Klajnšek.

Foto: SHERPA

Za trideseti rojstni dan je celjsko podjetje Bimex prenovilo svoje poslovne prostore ter s tem osmim zaposlenim olajšalo delo.

skih komponent, ki jih izdeluje podjetje v Srbiji.

Biserki in Damjanu Klajnšku se je leta 2001 pridružila hči Sabina, ki je pred šestimi leti prevzela vodenje podjetja, že nekaj časa jim pri delu pomaga tudi njen sin Rok.

Veliko priložnosti na srbskem trgu

Bimex s tehničnimi termoplasti oskrbuje predvsem domače kupce, med katerimi so podjetja iz avtomobilske industrije in elektroindustrije ter proizvajalci bele tehnike in malih gospodinjstvih aparatov. Njegova največja dobavitelja sta že četrto stoletje nemška proizvajalca termoplastov

Pred šestimi leti se je družina Klajnšek začela ukvarjati tudi s turizmom. V naselju Malinska na hrvaškem otoku Krku ima sedem apartmajev, ki jih oddaja s pomočjo lastne, na Hrvaškem registrirane turistične agencije.

Covestro in Lanxess, njegov največji kupec v Sloveniji je podjetje Odelo iz Prebolda, s katerim sodeluje že od njegove ustanovitve in skupaj z njim, kot pravi **Biserka Klajnšek**, tudi raste. Do zdaj je Bimex na domačem trgu ustvarjal več kot 90 odstotkov prihodkov, v zadnjem času se

»Ena proti nič za nekdanje male delničarje Thermane«

Nekdanji mali delničarji Thermane so te dni le dočakali vsaj eno dobro novico. Celjsko okrožno sodišče je razveljavilo dva sklepa, ki sta bila sprejeta na seji skupščine te družbe avgusta leta 2014. Odvetnik Borut Soklič, ki je takrat v njihovem imenu vložil izpodbajno tožbo, pravi, da takšna sodba pravzaprav ne pomeni še nič, je pa dobro izhodišče za nadaljnje postopke.

Seja skupščine avgusta 2014 je bila zelo pomembna, saj so na njej takratni veliki delničarji sprejeli letno poročilo z novo cenzitvijo nepremičnin družbe, ki je vodila v slabitve, te pa v 25-milijonsko izgubo, razglasitev insolventnosti, prisilno poravnavo, pretvorbo terjatev v kapital in v razlastitev delničarjev. Večinska, skoraj 100-odstotna lastnica Thermane je postala Družba za upravljanje terjatev bank. Mali delničarji se s cenzitvijo, ki jo je naročila takratna uprava, niso strinjali, prepričani, da je bila insolventnost ustvarjena umetno, so zato vložili izpodbajno tožbo na sklep o sprejetju letnega poročila in tudi na sklep o podelitvi razrešnice upravi in nadzornemu svetu. Po njihovem prepričanju sta oba ravnala v škodo lastnikov. Pri tem so navedli, da za odločanje o letnem poročilu ni bilo mogoče dobiti pravih informacij in je bila torej kršena pravica do obveščenosti.

Odvetnik **Borut Soklič** pojasnjuje, da razveljavitev obeh sklepov pomeni predvsem dobro izhodišče za naprej, saj je sodišče ugotovilo, da prezadolžitve Thermane ni bila pravilno prikazana in da je bilo s cenzitvijo marsikaj narobe. »Do polčasa še nismo prišli, je pa trenutni rezultat 1:0 za male delničarje,« pravi. Mali delničarji so v izpodbajni tožbi zahtevali tudi opredelitev letnega poročila kot ničnega, a je sodišče to njihovo zahtevo zavrnilo. Zato se bodo, napoveduje Soklič, zoper sodbo v delu, ki zavrača ničnost letnega poročila, pritožili in pri tem računajo, da bodo uspešni.

Se lahko torej zgodi, da bodo »padle« vse odločitve, ki so bile sprejete po seji skupščine? Borut Soklič je prepričan, da bodo. »Po seji in kasneje v prisilni poravnavi malih delničarjev nihče ni jemal resno, vsa njihova opozorila so bila neutemeljeno zavrnjena. Zdaj je tudi sodišče opazilo, da vsebina letnega poročila ni bila pravilna in da je bilo cenzitveno poročilo napačno, z njim pa tudi poslovni izkaz družbe. Vendar se do tega ni opredelilo, ker v tožbi nismo dokazovali, da je vse to povezano s kasnejšo prisilno poravnavo. Ampak zadeve so zdaj jasne. Dobili smo dokaze, da je bilo ravnanje uprave škodljivo za male delničarje,« pojasnjuje Soklič.

JJ

surovina

Podjetniki pozor!

V veljavo je stopila nova embalažna uredba, ki zavezuje vsa podjetja, ki prvič dajejo na slovenski trg embalirano blago, da se **do 24. maja vključijo v embalažno shemo**. V Surovini **6., 13. in 20. maja** pripravljamo **brezplačne delavnice**, na katerih boste izvedeli vse o svojih novih obveznostih in rešitvah zanje.

Več informacij na **www.embalažna-shema.si**.

NAJ VAS NOVA ZAKONODAJA NE STISNE V KOT.

Embalaža vaša, skrb je naša.
www.embalazna-shema.si

Sistemske kolesje dolgo mlelo

Po pritožbah in sodnih postopkih dokazal svoj prav

Včasih se zgodi, da je v upravnem postopku izdan upravni akt, s katerim so kršene določene pravice udeleženca v postopku. Sistem ni vedno popoln, zgodi se, da se nato zavrti kolesje, ki je za upravičence do socialnih pravic predolgo, čeprav v njem tudi dokazujejo svoj prav. Tako se je zgodilo v primeru Roberta Potočnika, ki je leta 2013 na CSD Celje podal vlogo za otroški dodatek in za znižano plačilo vrtca. Po več letih pritožb, saj nobena vloga ni bila takoj rešena v njegov prid, je na sodišču dokazal, da je imel prav.

SIMONA ŠOLINIČ

V prvem delu je CSD Potočnikovo vlogo zavrnil, v drugem delu je po Potočnikovem mnenju določil prenizko oprostitev plačila vrtca. Sledila je pritožba, a so na centru odločili, da niso podani razlogi za izdajo drugačnih odločb, in so zadevo poslali v odločanje na drugo stopnjo, torej Ministrstvu RS za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Zadeva se je vlekla dve leti, dokler ni sodišče odločilo, da sta bili odločbi CSD Celje nezakoniti, in je zadevo vrnilo v ponovno odločanje. Vmes so bili tudi razgovori Potočnika z vodstvom CSD Celje. »Ta je izdal odločbi, s katerima sporne pravice prizna, vendar je pri tem zagrešil novo kršitev, saj ni priznal pravice do zakonitih zamudnih obresti,« dodaja Potočnik, ki je nato spet svoj prav dokazal na sodišču. Zdaj želi na to opozoriti javnost, saj pravi, da mnogi ljudje nimajo niti finančnih zmožnosti, da bi storili enako. Od centra za socialno delo terja tudi opravičilo. »In na to dejstvo opiram stališče, da je zadeva posebne pomena za javnost, saj je treba upravičence do pravic, ki jih je mogoče uveljavljati le na CSD, opozoriti na previdnost glede zakonitosti in pravilnosti odločb,« pravi Potočnik.

Izkoristil vsa pravna sredstva

Potočnik meni, da gre v zadevi, kljub temu da v igri

niso visoki zneski zavrženih pravic, za kršitve tako pravnih kot etično-moralnih standardov: »V mojem primeru nas je ta nepripravljenost CSD Celje na spremembo svojih nezakonitih odločb glede pravic iz javnih sredstev pahnila v boj za naše pravice najprej z drugostopnim organom in kasneje še v sodni postopek. Šele ko smo uspeli na sodišču, je to s sodbo prisililo CSD Celje v izdajo zakonitih odločb. Ob tem center ni bil pripravljen popraviti nove kršitve pravic v svojih odločbah, s čimer nas je ponovno prisilil v iskanje pravice na drugi stopnji in kasneje na sodišču, kjer smo ponovno dokazali kršitve.«

»Napake se lahko zgodijo na centrih ali v drugih organih, ki odločajo v upravnem postopku, in sicer zaradi nepopolnih, starih ali neosveženih podatkov, ki jih uvažamo iz drugih baz v informacijskem sistemu. Nenazadnje se lahko nepravilnosti pri odločanju zgodijo tudi zaradi nenamerne napake strokovnega delavca,« pojasnjuje direktorica CSD Celje **Olga Bezenšek Lalić**. Zakonodaja omogoča uporabo pravnih sredstev, ki so na voljo v upravnem postopku. »V postopkih se do-

gaja, da nekdo tolmačenje in razumevanje zakonodaje na prvi stopnji spodbija s pritožbo, o kateri odloča organ na drugi stopnji, ki pa lahko odloči drugače od prve stopnje. Enako je na sodiščih. Sodba sodišča na prvi stopnji se na drugi stopnji lahko izpodbija in spremeni na osnovi novih ali drugače predstavljenih dokazov oziroma dejstev. Prav zaradi tega naša zakonodaja omogoča pravico do presoje zakonitosti s pravico do uporabe pravnih sredstev. S tem predstavlja najpomembnejšo procesno pravico v smislu varstva pravic strank. Ob tem izpostavljamo, da je naš uporabnik izkoristil vsa pravna sredstva ter pravne poti,« še poudarjajo na CSD Celje. Slednji je Potočnikovo pritožbo odstopil v reševanje drugostopnemu organu.

Socialna inšpekcija ni ugotovila nepravilnosti

»Pritožba na ministrstvu ni bila rešena v korist uporabnika, zato je sprožil postopke zoper odločbo ministrstva in izkoristil vse pravne poti. Ministrstvo ne obvešča centrov o odločitvah glede izplačila zakonitih zamudnih obresti, saj je v tem delu uresničitev sodne odločbe v njihovi pristojnosti. Uporabniku smo pojasnili, da je zavezanec za izplačilo zakonitih zamudnih obresti organ druge stopnje, ki je tudi izvršil vsebino predmetnih sodb,« pojasnjujejo na CSD Celje.

Poudarjajo še, da se je glede pravilnosti vodenja postopkov na pobudo uporabnika izrekla tudi socialna inšpekcija, ki po pregledu dokumentacije in razgovorih

s strokovnimi delavci centra ni ugotovila kršitev. »Tudi upravni inšpekciji smo odgovorili na vprašanja. Mnenja o nepravilnostih nismo dobili. Zaradi nenehnih obtožb uporabnika smo se obrnili tudi na ministrstvo in predlagali skupni sestanek,« dodajajo na centru.

Potočnik naj bi se pritožil zaradi neekonomičnosti postopka, ki je trajal predolgo, ter na ugotovljene nepravilnosti in kršitve, ki so bile po sodni poti tudi odpravljene. »Dejstvo je, da je v tem primeru postopek na ministrstvu trajal predolgo. Razlogov za zamude pri odločanju na drugi stopnji je več: na centrih je med letoma 2012 in 2015 ob spremembi zakonodaje in uvajanju novega informacijskega sistema prihajalo do velikih zamud pri

odločanju o štípendijah, otroških dodatkih in subvencijah vrtcev. Prihajalo je tudi do povečane števila pritožb zaradi nedodelane zakonodaje ter njenih nenehnih sprememb. O omenjenih težavah smo

tudi večkrat obveščali javnost, pojasnjevali in se javno opravičevali. Zaradi prehoda na nov informacijski sistem in uvažanja podatkov iz baz drugih ustanov, ki niso imele posodobljenih sistemov, smo na CSD potrebovali veliko časa za izdajo odločb. Sčasoma je bil informacijski sistem posodobljen do te mere, da je odločanje o pravicah iz javnih sredstev delno avtomatizirano, zaradi česar do zamud ne prihaja več oziroma vsaj ne več v takšni meri, kot so se dogajale v preteklosti,« dodaja Bezenšek Lalićeva.

»Osebnostno razumemo uporabnika, njegovo nezadovoljstvo in ogorčenje nad dolžino trajanja postopkov, vendar ne CSD in še manj direktorica osebno ne moreta vplivati na trajanje postopkov v smislu njihove pospešitve ali na odločanje drugih ustanov. Menimo, da mu z naše strani niso bile kratene pravice. Ves čas smo kljub pritiskom in poskusih krnitve ugle da CSD ter imena direktorice delovali korektno in spoštljivo. Kot socialna delavka razumem človeško plat zamere in prav zaradi osebnega razumevanja sem uporabniku ponudila možnost skupnega razgovora,« še dodaja direktorica CSD Celje Olga Bezenšek Lalić.

Center za socialno delo Celje je lani na področju letnih pravic na osnovi Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev izdal 27.072 odločb, kar je več od povprečja v Sloveniji. Prejetih pritožb na odločbe je bilo 446. Na centru so jih rešili 344, a dodajajo, da je največkrat šlo za napake zaradi neujemanja podatkov iz uradnih evidenc z dejanskim stanjem in zaradi plačanih preživnin, ki jih strokovni delavci niso upoštevali, saj mora stranka to sama dokazovati. V reševanje v drugostopenjskem organu odločanja so s centra poslali 102 pritožbi. Ministrstvo za delo je 7 primerov vrnilo v ponovno odločanje, 48 primerov je še vedno v postopku reševanja, 56 pritožb je bilo neutemeljenih.

CELJE – Naj prostovoljci v Mestni občini Celje za leto 2020

Nesebično pomagali v času zdravstvene krize

Celjski mladinski center je v okviru svoje Informacijske točke Europe Direct Savinjska z Mestno občino Celje pripravil že 16. Festival prostovoljstva in razglasil naj prostovoljce v občini. Tako kot lani je bil tudi letos festival zaradi aktualnih epidemioloških razmer in ukrepov izveden na spletu.

ROBERT GORJANC

Med prispelimi prijavi je strokovna komisija na podlagi števila opravljenih ur, vsebinske opredelitve prostovoljnih dejavnosti ter dodatnih referenc izbrala devet naj prostovoljcev v petih starostnih kategorijah.

Namen dogodka je spodbujati prostovoljstvo v lokalni skupnosti in se posebej zahvaliti vsem prostovoljcem, ki so v preteklem letu nesebično pomagali drugim. Predvsem v času družbenih pretresov, med katere gotovo spada sedanja zdravstvena kriza povezana s pandemijo, je več kot očitno, da je prostovoljstvo izredno pomembno, saj izboljšuje kakovost življenja najranljivejših skupin. Tudi letos so se prostovoljci in organizacije izkazali pri svojem delovanju. Na javni natečaj, ki je bil odprt do 19. marca, je prispelo 33 prijav.

Predstavitev naj prostovoljcev

V starostni kategoriji od 12 do 15 let je to **Neža Flis**, ki se je kot prostovoljka vključevala v delo v Bolnišnici Topolšica, kjer je pomagala bolnikom pri komunikaciji, razvedrilo in rekreaciji. Sošolkam in sošolcem je nudila učno pomoč ter sodelovala pri izvedbi športnih dogodkov v okviru šole.

Naj prostovoljca v kategoriji od 16. do 19. leta sta **Dominik Klezin**, dijak 4. letnika Gimnazije Celje – Center, ki je izvajal varstvo šoloobveznih otrok v času epidemije in nudil učno pomoč učencem od 1. do 5. razreda, ter **Zoja Čepin**, ki pri društvu tabornikov Rod II. grupe odredov že pet let usmerja vodnike pri delu in usklajuje organizacijo akcij za otroke. Lani je tudi sodelovala pri projektu »Start the change« izvajalca Amnesty International Slovenija.

V kategoriji 20 do 29 let sta si laskavi naziv prislužila **Nina Ocvirk** za izvajanje preventivnih mladinskih delavnic v celjskih OŠ in za tematske dejavnosti za otroke v času šolskih počitnic ter v času predavanj za starše, in **Damjan Gorjanc**, ki je del organizacijske ekipe projekta Božičkova tovarna daril, v okviru katerega vsako leto obdarijo otroke iz socialno šibkejših družin. Sodeloval je še pri 15. Mikovi karavani otroškega smeha, hkrati nudi pomoč ob nastanku socialnih stisk v okviru Humanitarnega društva Enostavno pomagam.

Trije naj prostovoljci so bili imenovani v kategoriji od 30 do 60 let. **Niko Korenjak** je kot prostovoljec Civilne zašči-

te Mestne občine Celje izvajal varstvo šoloobveznih otrok v času epidemije covida-19, kjer je nudil učno pomoč učencem od 1. do 5. razreda, nudil pomoč starejšim pri nakupu dobrin v času epidemije ter nesebično pomagal v klicnem centru ter pri testiranju in cepljenju oseb v Mestni občini Celje. **Urška Kajtner** je dolgoletna članica Leo kluba Mavrica, odgovorna je za številne projekte, med drugim za »Debato z namenom« ter »Knjigo z namenom«, izvaja dejavnosti v pomoč brezdomcem ter delavnice za otroke in mladostnike. Letos je tudi zmagala v programu ameriške gospodarske zbornice v Sloveniji za mlade talente, »AmCham Top potencial leta 2020«. **Alojzija Guček** se je Škofjiski karitas priključila kot prostovoljka leta 2014, kjer pomaga ljudem v stiski in v okviru organizacije sodeluje v številnih akcijah, sodeluje tudi pri ustvarjalni skupini, kjer izdelujejo voščilnice, in se pridno uči tujih jezikov.

Naj prostovoljka leta 2020 v peti starostni kategoriji, nad 60 let, je postala **Zinka Jazbec**. Udeležuje se v več humanitarnih organizacijah, med drugim najbolj aktivno pri celjskem območnem združenju Rdečega križa Slovenije ter društvu upokojencev. Nesebično pomaga vsem pomoči potrebnim, skrbi za pridobivanje novih članov ter si zelo prizadeva za delo z mladimi. V okviru društva upokojencev sodeluje v projektu Starejši za starejše.

Foto: MCC

Zinka Jazbec, nad 60 let

Alojzija Guček, 30-60 let

Niko Korenjak, 30-60 let

Urška Kajtner, 30-60 let

Damjan Gorjanc, 20-29 let

Nina Ocvirk, 20-29 let

Dominik Klezin, 16-19 let

Zoja Čepin, 16-19 let

Neža Flis, 12-15 let

Napoved gradnje nove garažne hiše v mestnem jedru?

CELJE – Na začetku zadnje seje mestnega sveta je svetnik **Levice Matija Kovač** podal komentar na sklep dopisne seje mestnega sveta, ki je zadeval glasovanje o spremembah režima na dveh parkiriščih v mestu. Kot je dejal, na dopisni seji ni glasoval, ker do začetka seje od strokovnih služb ni prejel odgovora, ki ga je zastavil, in sicer koliko stalnih abonementov izmed stanovalcev mestnega jedra najema parkirišče pri železniški postaji po ugodnejši tarifi za stanovalce. Kasneje je odgovor sicer prejel – teh stanovalcev je 40, a so po novi ureditvi s postavitvijo zapornice izrinjeni s prostora, ki so ga prej uporabljali in za katerega plačujejo zakupnino.

»Mislim, da ni nič narobe, če se za poslovne uporabnike, ki delujejo na tem območju, izboljšujejo pogoji. Hkrati bi morali v obzir vzeti tudi stanovalce, ki bodo imeli v času večjega obiska mestnega jedra, zlasti decembra ali ob poletnih prireditvah, težave s parkiranjem. Del parkirišča, ki ga danes uporabljajo, je namreč ograjen in ne bo dostopen. Zaradi gradnje košarske poti na Savinjskem nabrežju,

ki jo sicer z veseljem pričakujem, parkirnih mest, ki jih prebivalci iz Razlagove ulice in Savinjskega nabrežja redno uporabljajo, tudi ne bodo več imeli na voljo. Bojim se, da smo sprejeli odločitev, ki bo kakovost bivanja v tem delu mestnega jedra poslabšala, kar ne bi smelo biti v interesu mesta. Mislim, da je naša glavna naloga, da skrbimo za dobrobit stanovalcev mestnega središča in da šele nato urejamo čim boljše pogoje za obiskovalce, ki prihajajo v mesto,« je menil **Matija Kovač**.

Župan **Bojan Šrot** je ocenil, da je bojazen popolnoma odveč. »Na tem parkirišču je vsaj 150 parkirnih prostorov, in sicer po podatkih ZPO. Res je, da smo dolžni skrbeti tudi za prebivalce, ampak v nič manjši meri tudi za tiste, ki v mestu opravljajo poslovno dejavnost. To parkirišče je rezervirano samo v času, ko je plačljivo, torej do 15.30, potem so zapornice dvignjene in je parkirišče namenjeno tudi stanovalcem starega mestnega jedra. Prav je, da imajo tudi poslovni subjekti možnost parkiranja, kar je veliko boljše, kot da bi imeli prazne poslovne prostore, ki propadajo in kvarijo ugled

mesta. Tudi cena se razlikuje, če gre za rezerviran poslovni prostor ali za stanovalce. Prepričan sem, da nihče od štiridesetih stanovalcev z abonentskimi dovolilnicami na tem območju ne bo imel težav s parkiranjem.«

Župan je še napovedal, da bodo v bližnji prihodnosti poskušali čim bolj spustiti bližnje parkirišče P&R, in dejal, da če gre nekdo nekaj deset metrov peš, to ne sme biti ovira.

»Sicer bo treba razmišljati, da bomo v tem delu mesta zgradili parkirno hišo, ker je parkirišče že zdaj dobro zasedeno. In če je tako v času koronjskih ukrepov, bo v normalnem obratovalnem času še bolj, ves dan. Gradnja parkirne hiše vzame kar nekaj časa. Želimo si, da bi se uspeli dogovoriti z državo za preostali del parkirišča proti železniški postaji. Že pred časom smo ponudili zamenjavo za prva dva tira, ki sta v naši lasti. Nelogično je, da imamo mi v lasti tira, železnica pa parkirišča, moralo bi biti ravno obratno. Že dolgo se o tem pogovarjamo. Parkirno hišo bi potem gradili po delih, proti rondoju s fontano,« je še dejal Bojan Šrot.

RG

Še kakšen rebalans zaradi nakupa novih stavb?

CELJE – Potem ko so celjski mestni svetniki na zadnji seji brez razprave potrdili rebalans proračuna, je župan **Bojan Šrot** napovedal, da glede na »dinamično dogajanje« to verjetno ni zadnji rebalans v tem letu. Spomnil je, da je bila pred kratkim prodana zgradba nekdanje Banke Celje v Vodnikovi ulici in da ima informacijo, da so prodane zgradbe Celjske mestne hranilnice v Prešernovi ulici ter garažna hiša pod igriščem III. osnovne šole.

»Gre za pomembne nepremičnine. Vsaj za garažno hišo, kjer je etažna lastnina, MOC pa je lastnica igrišča nad to garažo, bomo v nadaljnjih postopkih uveljavljali predkupno pravico. Zdaj te možnosti niti ni bilo, ker je bila prodana pravna oseba, ki je imela te nepremičnine in so bile na prodaj v kompletu. Dobil sem informacijo, da ima tudi pošta namen prodati celotno poštno zgradbo, razen menda polovice pritličnega dela. Tako da bomo v občini spremljali dogajanje in prišli pred mestni svet s kakšnim predlogom. Gre za

zgodovinske zgradbe v mestu, ki verjetno v celoti ne bodo mogle biti namenjene poslovni dejavnosti. Kar je lahko tudi prednost, saj bi bilo mogoče zagotoviti več stanovanj za meščane, mlade družine ...« je povedal **Bojan Šrot**, ki je prepričan, da marsikdo želi živeti v mestu, saj to prinaša mnoge prednosti.

Dodal je še, da si ne želi, da bi se zgodilo kaj podobnega kot z nekdanjo stavbo Mode, ki je v zgornjem nadstropju že deset, petnajst let prazna, kot je tudi lokal, kjer je bila nekoč vinoteka. »Dražbe za prostor vinoteke se je udeležila tudi občina, izklicna cena je bila 700 tisoč evrov, izdražena cena pa več kot milijon evrov. V občini smo ocenili, da je previsoka glede na stanje stavbe in vložke za njeno oživitvev.«

Naslednji proračun MOC bo zagotovo samo enoleten, saj bodo jeseni prihodnje leto lokalne volitve in po zakonodaji odhajajoči občinski svet ne sme sprejemati proračuna za novega, ki bo oblikovan po volitvah.

RG

Gledalci so na virtualnem dogodku v živo na Facebookovih kanalih Infopentlje ter Celjskega mladinskega centra lahko spremljali nagovor direktorice Celjskega mladinskega centra Sonje Majcen in podžupanje Mestne občine Celje Brede Arnšek. Program podelitve je ob zvokih kitare popestril dijak Gimnazije Celje – Center, Filip Vidušin. Po razglasitvi naj prostovoljcev za leto 2020 so v MCC za gledalce pripravili videoposnetek s kratkimi intervjuji vseh nagrajencev.

Obsotelje in Kozjansko – Mag. Jasna Žerak ne želi biti več direktorica zdravstvenega doma

Dežurna služba kamen spotike

Da odstopa od kandidature za drugi mandat kot direktorica Zdravstvenega doma Šmarje pri Jelšah, ki zdravstveno oskrbo zagotavlja občanom šestih občin Obsotelja in Kozjanskega, je na zadnji seji občinskega sveta Občine Rogaška Slatina sporočila mag. Jasna Žerak. To odločitev je sprejela, saj je komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja slatinskemu občinskemu svetu predlagala, naj Žerakove ne imenuje za polni mandat, ampak le za vršilko dolžnosti direktorice za obdobje enega leta, da bi v tem času uredila vprašanje ponovne uvedbe nadstandardne dežurne službe v kraju.

TINA STRMČNIK

V Zdravstveni postaji Rogaška Slatina je od leta 2008 ob sobotah, nedeljah in praznikih med 7. in 13. uro delovala dodatna dežurna ambulanta, za delovanje katere je občina letno namenila približno 42 tisoč evrov. Marca lani je ta nadstandardna ambulanta zaradi epidemije zaprla vrata. Slatinski občinski svetniki so že marca letos direktorici soglasno sporočili, da so občani zaradi ukinitve ambulante nezadovoljni in jo prosili, naj ob koncu tedna in med prazniki ponovno vzpostavi dodatno ambulanto.

Žerakova je v predhodnem pisnem odgovoru svetnikom pojasnila, da ZD Šmarje pri Jelšah glede na vse dodatne obremenitve zaradi epidemije koronavirusa nima na voljo dovolj zaposlenih, da bi lah-

Jasna Žerak je prepričana, da se nujna medicinska pomoč pod okriljem ZD Šmarje pri Jelšah zelo razvija. Ponovno vzpostavitev nadstandardne dežurne ambulante v Rogaški Slatini je označila kot vračanje v stare tirnice, ki ne prinašajo razvoja.

ko ponovno organiziral nadstandardno dežurno službo v

Rogaški Slatini. V tamkajšnji dodatni ambulanti bi lahko glede na zakonodajo delalo le pet zdravnikov od enajstih, delovne obveznosti omenjenih zdravnikov pa so se v obdobju epidemije po njenih besedah močno povečale.

Direktorica, ki ta javni zdravstveni zavod vodi od leta 2017, je organizacijo dela v zadnjem času preoblikovala tako, da sta bila dodaten zdravnik in sestra od 7. do 19. ure prisotna v dežurni službi v Šmarju pri Jelšah. V ekipi nujne medicinske pomoči sta tako vsak dan na voljo dva zdravnika – eden samo za urgentna stanja na terenu in drugi, ki je na voljo tistim, ki lahko kljub nujnim stanjem sami pridejo do zdravstvenega doma. Ta zdravnik, če je treba, v posebni zaščitni opremi v zabojniku opravlja tudi preglede bolnikov, okuženih s koronavirusom.

Predstavila vizijo, nato odstopila

Občinski sveti občin Podčetrtek, Rogatec, Bistrica ob Sotli in Kozje so dosedanji direktorici že dali soglasje za ponovno imenovanje na to delovno mesto do leta 2025. Čeprav je Žerakova tudi slatinskim svetnikom predstavila opravljeno delo in spregovorila o svojih na-

črtih, svetniki o njenem imenovanju naposled niso mogli glasovati. Od kandidature je namreč ustno odstopila, zaradi česar je bil presenečen tudi slatinski župan mag. Branko Kidrič. »V občini smo razumeli, da med epidemijo z obstoječim kadrom ni možno organizirati nadstandardne dežurne službe. Smo pa pričakovali in to pričakujemo še danes, da bo po koncu epidemije dežurna služba vzpostavljena vsaj na takšni ravni kot pred epidemijo.« Dodal je, da je zdaj na potezi svet zavoda ZD Šmarje pri Jelšah, ki bo pripravil razpis za izbor novega direktorja. Žerakova izjave za medije ni želela dati, njen mandat se bo iztekel 1. junija.

Da je dosedanja direktorica doslej opravila veliko delo in da je bila edina negativna plat prav nadstandardna dežurna služba, je v razpravi ob koncu seje izpostavilo več svetnikov. Jože Erjavec (Nestranska lista za razvoj Rogaške in podeželja) je povedal, da imajo svetniki dolžnost predstavljati pobude in pripombe občanov. In da uporabniki lahko izrazijo svoje mnenje, saj za storitve nenazadnje plačujejo. »Če smo ji sporočili, da so občani zaradi tega, ker ob koncu tedna v svojem kraju nimajo več dežurnega zdravnika, nezadovoljni, ji nismo naredili nobene krivice. Sama je namreč dejala, da so njena prva skrb zadovoljni bolniki. Če smo svetniki s tem zakrivali njen odstop, se res sprašujem, kje je v tej državi demokracija.«

Foto: arhiv NT (Andraž Purg – GrupA)

Za odkup stolpa na Janini

ROGAŠKA SLATINA – Občina je oddala ponudbo za nakup približno 25 tisoč kvadratnih metrim površin v okolici Janine, ki so bile na voljo v sklopu prodaje premoženja Zdravilišča Rogaška v stečaju. Stečajna upraviteljica Alenka Gril bo ponudbe odpirala ta četrtek, 6. maja.

Občina se zanima za štiri sklope zemljišč, in sicer za zemljišča, kjer stoji razgledni stolp Janina, zemljišča, kjer so sprehajalne poti, zemljišča med smučiščem in vlečnico ter za edino zemljišče, ki je na voljo ob smučišču. Če bo zelena zemljišča uspešno kupila, bo obnovila razgledni stolp na Janini. Denar za obnovo stolpa, in sicer približno 35 tisoč evrov, je po besedah župana mag. Branka Kidriča v občinskem proračunu zagotovljen že dve leti. »Upam, da nam bo nakup uspel. Če bomo prišli do stolpa, ga bomo v kratkem času obnovili,« je dejal.

Pobudo občine za odkup zemljišč, ki so del zdraviliškega parkovnega gozda, pozdravljajo tudi v celjski območni enoti Zavoda RS za varstvo kulturne dediščine. Menijo, da je treba sprehajalne poti, ute, stolp, urbano opremo in paviljone obnoviti, medtem ko lahko občina po njihovem prepričanju pomaga pri obujanju in vzdrževanju tega prostora, ki ima velik družbeni pomen.

TS

NAJ VIŽA

narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Denar za industrijski coni

ŠENTJUR, DOBJE – Občina Šentjur bo za komunalno urejanje industrijske cone Šentjur jug - 3 skupno pridobila kar 3,48 milijona evrov državnega in evropskega sofinanciranja, še približno 400 tisoč evrov bo zagotovila sama. Opremljanja industrijske cone se bo lotila tudi Občina Dobje, ki je za 573 tisoč evrov vreden projekt, prejela 202 tisoč evrov sofinanciranja.

Tako Občina Šentjur kot Občina Dobje bosta s pomočjo sofinanciranja uredili prometno, komunalno in energetska infrastrukturo, v Šentjurju bodo na območju omenjene industrijske cone poskrbeli še za protipoplavne ukrepe. Poleg tega bodo obnovili cesto v cono, dogradili bodo kolesarsko stezo in pešpot. Na križišču ceste Šentjur–Črnomla in Podgora–Nova vas bo zgrajeno krožišče.

TS

Popravek

V prispevku z naslovom Okolica telovadnice privablja poglede, objavljenem v Novem tedniku v četrtek, 29. aprila, sem pri enem od podpisu fotografij narobe zapisala, da je naročnica praznjenja košev ob sprehajalni poti proti OŠ Hruševac Občina Šentjur. Pravilno je Mestna skupnost Šentjur. Za napako se opravičujem.

Tina Strmčnik

Se bomo v zreškem jezeru kmalu kopali?

ZREČE – Zreška občina je znana predvsem po kovaški industriji in turizmu. In prav slednji ima vedno večji pomen in nudi številne možnosti razvoja. Veliko priložnost za nadaljnji turistični razvoj v občini predstavlja Zreško jezero, kjer trenutno domujejo predvsem ribiči. V občini želijo jezero še bolj oživiti in na njegove bregove privabiti še več ljudi.

Turističnega potenciala in številnih možnosti razvoja turistične ponudbe na in ob Zreškem jezeru se župan Boris Podvršnik zaveda že dlje časa. Da gre za neizkoriščen biser, so prepričani tudi pri lokalni turistični organizaciji LTO Rogla-Zreče, ki jo vodi direktor Domen Vogelsang.

Kot je povedal zreški župan Boris Podvršnik, je dolgoročni cilj občine, da bi jezero, ki

je sicer še vedno v lasti Univerze, postalo kopalno. »Z revitalizacijo jezera bi lahko predvsem v poletnih mesecih v naše okolje privabili precej ljudi. Popestrili bi ponudbo v kraju ter obiskovalcem in domačinom na ta način ponudili številne dejavnosti na prostem,« je prepričan župan.

Po evropski denar

V Zrečah že nekaj časa iščejo načine, kako na in ob jezero, kjer trenutno domujejo predvsem ribiči, privabiti tudi ostale obiskovalce. Zavedajo se, da je treba ljudem ponuditi še nekaj več. Idej je, kot je dejal župan, precej, a za njihovo uresničitev občina potrebuje tudi denar. Tako so se v posebno partnerstvo že povezali Občina Zreče, podjetje Pot med krošnjami Pohorje, gospodarsko-interesno združenje LTO Rogla-Zreče in

Zreško jezero, ki se nahaja v bližini Term Zreče, je bilo v dolini potoka Koprivnica zgrajeno leta 2000. Okoli jezera je urejena sprehajalna pot, jezero pa ponuja tudi številne koticke, namenjene športnemu ribolovu. V občini si želijo, da bi ob jezeru vzpostavili nove turistične vsebine, predvsem pa, da bi se nekoč v jezeru lahko tudi kopali.

Planinsko društvo Zreče. S skupnim projektom Prepoznavanje

priložnosti na varovanih območjih narave so uspešno kandi-

ditali na razpisu Evropskega sklada za razvoj podeželja.

Projekt je vreden približno 44 tisoč evrov, v Zrečah pa upajo, da bodo iz evropskega sklada pridobili večino potrebnega denarja, približno 32 tisoč evrov. »V prvi vrsti želimo s tem projektom priti do idejne zasnove, s katero bomo jasno določili, kaj sploh na tem jezeru želimo,« je povedal direktor zreškega LTO Domen Vogelsang.

V občini pojasnjujejo, da je namen projekta z načrtovanimi dejavnostmi oživiti Zreško jezero in obogatiti ponudbo varovanih območij narave ter spodbuditi večjo vključevanje naravne dediščine v trajnostni razvoj. »Vpliv Pohorja in termalne vode nudi priložnosti za razvoj klimatsko-zdravstvenih produktov, ki se lahko kot učni poligon in primer dobre prakse na področju sonaravnega turizma prenesejo tudi na druga podobna območja.«

LKK

Foto: Občina Zreče

ZKŠT Žalec je lani prodal približno 23 tisoč fontanskih vrčkov, medtem ko jih je v letih pred epidemijo 40 do 50 tisoč. Po besedah direktorja mag. Boštjana Štrajharja izkupiček ni niti tako slab. Pretekla leta so namreč k fontani prihajale z avtobusi številne izletniške skupine, česar lani – z izjemno enega avtobusa – ni bilo.

ŽALEC – Zakorakali v šesto sezono delovanja fontane piva

Letos častijo pivo

Gre za eno od novosti, ki jo je Zavod za kulturo, šport in turizem (ZKŠT) Žalec pripravil za letošnjo, že šesto sezono. Obiskovalci, ki bodo pred obiskom fontane zavili po Spodnji Savinjski dolini in v za to posebno pripravljeni brošuri zbrali štiri žige, bodo prejeli brezplačno hišno pivo Kukec. Seveda to ni edina letošnja novost, s katero želijo v Žalec privabiti še več izletnikov in število prodanih vrčkov približati na raven pred epidemijo.

ŠPELA OŽIR

Raziskava je pokazala, da je kar 94 odstotkov slovenskih prebivalcev, starih od 18 do 60 let, slišalo za fontano piva in vedo, kje je. ZKŠT Žalec je do zdaj skupaj prodal približno 213 tisoč vrčkov. Lani je kljub zaostrenim razmeram zaradi epidemije zabeležil približno 23 tisoč prodanih vrčkov piva, medtem ko so v letih pred epidemijo tudi po zaslugi številnih izletniških skupin, ki so se v Žalec pripeljale z avtobusi, česar lani ni bilo, našteji 40 do 50 tisoč prodanih vrčkov. »Tudi v letošnji sezoni glede na epidemiološke razmere stavimo

na domače goste. Prav zaradi njih smo razvili recikliranje vrčkov. Gostje lahko prinesejo svoj fontanski vrček, s katerim lahko za ugodnejšo ceno degustirajo pivo,« je pojasnil žalski župan **Janko Kos**, ki ga veseli, da njihovo idejo želijo posnemati tudi nekateri drugi kraji po Evropi. Žalčani jim rade volje svetujejo, tudi glede tehnologije, ki že od začetka omogoča varno degustiranje piva. Tehnika točenja je namreč zasnovana tako, da ultravijolična svetloba razkuži pipo pri vsakokratnem spustu v vrček.

Izbor najboljših

Fontana piva Zeleno zlato, v sklopu katere se je v vseh teh letih skupaj predstavilo že več kot 50 mikropivovarn, je postala stična točka slovenskih kraft pivovarjev. Letos se jih bo predstavilo 27. Ob tem bo junija ob fontani prvič izbor najboljših slovenskih kraft piv. »Glavni razlog za pripravo projekta je nuja, da v letu, ko se mikropivovarji soočajo z najtežjo krizo v panogi, odkar obstaja, dobijo možnost za izdatno medijsko promocijo,« je pojasnil mag. **Boštjan Štrajhar**, direktor zavoda ZKŠT Žalec, ki bo z zmagovalcem po izboru novinarjev in pivoljubcev sklenil pogodbo za odkup piva in njegovo to-

čenje iz fontane v naslednji sezoni. »Butične industrije so pri nas v razcvetu, a večina obrtnikov kljub temu težka pride do medijske odmevnosti in večjih poslov. Fontana piva Zeleno zlato nas je utrdila kot prestolnico slovenskega pivovarstva, zato smo se letos odločili, da bomo našo promocijsko zgodbo povezali z najzlahtnejšimi mikropivovarji v državi in naredili nekaj za njih.«

Del kolesarskega sveta

V začetku junija oči svetovne javnosti v Žalec ne bodo uprte v prvi vrsti zaradi fontane piva, temveč zaradi najboljših kolesarjev. V tem največjem kraju v Spodnji Savinjski dolini se obeta štart druge etape kolesarske dirke po Sloveniji, promocijsko izredno pomemben dogodek, katerega domet se medijsko meri v milijonih ogledov. »Izkoristili bomo prireditve za predstavitev Žalca, dogodek pa je pomemben tudi za lokalno prebivalstvo, saj bo s tem spektaklom prišlo na račun mnogo kolesarskih navdušencev,« še dodaja Štrajhar. Letos sicer za promoviranje destinacije in kulturnega pitja skrbita dva ambasadorja – slovenski boksar in trener Dejan Zavec in pevak Alya.

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Malčki zakorakali v nov vrtec na Frankolovem

VOJNIK – Po več letih čakanja so na Frankolovem vendarle dočakali nov vrtec. Gradnjo tega modernega in nizkoenergetskega objekta so spremljali številni zapleti, posledično so izvajalci dela končali z nekajmesečno zamudo. A zdaj, ko je vrtec predan namenu in se iz igralnic že sliši otroški smeh, so težave v večini pozabljene. Kot pravi vojniški župan Branko Petre, je zdaj čas za veselje. Tega je bilo na Frankolovem obilo tudi na dan, ko je vrtec pod svojo streho prvič sprejel malčke.

Po več letih razmišljanj, pogovorov in priprav so na Frankolovem jeseni 2019 končno zabrnili gradbeni stroji in gradnja težko pričakovanega vrtca se je začela. Želja je bila, da bi vrtec zgradili do začetka šolskega leta, a se je, tudi zaradi koronatežav, zapletlo in zamuda je bila neizbežna. Tudi želja župana Branka Petreta, da bi se otroci po zimskih počitnicah vrnili v nove prostore, se ni uresničila. Maj pa je vendarle prinesel to tako težko

V novem vrtcu so trenutno štiri igralnice. Če bo treba, bo občina v prihodnjih letih uredila še dve igralnici.

pričakovano odprtje. »Res je, da smo se med gradnjo morali soočiti s številnimi nepredvidenimi zapleti. Vse smo uspešno rešili. Zdaj je najpomembnejše, da je vrtec zgrajen, da so otroci in zaposleni na boljšem,« je ob koncu te izjemno zahtevne investicije dejal župan Občine Vojnik **Branko Petre**. Kot je še povedal, je to zagotovo največja in najzahtevnejša investicija občine v tem mandatu, s katero so rešili veliko težav. Ne samo da so rešili v nebo vpijajočo prostorsko stisko v

vrtcu, s katero so se srečevali zadnja leta, sočasno so namreč rešili tudi težave z ogrevanjem v tamkajšnji Osnovni šoli Antona Bezenška Frankolovo, saj so za potrebe ogrevanja vrtca in šole, ki zdaj delujeta kot povezana celota, uredili novo kurilnico na lesene sekanke. Povsem nova in sodobno opremljena je tudi kuhinja, kjer bodo pripravljali obroke za osnovnošolce in vrtičkarje. Do zdaj so morali namreč vso hrano voziti iz šole v Vojniku. Župan Petre je opozoril tudi

na to, da so v okviru celotnega šolsko-vrčevskega kompleksa že zasnovali tudi zunanje igrišče.

Poplava in dodatna obnova

Da bo vsa dela težko predvideti, so se v vojniški občini zavedali že ob pripravi dokumentacije. Pri gradbenih posegih v prostor gre za naravo dela, kjer se med delom pokažejo potrebe po morebitnih dodatnih posegih. Na Frankolovem so tako morali prestavi-

ti daljnovod in postaviti novo transformatorsko postajo, to je občina izvedla v sodelovanju s podjetjem Elektro Celje.

A ker nesreča nikoli ne počiva, so se morali sredi gradbenih del soočiti še s poplavo telovadnice pri osnovni šoli. Do poplave je prišlo zaradi nesreče na vodovodnem omrežju. Ob sanaciji poplavljenе telovadnice so uredili nov pod s talnim ogrevanjem in na ta način rešili tudi težavo ogrevanja telovadnice. »Res je izvedba projekta trajala dolgo, bilo je veliko težav, šlo je veliko živcev. Ampak je zdaj končni rezultat toliko boljši,« je zadovoljen župan.

Brez finančne podpore države

Ne samo izvedbeno, gradnja novega vrtca je bila tudi finančno zelo zahteven projekt za vojniško občino. Branko Petre vrednost celotne investicije ocenjuje na približno tri milijone evrov. Občina je denar za gradnjo zagotovila s proračunskim denarjem, s prijavo na razpis Eko sklada

in z najemom kredita, ki ga bo odplačevala 15 let. »Kredit je ugoden, trenutni pogoji so zelo dobri, saj zaradi negativnega evribora ni obresti, a vseeno, ta denar bo treba vrniti,« pravi župan, ki ga izredno žalosti, da občina na letošnjem razpisu ministrstva za izobraževanje, znanost in šport ni uspela pridobiti vsaj nekaj podpornega državnega denarja.

»Težava je, ker deset let za investicije v vrtece in osnovne šole ni bilo nobenega razpisa. Zdaj se je na razpis prijavilo ogromno občin, ki enako nujno potrebujejo posodobitve na področju zagotavljanja varstva in izobraževanja. Denarja pa je bilo za vse premalo,« razmišlja župan, ki še vedno upa, da se bodo uresničile napovedi o tem, da bo ministristvo še v tem letu objavilo nov razpis. Ali bo lahko vojniška občina kandidirala za nekaj tega denarja, bo odvisno predvsem od razpisnih pogojev: »Najprej upam, da bo razpis res objavljen. In če bo med pogoje uvrščena gradnja v tem letu, potem bomo zagotovo skušali vsaj del prijavit in pridobiti nekaj denarja.«

LKK

Foto: arhiv Občine Vojnik

Nedosegljiva obnova strehe

PREBOLD – Zakonca Razpotnik iz Matk ob vsakem pogledu na porušeno streho domačega kmečkega gospodarskega poslopja zaboli pri srcu. Njuna stiska je še toliko večja, ker vesta, da si obnove ne moreta privoščiti.

Predračun zanjo znaša 12 tisoč evrov, če bi k temu dodala nekaj njunega domačega lesa, bi lahko bil strošek vsaj nekoliko nižji. A kljub vsemu zanju nedosegljiv. Po izgubi zaposlitve v preboldski tekstilni tovarni nista našla nove redne zaposlitve, preživljata se s priložnostnim delom. Nekaj si pridelata na domači kmetiji. Sprašujeta se, kako dolgo bo to še mogoče, glede na to, da se lahko vsak trenutek zruši še preostanek tega osrednjega kmečkega poslopja. Na pomoč organizacij zaradi 16 hektarjev velike domačije težje računata, kot pravita, sta zamudila tudi občinski razpis za kmetijska gospodarstva v občini, zato se obračata na dobre ljudi, ki bi jima lahko na kakršnakoli način pomagali pri obnovi. Za vsako pomoč bosta iskreno hvaležna. ŠO, foto: SHERPA

Zakonca Razpotnik iz Matk ob vsakem pogledu na porušeno streho domačega kmečkega gospodarskega poslopja zaboli pri srcu.

Kljub še enemu težkemu letu za Plesni forum Celje tudi tekmovalni uspehi

Udarno v 45. sezono, potem prisilni mrk

Plesni forum Celje se tudi v svoji jubilejni, že 45. umetniški sezoni zaradi epidemije sooča s precejšnjimi težavami, ki vplivajo na izvajanje plesne dejavnosti ter uresničevanje programskih načrtov. Novo sezono je začel zelo ambiciozno, s številnimi nastopi, potem je zaradi slabše epidemiološke slike sledilo vladno zaostrovanje ukrepov, ki ga je na področju kulture močno občutil tudi umetniški ples. Upošteva je aprilski »lockdown« v Plesnem forumu Celje v svojih prostorih več kot štiri mesece niso mogli izvajati plesne dejavnosti.

ROBERT GORJANC

Kot je povedala **Gordana Stefanovič Erjavec**, predsednica Plesnega foruma Celje, je bil na srečo vsaj začetek sezone zelo udaren, ko so plesalci foruma imeli kar nekaj nastopov in ko so pripravljali nove plesne projekte. Lanski zadnji avgustovski konec tedna so tako najprej sodelovali na mednarodnem festivalu Art Kamp v Mariboru. Z izbranimi koreografijami (Alena Marčič in Iza Teršek, lanski zlati nagrajenki na Opusu) in celovečernim avtorskim projektom O praznih prostorih/ On Empty Spaces plesalke Ane Cvelfar pa so se potem z velikim uspehom predstavili na Mednarodnem festivalu Fronta sodobnega plesa v Murski Soboti.

»V tem mesecu smo hkrati imeli intenzivne vaje in priprave za naš novi projekt Sisterhud, ki smo ga premierno predstavili 20. septembra v okviru našega 13. Korpusa, festivala sodobnega plesa, v dvorani Plesnega foruma Celje. Tako predstavo kot festival so strokovnjaki in občinstvo ocenili z odliko, kar nam je dalo krila, da smo z velikim optimizmom in intenzivnostjo svojo dejavnost nadaljevali tudi v oktobru,« je še povedala sogovornica, tudi znana plesna pedagoginja in koreografinja. V tednu otroka so pripravili še plesno predstavo Za menoj. V sodelovanju s Hišo kulture Celje so v svoji plesni dvorani izvedli tudi odlično gibalno

Goga Stefanovič Erjavec in plesalke, (z leve) Zoja Jager, Miša Rančigaj in Alena Marčič.

predstavo Heroj 3.0 - Več kot besede, avtorjev in igralcev Uroša Kaurina in Vita Weisa.

Razočaranje ob zaostritvi

»Po takšnem začetku sezone si lahko predstavljate naše razočaranje ob prepovedi izvajanja dejavnosti. A nismo obupali. Delno smo težavo skušali rešiti v okviru Zoom treningov, ki sta jih za starejše plesalce vodili plesalka Ana Cvelfar in prof. Sava Malenšek, delno smo stike

ohranjali s pomočjo spletnih medijev. V štirih mesecih nismo imeli niti skupinske niti individualne vadbe v živo. Glede na večno pomanjkanje sredstev v kulturi si nismo upali ob vseh stroških dobiti še kakšne visoke kazni.«

Marca letos je vlada vendarle nekoliko sprostila ukrepe. »Glede na to, da je Plesni forum bolj umetniško naravn, so naše skupine plesalcev majhne. Največ do deset oseb, zato smo lahko odprli vrata prostorov in začeli intenzivne vaje.«

Toda aprila je spet sledil »lockdown« in skupinsko plesno dejavnost so spet morali začasno ustaviti. Lahko so izvajali le individualne vaje s plesalkami, ki so se prijavile na letošnje državno tekmovanje v avtorskih plesih Opus 1. Ta je bil po nekaj prestavitvah in ob upoštevanju priporočil NIJZ v drugi polovici aprila končno izveden v Centru kulture Španski borci v Ljubljani.

Ponos ob dosežkih

»Ponavadi se za Opus pripravljamo tudi do tri mesece. Vsako leto se iz Plesnega foruma Celje prijavi približno deset plesalk s svojimi avtorskimi plesi v različnih kategorijah. Ker smo se letos morali zelo hitro odzvati, se je prijavilo samo pet plesalk, ki so bile pripravljene v enem tednu ustvariti svoj avtorski ples. Glede na vse neljube

okolščine in na kratek čas za ustvarjanje sem zelo ponosna na njihove dosežke. Mladi plesalci so bili srečni, ne glede na rezultat, da končno lahko v živo nastopili na odru, čeprav brez gledalcev,« je pojasnila Gordana Stefanovič Erjavec.

Sogovornica srčno upa, da zadnja sprostitev po »locdownu« pomeni vrnitev k vsaj približno običajnemu delovanju. »Po naravi sem optimistka, nekako verjamem, da se tudi vse slabo enkrat konča in da se čez čas pokaže, da je bilo tudi slabo obdobje za nekaj dobro. Odpiramo vrata novim, prečiščenim energijam, boljšemu zavedanju pravih vrednot in to nam daje nekakšno novo moč in upanje.«

Glede ukrepov, ki zadevajo plesno dejavnost, je dejala, da bi o tem lahko dolgo razpravljali. »Verjamem, da bi ves ta čas lahko normalno delovali brez večjih nevarnosti okužbe, saj so naše skupine majhne in bi se držali ukrepov glede medsebojne razdalje. Navsezadnje, tudi starši naših plesalcev vedno pravočasno ukrepajo, če opazijo, da je kdo zbolel, da kašlja, kiha tudi zaradi prehlada, in jih preventivno zadržijo doma.«

Še vedno ambiciozni načrti

»Čas, v katerem trenutno živimo, je zelo negotov in ne vemo, kaj vse nas še čaka. Delamo, kot da je vse

Na letošnjem Opusu je zlato priznanje v kategoriji S (letnik 2006/07) osvojila Alena Marčič za avtorski ples Sem, kar sem, srebrno pa je prejela Mia Jenček za izvedbo Ravnovesje (zaradi karantene jo je žirija nagradila po ogledu njenega videoposnetka). Bronasto priznanje sta si priplesali Zoja Jager (Dve) in Miša Rančigaj (Za), v kategoriji XS (letnik 2008/09) pa ga je osvojila še Tisa Trefalt za Odklop.

v najlepšem redu, ustvarjamo nove koreografije in se pripravljamo za selektorski ogled našega ustvarjanja,« je povedala predsednica Plesnega foruma celje. V normalnih okoliščinah bi marca morali sodelovati na regijski reviji sodobnih plesnih skupin V plesnem vrtnicu v organizaciji celjske območne izpostave JSKD. Revija je že lani odpadla zaradi prepovedi zbiranja več kot desetih oseb in tudi letos je ne bo. Selektor bo tako v regijah obiskal vsako plesno šolo in izbral najboljše koreografije za državno srečanje Pika miga (za otroke) in za festival Živa (za mladino).

»Z vsako skupino pripravljamo novitete, raziskujemo in ustvarjamo. Do konca junija želimo predstaviti tudi novo plesno predstavo Potoples, ki jo ustvarjamo s skupino Forum B (12-13 let) in ki na hudomušen način potuje skozi zgodovino plesa. S plesno predstavo Sisterhud v koreografiji Gee Erjavec in v izvedbi mladinske skupine Forum A pa bomo virtualno sodelovali na mednarodnem festivalu Plesokaz, ki bo v začetku junija v Požegi na Hrvaškem.«

Jubilejno, 45. obletnico umetniškega plesnega ustvarjanja so želeli obeležiti s svečano prireditvijo v okviru njihovega festivala Korpus, ki bi moral biti maja. A so ga zaradi epidemije morali prestaviti na september.

Kako je dolga nezmožnost opravljanja dejavnosti finančno vplivala na poslovanje? »To je žalostna in občutljiva tema. Glede na to, da Plesni forum Celje večino stroškov pokriva iz mesečnih članarin plesalcev, smo utrpeli veliko škodo, saj nismo smeli delati več kot pol leta. Na srečo smo imeli nekaj malega prihrankov, da smo lahko sproti plačevali mesečne stroške in račune. Nekaj tudi iz lastnih sredstev, drugače se ne bi izšlo,« je sklenila Gordana Stefanovič Erjavec

Foto: PFC

ZDRAVSTVENA IN SOCIALNA KOLONIJA CELJSKI DOM V BAŠKI 2021

POSTANITE DEL 60-LETNE
TRADICIJE OTROŠKIH LETOVANJ!

Desetdnevni termini bodo potekali med 30.6. in 29.8.2021.

ROK ZA ODDAJO VLOG: 20.05.2021

Vloge pošljite po pošti na naslov:
CELEIA, d. o. o, PE Celje, Kosovelova ulica 14, 3000 Celje,
ali oddajte v poštni nabiralnik (v pritličju).

Informacije: tel.: 03 49 25 886, e-mail: info@celeia.si in www.celeia.si

Mostovi umetnosti in povezovanja

V Mestni galeriji Šoštanj je na ogled nova razstava z naslovom Gradimo mostove/ Brücken bauen, s katero se predstavljata slikarja Srečko Frühauf – Sreč in Helmut Blažej. Odprtje je bilo zaradi epidemioloških razmer posneto in predvajano na spletnih omrežjih, galerija pa vse ljubitelje umetnosti vabi, da si razstavo ogledajo v živo in jo tako v polnosti začutijo.

»Projekt je dokaz uspešnega večletnega sodelovanja na kulturnem področju in ponovno potrjuje, da kultura in umetniško ustvarjanje ne

poznata meja, ampak vedno povezujeta. Kdor v srcu nosi umetnost, vedno išče nekoga, ki čuti podobno, pa naj bo na drugi strani umetniški občudovalec ali ustvarjalec. Kot mostovi povezujejo dva različna bregova reke, tako kultura povezuje različne narodnosti in miselnosti,« je ob postavitvi razstave dejal Robert Preglau.

Milojka Bačovnik Komprej, strokovna sodelavka Zavoda za kulturo Šoštanj in vodja šoštanjske galerije, je dejala, da so se za to razstavo odločili zelo premišljeno. »Čas epidemije covid-19 je razdelil

ljudi tudi znotraj meja države, kaj šele zunaj. Kulturna dejavnost je okrnjena, dogodkov v živo ni, ni osebnih stikov, ni običajnega druženja, ki nas je povezovalo in bogatilo. Simbolika projekta Gradimo mostove (čeprav je naravn, da se neke drugo zgodbo), je lahko pomembna ne samo v smislu gradnje mostov med različnimi kulturami, ampak ponovnega in nujnega povezovanja v vsakdanjem življenju.«

Razstavo si je mogoče ogledati vsak delavnik od 16. do 18. ure in vsako soboto od 10. do 12. ure.

LKK

Likovna sekcija Mavrica praznuje dvajset let delovanja

Majhen kraj, a s pestrim slikarskim dogajanjem

Taborski ljubiteljski likovniki pod okriljem svoje likovne sekcije ustvarjajo že dve desetletje. V teh letih so sami in v sodelovanju s polzelskimi likovniki kolegi pripravili vrsto razstav. Med odmevnejše sodi tista ob občinskem prazniku, ki si jo zaradi niza spremljajočih dogodkov v času Šentjurskega sejma konec aprila ogleda množica ljudi. Letos je ta zaradi odpovedanega tradicionalnega dogajanja nekoliko skromnejša.

ŠPELA OŽIR

Vodja likovne sekcije **Julijana Juhart** taborsko kulturno dogajanje bogati že štiri desetletja. Bila je soustanoviteljica tamkajšnjega mešanega pevskega zbora. Prepevati in plesati je želela tudi v domači folklorni skupini, a je zaradi nesrečnih okoliščin delovala le kratek čas. Z izdelavo kostumov za dramsko sekcijo Kulturnega društva Ivana Cankarja Tabor se je v njej prebu-

dila ponovna želja do slikanja, njene velike osnovnošolske ljubezni. V drugi polovici 90. let se je zato pridružila polzelski likovni sekciji. Njeni prvi slikarski razstavi sta bili v Taboru in trgovskem središču Žana v Žalcu. S Polzelani je razstavljal še v Savinovem likovnem salonu v Žalcu in se družila s šaleškimi likovniki, katerih mentor je bil akademski slikar Alojz Zavolovšek.

Z lastno sekcijo

Vedno bolj se je povezovala z domačimi, taborskimi likovniki, ki so lastno likovno sekcijo Mavrica ustanovili 7. januarja 2001 pod okriljem tamkajšnjega kulturnega društva. »Stalnica v sekciji smo starejši, saj je naše življenje že ustaljeno. Mlajši prihajajo, odhajajo in se vračajo, kar je najlepše. Svoje delo pokažemo na tradicionalni razstavi ob občinskem prazniku. Obenem sodelujemo na razstavah in delavnicah drugih likovnih društev,« pojasni Juhartova, ki jo veseli, da zelo dobro že ves čas sodelujejo s polzelsko likovno sekcijo, kjer delavnice vodijo akademski slikarji. Taborski ljubiteljski slikarji so sicer še posebej ponosni, da so

Vodja taborske likovne sekcije **Julijana Juhart** je z dušo in s srcem predana slikanju. Svojo ljubezen in znanje z največjim veseljem prenaša tudi na mlade generacije. Foto: osebni arhiv

bila tudi njihova dela na temo celjskih Grofov, predvsem Friderika in Veronike, v času Tedna ljubiteljske kulture razstavljena v Pokrajinskem muzeju Celje. »Od takrat spremljam to zgodbo bolj poglobljeno in upam, da bom vse skupaj nadgradila s svojo razstavo,« še doda sogovornica.

Z njimi Male Kobilce

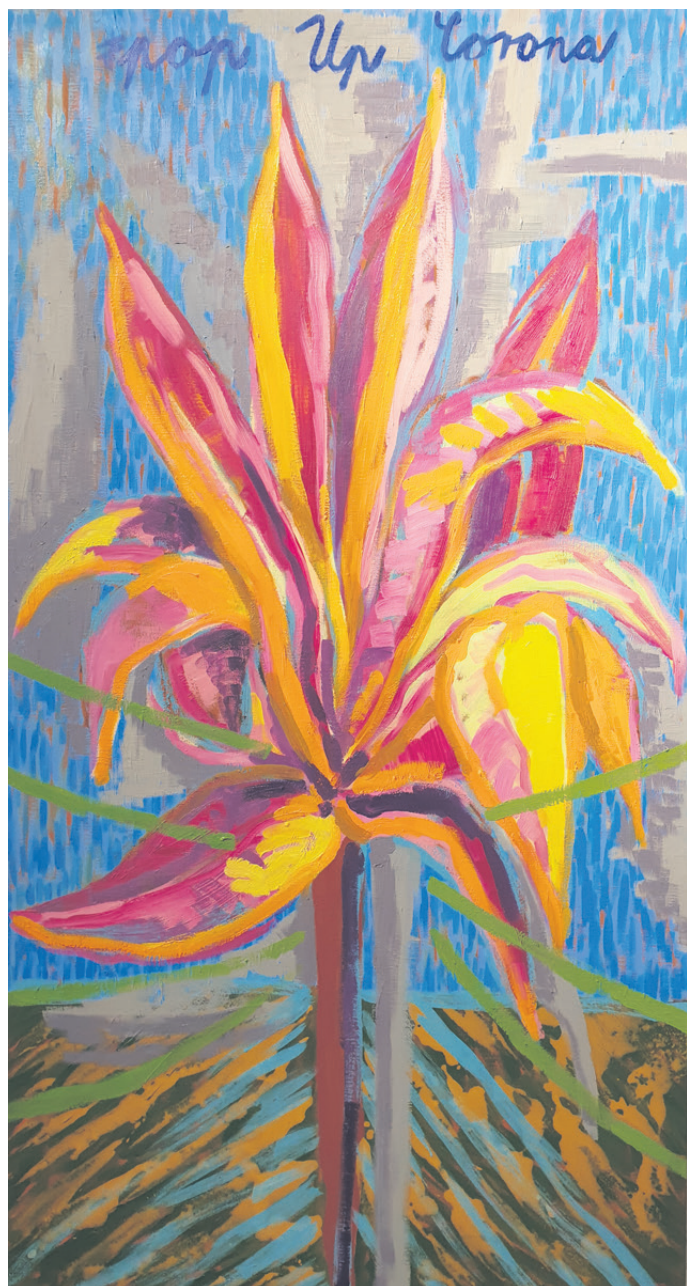
Za ustvarjanje želi navdušiti tudi čim več mladih občanov. Pod okriljem sekcije je deloval osnovnošolski podmladek, ki so mu člani sekcije po slikarki Ivani Kobilci nadeli zanimivo

ime Male Kobilce. »Znanje in veselje do ustvarjanja želim deliti z mladimi, ker menim, da je to zanje odlična popotnica. Želim si, da neobremenjeno izberejo smer, ki jih veseli. Sama sem živela v času, ko to ni bilo mogoče, zato se trudim, da je pri današnjih mladih generacijah drugače,« ob koncu še dodaja Taborčanka, ki je že drugo leto članica žalske likovne sekcije, katere mentor je akademski slikar Uroš Potočnik. Z njo je razstavljala v trgovskem središču Mercator v Celju, v knjižnicah v Preboldu, Braslovčah in Savinovem likovnem salonu v Žalcu.

Letošnja tradicionalna razstava taborskih likovnikov je zaradi odpovedanih dogodkov ob občinskem prazniku Tabora nekoliko skromnejša. Dela so na ogled v prostorih občine. Foto: osebni arhiv

Karantenski kovček ustvarjalnosti

Eno od razstavljenih del

V teh časih je vsak kulturni dogodek, vsaka razstava, ki si jo je mogoče ogledati v živo in ne s pomočjo svetovnega spleta, darilo. In tako je svojevrstno darilo tudi razstava velenjske ustvarjalke in umetnice **Nataše Tajnik Stupar**. Razstava z naslovom **Karantenski kovček ustvarjalnosti** je v galeriji Vile Bianca na ogled še do 19. maja.

Na razstavi so predstavljena nova dela Nataše Tajnik Stupar, ki so nastajala od marca 2020. Naslov razstave je umetnica povzela po svojem delovnem kovčku, v katerega je ob začetku pojave covida-19 zložila glavne ustvarjalne pripomočke, ki jih uporablja pri svojem ustvarjalnem delu. Ta kovček je z njo potoval, se selil in jo pogosto spremljal tudi na njenih poteh v naravi, ki je postala del njenega ustvarjalnega prostora. »Kovček ni le moj, saj sem ga podedovala od

izjemne gospe, slikarke, ki je žal že pokojna,« pove.

»Pri likovnem delu sem se osredotočila na izdelavo artefakta, ki ga lahko ponudim kot likovni izdelek. V sodobni umetnosti, ki je pogosto družbeno in politično angažirana, pogosto izginjajo glavni protagonisti nosilnih informacij; lepota, estetika in metaforičnost. Človeška ustvarjalnost je gonilo napredka naše družbe, ustvarjalnost pa ni le – kot trdijo nekatere usmeritve in sodobne umetniške prakse – enostavno kodiranje vidnih podob, temveč človekovo globlje doživljanje sveta in časa, v katerem se nahaja,« o razstavljenih likovnih delih pravi Nataša Tajnik Stupar.

»Kot slikarka sledim temu, da želim naslikati dobro sliko, ki me v nekem trenutku moje trenutne zrelosti ustvarjalno zadovolji. Želim ustvariti sliko, ki je dovolj kompleksna,

da lahko odlepi moje vsakodnevne miselne dejavnosti in jih preusmeri v svetove, ki so kot opornica možganom. V teh svetovih se lahko skrijem, spočijem, sanjam, odplavam, potolažim in nabere novih

moči. To so svetli svetovi, kjer kraljuje dobra luč, svetovi, ki so polni barve in pozitivne naravnosti. V teh mojih svetovih kraljuje mir,« dodaja.

LKK, foto: Zavod za turizem Šaleške doline

Nataša Tajnik Stupar je rojena leta 1974. Leta 1999 je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer slikarstvo, pri profesorju Gustavu Gnamušu in dr. Jožetu Muhoviču. Leta 2002 je končala še magistrski študij. 1998 leta je opravila šolo za kustose SCCA Ljubljana. Od leta 2002 je samostojna ustvarjalna na področju kulture ter mladinska likovna pedagoginja na velenjski umetniški gimnaziji. Od leta 2013 je tudi članica Odprte zbornice za sodobno umetnost. Sodelovala je pri ustanovitvi galerije Alkatraz, Metelkova Ljubljana. Leta 2017 je ustanovila svojo blagovno znamko Umetniški atelje Nataša Tajnik Stupar s ponudbo umetniških slik in tarčno naravnane izobraževalnega programa. Kot slikarka se ukvarja s klasičnim slikarstvom, poseben poudarek namenja risbi kot samostojni izrazni zvrsti. Njena dela so v več slovenskih likovnih zbirkah, tako javnih kot zasebnih. Je članica Društva likovnih umetnikov Ljubljana in ZDSLU.

RAZPIS ZA PRIJAVO VZGOJITELJEV OTROK KOLONIJA 2021

Zbiramo prijave vzgojiteljev
v zdravstveni in socialni koloniji,
ki bo med 30.6. in 29. 8. 2021
v Celjskem domu v Baški.

Kandidati morajo zadostiti naslednjim kriterijem:

- polnoletnost,
- zaželena izobrazba pedagoške smeri (tudi študentje višjih letnikov),
- izkušnje z delom z otroki,
- organizacijske in animacijske sposobnosti.

Kandidati morajo priložiti naslednjo dokumentacijo:

- prijavi obrazec (najdete na www.celeia.si),
- življenjepis,
- program animacijskih in drugih vsebin,
- kopijo osebnega dokumenta.

ROK ZA ODDAJO VLOG: 17.5.2021

Vlogo pošljite po elektronski pošti.

Informacije: 03 49 25 886, info@celeia.si, www.celeia.si
Celeia d.o.o. PE Celje, Kosovelova 14, 3000 Celje

Napoved obnove območja spomina na mrtve, ki žalostno propada

Pokopališče na Golovcu bo spominski park

Mestna občina Celje bo v prihodnjih letih v sodelovanju s celjsko območno enoto Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije in Muzejem novejšje zgodovine Celje obnovila in preuredila v spominski park nekdanje slovensko pokopališče na južni strani Golovca. Na pokopališču, ki je bilo leta 1986 razglašeno za spomenik lokalnega pomena, je pokopanih veliko pomembnih Celjanov.

ROBERT GORJANC

V celjski občini so odločeni, da bodo zaustavili nadaljnje propadanje in pokopališču vrnilo nekdanji ugled. Nekateri nagrobniške je uničil zob časa, nad drugimi so se v minulih letih znesli vandali. V okviru prvega ukrepa bodo z dograditvijo in rekonstrukcijo ograje najprej omejili dostop do pokopališča, zato so v rebalansu letošnjega proračuna, ki je bil sprejet pred kratkim, zagotovili 20 tisoč evrov.

Občinski podrobni prostorski načrt (OPPN), ki ga je celjski mestni svet sprejel v letu 2018, predvideva, da bo nekdanje slovensko pokopališče na Golovcu urejeno kot spominski park in vključeno v sistem sprehajalnih ter rekreacijskih pešpoti, katerih zasnova in ureditev sta pred-

videni na širšem parkovnem območju Golovca.

»S strokovnjaki bomo sprejeli odločitev, katere nagrobniške in grobnice bomo ohranili in kje bi bilo najprimerneje urediti osrednji pietetni prostor, na katerem bodo lahko obiskovalci prižgali svečo in se poklonili spominu na znamenite Celjane, ki so tam pokopani. Celoten pokopališki prostor bomo uredili kot spokojno parkovno površino, ga opremili z informativno tablo in tako spomin na prednike ohranili tudi za zanamce,« so ob napovedi celovite prenove sporočili iz celjske občine.

Spori glede pokopališča

Pokopališča so kot kulturna dediščina pomemben del naše zgodovine. So pomnik

V prihodnjih letih se po napovedih Mestne občine Celje o celoviti obnovi pokopališča na Golovcu obetajo lepši časi.

svojega časa, ki pripoveduje zgodbe o ljudeh in zgodovini. V drugi polovici 19. stoletja

se takratni občini Celje mesto in Celje okolica nista mogli dogovoriti, kje bosta uredili

Kot prvi se bodo v urejanje pokopališča na Golovcu najbrž podali delavci javnega podjetja Zelenice. Najprej jih čaka ogromno košnje in čiščenja. Kot je napovedal Jože Krulec, direktor JP Zelenice, bodo z ureditvijo ograje, ki bo neprimerno onemogočila dostop do pokopališča, lahko tudi bolj sistematično skrbeli za urejenost tega območja.

novo celjsko pokopališče. Zaradi naraščajočih mednarodnih trenj so Celjane nemške narodnosti leta 1879 začeli pokopavati na današnjem celjskem mestnem pokopališču ob Mirni poti, ki so ga takrat imenovali nemško pokopališče. Na drugi strani mesta, na Golovcu, so leto pred tem uredili pokopališče

za Slovence. Na tem prostoru so med drugimi pokopali tudi mnoge zelo pomembne Celjane, ki so s svojim delom takratni lokalni skupnosti in širše vtisnili močan pečat.

Zadnji zemeljski pokop na pokopališču na Golovcu je bil opravljen marca 1951, v grobnico pa v začetku osemdesetih.

Foto: SHERPA

Najprej varovanje, potem krajinskoarhitekturni načrt

Celjska območna enota Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije je izhodišča in cilje za preureditev območja pokopališča za Mestno občino Celje podala v elaboratu, izdelanem že leta 1986. Kot so navedli v celjski OE ZVKDS, so izhodišča tudi danes aktualna, koncept prenove pa bi združil spominsko, parkovno pokopališče z rekreacijsko funkcijo (sprehajanje, sedenje ...).

»To je okvirno povzel občinski podrobni prostorski načrt (OPPN) za širše območje Golovca, bolj podrobno se bo urejanje pokopališča treba lotiti z izdelavo krajinskoarhitekturnega ureditvenega načrta, ki bo predvidel celovito prenovo in ureditev z možnostjo fazne izvedbe. Pri tem bi se lahko zgledoval po ureditvah podobnih starih pokopališč (npr. tistega na Ptuj in iz združenja evropsko pomembnih pokopališč),« so še pojasnili v celjski območni enoti ZVKDS.

V sodelovanju z MOC je najprej predvideno ustrezno

varovanje z namestitvijo manjkajočih kovanih ograj, z obnovo zidov ter z zamejitvijo širšega območja pokopališča z novo ograjo, ki jo bo ponoči treba zaklepati, ter z osvetlitvijo vhoda.

Sledilo naj bi čiščenje zarasti, nato izdelava ureditvenega načrta z osveženo analizo stanja, zbiranjem podatkov o nagrobnikih (tudi v sodelovanju z Muzejem novejšje zgodovine Celje in s svojci oziroma z občani) ter s popisom rastlin. Načrt naj bi povzel kulturnovarstvena izhodišča z ureditvijo in ob-

novo kakovostnih elementov pokopališča, ki so kljub degradaciji še opazni in pomembni za identiteto ter spomeniško vrednost območja. To so vegetacijski okvir, zidovi, vodnjaki, žive meje, poti, ploščadi in predvsem zgodovinsko ter umetnostnozgodovinsko pomembnejši nagrobniški in grobnice.

Kot so še zapisali v celjski OE ZVKDS, bi projekt ureditve moral predvideti zasnovano pokopališče, določitev mest za predstavitev posameznih nagrobnikov, oblikovanje in materiale ter izvedbo sistema poti, ki vodijo do posameznih delov pokopališča ter tudi do spomenika NOB.

Hkrati bo z upoštevanjem kakovostnih likovnih in arhitekturnih sestavin mogoče načrtovati ureditev dela pokopališke površine, ki bo lahko služila kot osrednji prostor za izvedbo okolju primernih dogodkov (literarni večeri, koncerti ...).

»Z ureditvijo opuščene pokopališča bo Celje pridobilo dodatno mestotvorno zeleno površino, ki bo ohranila spomin na pomembne osebnosti iz zgodovine Celja ter hkrati nudila novo kakovostno okolje za preživljanja prostega časa,« so v predstavitvi kulturnovarstvenih izhodišč za urejanje pokopališča na Golovcu sklenili v celjski OE ZVKDS.

Secesijski nagrobnik družine Brenčič

Velika umetniška vrednost nagrobnikov

Slovensko pokopališče na Golovcu je bilo urejeno leta 1878 in ima kakovostno klesane nagrobniške iz 19. in 20. stoletja ter grobove pomembnih oseb iz slovenske zgodovine.

Je opuščeno, ima geometrijsko zasnovano, urejeno v več terasah, zamejeno z zidovi in drevesno vegetacijo, ter je parkovno urejeno. Veliko nagrobnikov ima tudi veliko umetniško vrednost, med njimi secesijski nagrobnik dr. Alojza Brenčiča, nagrobnik rodbine Confidenti iz časa med obema vojnama. Nagrobniki Ivana Dečka, Vatroslava in Rafaela Oblaka ter Josipa Serneca so delo

kiparja Franca Bernekerja, nagrobnik Antona Kolenc je delo arhitekta Omana in kiparja Stovička ... Pomemben del zasnove predstavljajo tipična zimzelena drevnina, grmovnice, pokrovnice, penjalke in predvsem stare sorte vrtnic. V sklopu pokopališča je tudi grobnica 114 borcev NOB, delo arhitekta Janka Hartmana, iz leta 1961.

Pokopališče je bilo z Odlokom o razglasitvi kulturnih

iz zgodovinskih spomenikov na območju občine Celje leta 1986 razglašeno za spomenik lokalnega pomena.

»Varstveni režim predpisuje varovanje njegove zasnove, načina zasaditve, oblikovanih naravnih elementov, objektov in pritliklin, namenjenih uporabi in olepšanju. Predpisano je tudi varovanje vplivnega območja pokopališča, v katerem se ohranjajo prostorska integriteta, pričevalnost, dominantnost in možnosti delovanja spomenika. V njem se ohranjajo odprte travnate in gozdne površine v sedanjem obsegu z obnovo območja vrtnic,« so še zapisali v celjski OE ZVKDS.

Žalostna trenutna podoba pokopališča na Golovcu. Z uresničitvijo obnove po kulturnovarstvenih izhodiščih celjske območne enote ZVKDS bo pokopališče čez nekaj let spet dobilo nekdanji sloves.

Mag. Alenka Polutnik:

»Na sprehodu na tem mestu je bilo mogoče čutiti strah ...«

S sogovornico mag. Alenko Polutnik, ugledno krajinsko arhitektko, sva se najprej vrnila v zgodovino, tri desetletja nazaj, ko je vodila iniciativni odbor za obnovo slovenskega pokopališča na Golovcu. Takrat je šlo za zelo resen in premišljen poskus obnove pokopališča, ki ima zelo bogato zgodovino in na katerem počivajo pomembne zgodovinske osebnosti Celja. O tem smo takrat v Novem tedniku objavili članek, ki je bil izhodišče za najin pogovor in ga tudi objavljamo na tem mestu. Kar zadeva pokopališče so tisti časi podobni današnjim. S to razliko, da je sedanje stanje na pokopališču vendarle boljše kot pred tremi desetletji in da najbrž z njega vendarle ne bo treba odpeljati toliko navlake, kot je bilo objavljeno v našem članku. Kako se spominjate takratne podobe pokopališča, ko ste z odborom začeli urejanje? Takrat je bil Golovec zelo skrivnostno območje, zaraščeno, tako da je bilo človeka strah hoditi med vejami in grmovjem, ker ni bilo mogoče priti z enega konca (pokopališča) na drugega. Popenjalke in bršljani so zaraščali grobove, ki jih je bilo bistveno več, kot jih je

danes. Obzidje je bilo skoraj porušeno, posebej na severni in zahodni strani. Skratka, angleško skrivnostnost je bil videz tega območja. Kaj je sicer predvidela zasnova preureditve pokopališča Golovec v park, ki ste jo pripravili, kateri so bili temeljni cilji in značilnosti te zasnove? Predlog ureditve je bil seveda usklajeno izdelan z zavodom za varstvo kulturne dediščine, sodelovala sem tudi z arhitektom Jankom Hartmanom, ker je zgodovino poznal bolje kot jaz. Takrat je šlo najprej za čiščenje spomenikov, še posebej tistih, ki imajo neko kulturno in pomensko vrednost, ter za vzpostavitev nekaterih pešpoti, da bi se bilo sploh mogoče premikati med grobnimi polji. Takrat so bili postavljeni tudi prvi predlogi za ograditev in zapiranje pokopališča. Kasneje se je začelo popravilo obzidja na severni in zahodni strani, urejen je bil tudi nov zid na južni strani pokopališča. Postavljena je bila tudi ograja, ki je imela svoj čas železna polnila. Kam so ta polnila izginila in zakaj, ne znam razložiti. Upam, da bo nekoč ograja znova vzpostavljene

Alenka Polutnik je arhitektka in magistrica krajinske arhitekture, višja raziskovalka. Zaposlena je bila v RC Planiranje v Celju, ukvarjala se je z urbanističnim in s krajinskimi načrtovanjem, s prenovami starih mestnih jeder, z raziskovalnimi projekti, načrti parkov ob zdraviliščih ... Med njene pomembnejše dosežke se uvrščajo projekti prenov mestnih jeder Celja, Slovenskih Konjic, Laškega (prenovo teh treh mest je predstavila na kongresu ICOMOS v palači Unesco v Parizu leta 1999), Škofje Loke, Ljutomer, projekt reurbanizacije Celja, strokovne podlage za urbanistični razvoj Celja, Zeleni sistem mesta Celje ... Leta 2012 se je upokojila. Zdaj se ukvarja s predavanji, svetovalnim delom, z raziskavo razvoja japonskih vrtov, o čemer objavlja članke, enako tudi o kakovosti bivanja. Prejela je diplomu zbornice za arhitekturo in prostor (ZAPS), s skupino sodelavcev je prejela priznanje zlati svinčnik, leta 2016 je postala dobitnica nagrade Društva krajinskih arhitektov Slovenije za življenjsko delo.

na. Tisti, ki je skrbel za pokopališče, ga je nekaj časa tudi zapiral, potem je varovanje očitno postalo težava. Takšni so bili začetki. Kako ste pri tem sodelovali z zavodom za spomeniško varstvo, občino? Kakšna je bila pripravljenost, predvsem občine kot odločevalke, da bi se stvari premaknile? Je takrat veljala ocena, da podoba pokopališča mestu res ni v čast?

Sodelovanje z občino je bilo zelo dobro. Občina je bila zelo zainteresirana za obnovo in je pomagala pri projektu, prav tako zavod za kulturno dediščino. Takrat je še sodelovala Alenka Kolšek. Delovali smo timsko, usklajeno različne stroke. Seveda smo imeli ob tem mnogo razprav, ker vsake stvari se ni dalo ohraniti z vidika kulture dediščine. Takrat je bil načrt, da bi pokopališče v park preuredili v desetih letih. Se je zataknilo samo pri denarju ali so bili še drugi vzroki, da je ta vnapre popustila in da imamo zdaj podobno stanje, kot je bilo takrat, mogoče malo boljše?

Težko bi ocenjevala za vsa ta leta nazaj. Od načrta je minilo že veliko časa, začetki so bili še v obdobju prejšnje ureditve in države. Potem so mogoče pred tem pokopališčem prišle na vrsto druge skrbi. Delo je zastalo in mogoče na občini ni bilo več tako velikega zanimanja. Ko smo začeli obnovo, so se predvsem oglašali lastniki nekaterih grobov, ki so imeli na tem pokopališču svoje, njihova želja je bila, da bi še živeli partnerji ali drugi svojci lahko bili pokopani v teh družinskih grobnicah. Za to je bilo zelo veliko zanimanje.

Koliko časa je iniciativni odbor deloval in kdaj je končal dejavnost? Tega se ne spomnim. Je potem pokopališče spet čisto izginilo kot aktualna tema?

Zakoni so se spreminjali in ko je začel veljati Zakon o urejanju naselij in drugih posegih v prostor, je postal zelo pomemben t. i. družbeni plan občine, ki se je kasneje preimenoval v občinski prostorski načrt. Takrat je padla ideja, ki je bila vzporedna z razmišljanjem o stanju drugega pokopališča v Celju (mestnega pokopališča, op. p.), ki je naenkrat postalo prenatrpano. Pojavila se je torej ideja, da bi pokopališče na Golovcu vzpostavili kot izključno žarno pokopališče. V eni od strokovnih podlag za takšen prostorski plan je bila takšna možnost res navedena, predvidena je bila tudi ureditev prostora za manjši poslovilni objekt. Lastniki grobov so bili zadovoljni, pokopališče bi lahko potem še naprej vzdrževali.

S sprejetjem občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) v letu 2018 in z jasno izraženo namero občine za obnovo pokopališča ter preureditev v spominski park je zdaj kot kaže dosežen odločilen premik. Celjska občina je v proračunu rezervirala tudi denar za začetek obnove.

Takšna ureditev je zelo pozitivna, ampak mora dobiti neko vsebino. Treba je torej na-

OB ROBU

Bil je že (skrajni) čas

Napoved celjske občine, da se bo lotila temeljite obnove pokopališča na Golovcu, je dobrodošla in spodbudna novica. V prejšnjih letih smo sicer že slišali občasne informacije o namerah za izboljšanje stanja tega pomembnega in občutljivega območja v mestu. A tako odločne napovedi občine, podprte s sodelovanjem dveh ustanov, ki lahko s svojim strokovnim znanjem pripomoreta k uglednejši podobi pokopališča, doslej še ni bilo. Tudi v proračunu zagotovljen denar za poseg, ki bo obvaroval pokopališče pred nadaljnjim propadanjem in uničevanjem, vliva upanje, da je pripravljenost za odločno obnovitveno akcijo tokrat neizpodbitna.

Bil je res že skrajni čas. Trenutna podoba pokopališča mestu nikakor ni v čast, česar se v celjski občini zavedajo in zaradi tega je pred leti mestni svet sprejel tudi ključni prostorski dokument, OPPN, ki omogoča drugačen status in zasnovo pokopališča. Da bo postalo spominski park v okviru širše ureditve Golovca kot rekreacijskega in parkovnega območja. Z obnovo pokopališča na Golovcu ima celjska občina lepo priložnost, da neugledno območje z leti spremeni tudi v zanimivo turistično točko po zgledu tujih mest. Tam so pokopališča, kjer so večni počitek našle znane osebnosti, prave turistične znamenitosti. Seveda pokopališče na Golovcu ne more postati kot Arlington v Washingtonu ali Novodevičje v Moskvi, je pa ne njem pokopanih nekaj znamenitih Celjanov. Zaželeno je, da turisti ob obisku knežjega mesta izvedo tudi to in običejno pokopališče, potem ko bo celovito urejeno.

Če bo prvi slovenski župan Juro Hrašovec letos dobil spominsko ploščo na stavbi Muzeja novejšje zgodovine Celje, kjer je bil nekoč sedež občine in mu bo posvečena razstava, ki jo pripravljajo v Pokrajinskem muzeju Celje, je prav, da je urejen tudi prostor, kjer je pokopan. Z ureditvijo pokopališča na Golovcu, s katerega je čudovit panoramski pogled na Celje, bo celotno območje dobilo novo razsežnost. Čez nekaj let, kot vse kaže, lahko torej v Celju upravičeno pričakujemo, da bo v mestu nastalo območje, ki se ga ne bomo več sramovali, ampak bomo zaradi mikavnosti nanj lahko celo ponosni.

pisati, iz katerih časov izhaja pokopališče, kaj je bilo nekoč tako zelo pomembno, tudi označiti pot skozi park, grobove ljudi, ki so v zgodovini razvoja mesta in slovenstva nekaj pomenili. Na tem mestu bi seveda moral biti vsaj občasno kakšen mestni stražar, nekdo, ki bi delal red in vršil nadzor, prav tako bi bilo treba pokopališče zvečer zaklepati.

Če sem malo slikovit, bi se pokopališče na Golovcu lahko iz grdega račka prelevilo v lepota? Obnova je res lepa priložnost za to. Zakaj ne bi postalo zanimiva turistična točka, kot so pokopališča drugje po svetu, glede na svojo zgodovino in glede na znane osebnosti, ki počivajo na njem?

Da, zagotovo. Na primer v Parizu je več pokopališč in na vsakem tuji plačajo tudi vstopnino, dobijo prospekt, na katerem so označena mesta grobov pomembnih ljudi, iz kulture, umetnosti ... Ta prospekt vodi po poti pokopališča in mogoče se je seznaniti z nastankom in razvojem mesta in kulture. Pariz ni edino mesto, a je v Evropi eno redkih, ki ima tako zelo urejeno turistično pot po pokopališčih.

Kako sicer gledate na zasnovo ureditve območja Golovec, ki jo prinaša sprejet OPPN, ki predvideva ohranitev zelenega pasu in ureditev pobočja z rekreacijskimi in s parkovnimi površinam, namenjenimi teku, sprehodom ...

Tega načrta ne poznam. Bilo pa je narejenih že več poskusov urejanja tega prostora. Gre za zeleni prostor okrog pokopališča in na tem območju ne bi smela nikoli stati nobena hiša, drugo je čisto na obrobju. Tako območje zahteva ne samo previdne posege v prostor, ampak tudi ustrezno arhitekturo, ki je usklajena s sodobnim časom in okoljem.

Foto: SHERPA

ROBERT GORJANC

Kot je dejala Alenka Polutnik, se je bilo pred tridesetimi leti kar srhljivo sprehajati na tem mestu.

6. STRAN – 9. MAJ 1991

Pokopališče bo park

Neznana tolpa odpira grobnice in straši sprehajalce na Slovenskem pokopališču na Golovcu

V Celju so letos ustanovili iniciativni odbor za obnovo slovenskega pokopališča na Golovcu, ki sedaj kot sekcija deluje v okviru slovenskega svetovnega kongresa. Ta sekcija tesno sodeluje z občinsko skupščino, Zavodom za zaščito naravne in kulturne dediščine, cerkvijo ter z nekaterimi drugimi ustanovami v Celju. Slovensko pokopališče na Golovcu sedaj že dobiva drugačno podobo.

Zasnovo za ureditev pokopališča je pripravila magistra Alenka Polutnikova, tehnični nadzor nad deli pa sta prevzela arhitekt Janko Hartman in inženir Franc Jarh. Dela so se začela pred približno dvajsetimi dnevi. V tem času so s pokopališča odpeljali devetdeset kamionov smeti in različne navlake ter skurili okrog dvesto kubičnih metrov podrast, grmovja in starega drevja. Pred štiridesetimi leti opuščeno in zelo zanemarjeno pokopališče bi radi preuredili v park. Žal pa se tudi v tem primeru zatika pri denarju. Kakor zdaj kaže, bodo pokopališče postopoma uredili šele v desetih letih. Sekcija zato poziva vse, ki podpirajo

akcijo, naj svoja mnenja sporočijo Zavodu za varstvo kulturne in naravne dediščine ter Celjski turistični zvezi.

Kakšna je pravzaprav zgodovina slovenskega pokopališča v Celju? Do leta 1880 je imelo Celje skupno pokopališče. Sprva je bilo pri župni cerkvi sv. Danijela, manjše tudi pri cerkvi Sv. Duha, ki je stala na severnem delu dvorišča sedanjega hotela Evropa. Ker je bilo pokopališče pri Sv. Maksimilijanu premajhno, se je že v prvi polovici prejšnjega stoletja porodila želja, da bi neke uredili novo pokopališče. Med tem se je prejšnja enotna občina razdelila v dve: mestno in okoliško. Ustanovitev novega pokopališča je vsaj v materialnem pogledu postala občinska zadeva. Pri tem sta se obe občini ločili, mestna si je uredila svoje pokopališče v Sevcih v teharški občini, okoliška pa na Golovcu. Na obeh pokopališčih so pričeli pokopavati leta 1880.

Ker je mestna občina dala svojemu pokopališču strogo nemški značaj, so si slovenski meščani in narodni voditelji za večno počivališče izbrali okoliško pokopališče.

To je imelo simboličen pomen. Okoliščani so bili trdna opora narodnim voditeljem v njihovih prizadevanjih, da bi ohranili slovenski značaj celotne pokrajine in da bi se v mestu okrepilo slovenstvo.

Zadnja leta opažajo, da na slovenskem pokopališču deluje neznana tolpa, ki odpira grobnice, razbija krste in verjetno išče zlato. Hkrati izziva sprehajalce in obiskovalce pokopališča, tako da si nekatere ženske niti ne upajo več same tja. Pred dnevi so neznani storilci znova odprli dve grobnici ter porušili ograjo na vzdrževanem grobu prvega slovenskega celjskega župana, dr. Jurija Hrašovca. Storilcev zaenkrat še niso izsledili.

Okoliško pokopališče so dvakrat razširili, na njem pa so pokopali na tisoče ljudi. Zadnjih osemindeset let na tem pokopališču ne pokopavajo več – izjema so le grobnice. Kljub temu je treba vedeti, da gre za pomemben narodni in kulturni spomenik, ki zasluži vso pozornost.

JANEZ VEDENIK

Prijeli roparja bencinskega servisa, roparja trafik še iščejo

Tarče roparjev trafike sredi mesta?

Celjski kriminalisti so prijeli roparja, ki je v torek pretekli teden oropal bencinski servis na Mariborski cesti v Celju. Storilec je približno ob 21. uri vstopil v servis, zaposlenima zagrozil z nožem in zahteval denar. Ko ga je dobil, je pobegnil.

SIMONA ŠOLINIČ

Čez nekaj dni so policisti na žalskem območju odvzeli prostost 42-letnemu Celjanu. Med hišno preiskavo so pri njem našli tudi nekaj denarja, ki naj bi izviral iz ropa, in nekaj prepovedane droge. 42-letniku so odvzeli prostost, zaslišal ga je tudi že preiskovalni sodnik, ki mu je odredil pripor. Osumljeni je stari znanec policije, saj so ga v preteklosti že obravnavali zaradi tatvin, goljufije in nasilja v družini.

Roparja kar v središču mesta?

Minuli teden je bila tarča roparja tudi trafika v Prešernovi ulici v Celju. Storilec je prodajalki zagrozil in nato iz blagajne ukradel manjšo ko-

ličino denarja ter pobegnil. V začetku aprila se je podoben primer zgodil v Stanetovi ulici v Celju, kjer je bila prav tako oropana trafika. Takrat je moški sredi dneva prišel v trafiko, z nožem grozil zaposleni in od nje zahteval denar. Zbežal je z manjšo količino denarja.

Ropi trafik niso tako zelo pogosti – tudi za celjsko območje niso tako zelo specifični – ampak se pojavljajo v posameznih obdobjih, pravijo na celjski policiji. Zadnja dva primera ropa trafik v središču Celja sicer še nista preiskana. Kljub grožnjam v nobenem primeru ropov trafik v Celju roparja nista uporabila sile zoper zaposleni, nihče ni bil poškodovan. A četudi gre

za manjše ukradene zneske in za trafike, to ne pomeni, da so ti ropi manjša kazniva dejanja od ropov bencinskih servisov. Gre za enako opredeljeno kaznivo dejanje, za katerega je zagrožena večletna zaporna kazen. »Vsako takšno kaznivo dejanje je hudo. Gre za poseg v pravice oškodovanih, za grožnjo, pri čemer območje ni pomembno, torej ali je to na obrobju ali v središču. Oškodovancem storilci pri ropu povzročijo strah,« še dodajajo na celjski policiji, kjer naj bi bili roparjem trafik skoraj že na sledi. Je pa težko govoriti o profilu storilcev. Ni namreč nujno, da gre za odvisnike od mamil, ki iščejo manjše zneske denarja za nakup droge. Do zdaj se je že izkazalo v tovrstnih primerih, da storilci niso bili odvisniki od prepovedanih drog.

Ne zoperstavljajte se jim

Zanimivo je, da se storilci sploh odločijo ropati v sre-

Posnetek roparja z bencinskega servisa na Mariborski cesti v Celju. Foto: PUC

dišču mesta, saj so tam bolj vidni, še posebej če se rop zgodi podnevi, kot se je to v enem primeru zgodilo v Celju. »Zato vedno preverjamo tudi možnost, ali so kje nameščene kamere, ki bi lahko storilce posnele – v prostorih, kjer se je rop zgodil, ali na ulici, po kateri je ropar zbežal,« pojasnjujejo na celjski policiji. Dodajajo še, naj se oškodovanci, torej zaposleni, storilcem ne upirajo in naj jih ne poskušajo obvladati. Ključno je le, da si zapomnijo podrobnosti o roparju. Torej od obraznih značilnosti do oblačil, celo do tega, ali je ropar zaudarjal po alkoholu ali cigaretah. Podobno velja za morebitne očitvice. Ti morajo biti pozorni, v katero smer je ropar odšel, ali ga je kdo morda čakal in ali je sedel v vozilo ter se odpeljal. Tek za roparjem ali spopad z njim nista priporočljiva. Ne glede na to, da dosedanji ropi na Celjskem v večini niso bili nasilni, kaj podobnega ne morejo nikoli izključiti.

Sosed iz požara rešil hišnega ljubljénčka

V ponedeljek nekaj minut po 12. uri je zagorelo v stanovanjski hiši v Zabukovici pri Žalcu. Ognjeni zublji naj bi izbruhnili v kletnih prostorih stavbe, od koder so se po fasadi razširili na ostrešje. V času požara v hiši ni bilo stanovalcev.

Požar je najprej opazil bližnji soseda, ki je iz hiše rešil hišnega ljubljénčka. »Po prejemu informacije o dogodku so bila aktivirana prostovoljna gasilska društva Zabukovica, Griže, Kasaze-Liboje, Dobriša vas-Petrovče, Vrbje in Gotovlje. V intervenciji je sodelovalo 41 gasilcev z osmimi gasilskimi vozili,« so sporočili iz Gasilske zveze Žalec. Na po-

žarni straži in za pomoč domačinom pri sanaciji so ostali gasilci iz Zabukovice in Griž. Stanovanjski objekt trenutno

ni primeren za bivanje. Višina škode še ni znana. Intervencija je trajala približno tri ure. SŠol, foto: GZ Žalec

Prijeli večji skupini ilegalcev

Ta teden so šmarski policisti v Podsredi ustavili 23-letnega voznika kombiniranega vozila z območja Kranja, ki je prevažal 16 državljanov Pakistana. Slednji so ilegalno vstopili v Slovenijo. Voznik je poleg tega vozil brez veljavnega voznškega dovoljenja.

Ilegalne prebežnike so policisti po izvedenih postopkih predali hrvaškim varnostnim organom, vozilo so zasegli. 23-letnemu vozniku so odvzeli prostost in ga bodo s kazensko ovadbo zaradi prepovedanega prehajanja meje ali ozemlja države privedli k preiskovalnemu sodniku. Za storjeno dejanje mu grozita zapor od enega do osmih let in denarna kazen.

To je že druga izsleditev več ilegalnih prebežnikov v zadnjem tednu na Celjskem. Pred dnevi so policisti Policijske postaje za izravnalne ukrepe Celje na avtocesti pri izvozu za Šempeter ustavili državljanko Romunije, ki je v osebnem avtomobilu prevažala 11 mladoletnih državljanov Egipta. Vsi, ki so nedovoljeno vstopili v Slovenijo na območju Murske Sobote, so zaprosili za mednarodno zaščito, zato so jih odpeljali v azilni dom. 26-letna Romunka so pridržali.

SŠol

Prijetje Pakistancev in voznika, ki jih je prevažal v kombiju.

Pijan mladoletnik povzročil nesrečo

Med prazniki so policisti v Gaberkah pri Šoštanju zaradi vožnje z neprimerno hitrostjo in zaradi vožnje pod vplivom alkohola obravnavali mladoletnega motorista, ki je padel z motorjem in se hudo poškodoval. Voznik je imel kar 1,3 promila alkohola v krvi. Vozil je tudi brez voznškega dovoljenja, pri vožnji tudi ni uporabljal čelade. Motorno kolo so mu zasegli, zoper njega bodo podali tudi obdolžilni predlog. Pijano mlajšo voznico so policisti ustavili na Mariborski cesti v Celju. 24-letnici je preizkus z alkotestom pokazal, da je imela prav tako 1,3 promila alkohola v krvi. Žensko so pridržali do streznitve. Kolo z motorjem so policisti zasegli mladoletniku v Vrbnem, ki je vozil prehitro in trčil v voznika osebnega vozila. V trčenju se je voznik kolesa z motorjem hudo poškodoval.

Porušil se je strop

V ponedeljek popoldne se je v naselju Suhadol pri Slovenskih Konjicah porušil strop v kuhinjskem delu ene od stanovanjskih hiš. Posredovali so prostovoljni gasilci iz Loč, ki so zavarovali kraj dogodka, ga pregledali ter nudili pomoč pri sanaciji. Pri porušitvi sta se lažje poškodovali dve osebi. Preiskava okoliščin dogodka še traja.

Najboljše imamo doma

Znak "izbrana kakovost - Slovenija"
na sadju zagotavlja:

- dodatne kontrole,
- višjo kakovost,
- pridelavo in predelavo v Sloveniji.

Preverjeno odlično!

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO,
GOZDARSTVO IN PREHRANO
IN
SLOVENSKI PRIDELOVALCI
IN PREDELOVALCI SADJA

~ NAŠE SUPER SADJE ~

www.nasasuperhrana.si [nasasuperhrana](https://www.facebook.com/nasasuperhrana)

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Poskrbite za udobje – s posteljo po meri

Postelja je najpomembnejši in osrednji kos pohištva v spalnici. Tretjino življenja prespimo, veliko časa v postelji tudi beremo, sanjarimo in poležavamo. Postelja je kraj, kjer začnemo in končamo svoj dan. Povsod je lepo, a najlepše je v domači postelji. Se strinjate?

Prava postelja je udobna, poskrbi za kakovosten spanec in vzbuja priidih romantike. Ponuja vam možnost, da se jutraj zbudite sveži in naspani. Izbira postelje velikokrat ni preprosta. Upoštevati je treba velikost postelje, izbrati ustrezen model, se odločiti glede postelnega dna, razmisliti o oblaginjenju in dodatkih, kot so nočne omarice, osvetlitev ipd.

Ko želite več, izberite posteljo po meri

Če želite dodobra izkoristiti prostor v spalnici, potem je postelja po meri prava za vas. Prilagodila se vam bo v vseh pogledih – z dimenzijami, materiali, barvami, shranjevalnim prostorom in estetsko dovršenim vzglavjem. Vaša postelja naj bo razkošna, elegantna in

udobna. Takšna, ki popestri vsako spalnico in pripomore h kakovostnemu spancu. Predali pod posteljo vas bodo razvajali z dodatnim shranjevalnim prostorom. Če pa boste posteljo opremili še z lučkami, bo delovala precej mistično.

Vrednost skrite postelje Aladin

Ko vam primanjkuje prostora, je postelja Aladin pravi zaklad. V prostor jo umestite tako, da vam bo podnevi, skrita v omari, najbolj služila za dnevni prostor, ponoči pa za spanje. Dodatne

omarice ob postelji ustvarijo harmonijo in so vam v podporo pri pospravljanju. Nadgradnja z dvosedom, v barvni izbiri po vaše, ustvari večfunkcijski pohištveni element. Zagotovo ena izmed rešitev, ki najbolj učinkovito rešuje težave s pomanjkanjem prostora.

Otroške postelje in pogradi

Vsaka otroška postelja je zgodba zase. Upošteva otrokove navade in razpoložljivost prostora. Izbor je odvisen tudi od števila otrok. Skrbno načr-

tovane otroške postelje pomagajo ustvariti domišljijijski svet otrok. Še zlasti priljubljeni so pogradi s stopničkami ob strani,

ki služijo tudi kot predali. Seveda pa tudi visoke postelje v različnih izvedbah. Preverite idejne rešitve otroških sobic Akronček.

Po jutru se dan pozna. Zagotovite si sveža jutra z izbiro vrhunske postelje po meri, ki ustreza vašemu okusu in se stilsko prilagaja prostoru.

www.akron.si

Organizator odkupa lesa (m/ž) (Šoštanj)

Od vas pričakujemo vsaj V. stopnjo strokovne izobrazbe kmetijske, lesarske ali ekonomske smeri, najmanj 1 leto delovnih izkušenj, zaželeno na podobnem ali sorodnem delovnem mestu, vozniški izpit B-kategorije, razgledanost in poznavanje panoge ter področja dela, skrb za profesionalno in osebno rast ter stalno nadgradnjo znanja, profesionalno komunikacijo in osebno urejenost, zaželeno so delovne izkušnje z delom v kmetijski trgovini, železnini ... Prijave zbiramo do 30. 5. 2021. KZ Šaleška dolina, z. o. o., Metleče 7, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Prodajni inženir (m/ž) (Velenje)

Od kandidata pričakujemo vsaj VI. stopnjo izobrazbe elektrotehnične smeri, 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, do-

bro znanje angleščine, zelo dobro znanje MS Office paketa, primerno strokovno poznavanje področja elektrotehnike, vozniški izpit B-kategorije, odgovornost, natančnost, vztrajnost, komunikativnost, samoiniciativnost in angažiranost za prodajo, zmožnost dela v timu in tolerantnost, veselje do dinamičnega dela na terenu in dela z ljudmi. Prijave zbiramo do 15. 5. 2021. FBS Elektronik, d. o. o., Prešernova cesta 8, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Oblikovalec kovin – CNC-operater (m/ž)

Od kandidata pričakujemo poklicno ali srednješolsko izobrazbo strojne ali druge tehnične smeri, 1 leto delovnih izkušenj, osnovna računalniška znanja, vozniški izpit B-kategorije, veselje do tehničnega področja, željo po učenju in osvajanju novega znanja, novih tehnologij. Gradimo in širimo eki-

po na vrednotah družinskega podjetništva in iščemo posameznike, ki želijo dolgoročno sodelovanje – skozi uvajanje v delovne procese in prenos znanja nadgrajujemo svoje delo in poslovanje. Prijave zbiramo do 8. 5. 2021. Bastl, d. o. o., Ločiška cesta 98a, 3313 Polzela. Več informacij na www.trgotur.si.

Komercialist (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Od kandidatov pričakujemo VI./1 stopnjo izobrazbe ekonomske, grafične ali druge ustrezne in primerljive smeri, vsaj 3 leta delovnih izkušenj na primerljivem delovnem mestu, obvezno znanje angleškega jezika (znanje drugega tujega jezika predstavlja prednost), samostojno delo z računalnikom (MS Office), odlične komunikacijske veščine za osebno, telefonsko, pisno komunikacijo, veselje do timskega dela in sodelovanja, vozniški izpit B-kategorije, dinamičnost in pripravljenost na občasne poslovne poti. Oseba mora biti samoiniciativna, proaktivna, pozitivna in komunikativna. Prijave zbiramo

do 15. 5. 2021. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Skладиščnik (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Od kandidatov pričakujemo IV. stopnjo ustrezne tehnične smeri, vsaj 2 leti delovnih izkušenj na primerljivem delovnem mestu, samostojno delo z računalnikom (MS Office), veselje do timskega dela in sodelovanja, vozniški izpit B-kategorije, znanje upravljanja z viličarjem. Oseba mora biti samoiniciativna, proaktivna, pozitivna in komunikativna. Prijave zbiramo do 15. 5. 2021. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Pomočnik tiskarja (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Od kandidata pričakujemo vsaj 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, dober vid, ročne spretnosti, urejenost, natančnost, vztrajnost, sposobnost timskega

dela, dobro znanje angleškega jezika in osnovno znanje nemškega jezika, osnovno delo s preglednicami in z bazami podatkov, pripravljenost na večimensko delo. Prijave zbiramo do 15. 5. 2021. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Tiskar (m/ž) (Šmartno pri Slovenj Gradcu)

Pričakujemo vsaj 2 leti na področju grafične dejavnosti – tiskanje na offset tiskarskih strojih, računalniško pismenost, izpit B-kategorije, ročne spretnosti, urejenost, natančnost, vztrajnost, sposobnost timskega dela. Nudimo zaposlitev za določen čas 1 leta z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas (poskusno delo 6 mesecev), delo v mlademu, dinamičnemu, urejenemu in sproščenemu delovnem okolju, redno in stimulatивно plačilo za opravljeno delo, možnost osebnega in strokovnega razvoja. Prijave zbiramo do 15. 5. 2021. GEP Štalekar, d. o. o., Mislinjska Dobrava 28b, 2383 Šmartno pri Slovenj Gradcu. Več informacij na www.trgotur.si.

Novosti na področju DDV za e-trgovanje

S 1. julijem 2021 se bodo v slovenski pravni red prenesle določbe direktive Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi direktive 2006/112/ES in direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo, in direktive Sveta (EU) 2019/1995 z dne 21. novembra 2019 o spremembi direktive 2006/112/ES glede določb v zvezi s prodajo blaga na daljavo in nekaterimi domačimi dobavami blaga, katerih spremembe se nanašajo predvsem na DDV režim za dobave blaga na daljavo in na uvoz pošiljk neznatnih vrednosti.

Zakonodaja na področju DDV, ki ureja pravičnejši sistem DDV-bremenitev na področju e-trgovanja, se bo s 1. 7. 2021 na ravni celotne EU posodobila. Nova pravila o DDV pri e-trgovanju v EU so prilagojena za enotni digitalni trg, pri čemer zakonodajalci zatrjujejo, da so bolj pravična, enostavnejša, predvsem pa bi naj omogočala manj prostora za izigravanje sistema DDV.

Kaj prinaša novost?

Z vidika končnega potrošnika nova zakonodaja praviloma nima pomembnejšega vpliva, za končne kupce je pomembno dejstvo, da od prvega julija 2021 ne bo več veljala oprostitve plačila DDV za uvoz blaga v vrednosti, ki ne presega 22 evrov. Slednje pomeni, da bo za vsako uvoženo blago na območje EU treba

plačati DDV. S tem ukrepom se iz vidika DDV zagotavlja pravičnost tržnega delovanja, saj je dosedanja ureditev (zaradi oprostitve plačila DDV od uvoženega blaga manjše vrednosti) omogočala cenejši nakup istovrstnega blaga izven EU kot znotraj EU. S prvim julijem 2021 bodo tako začela veljati nova pravila, ki bodo obsegala naslednje:

- zagotovitev, da bo DDV plačan v tisti državi, kjer bo blago uporabljeno in bodo storitve korišćene;
- zagotovitev ponovne vzpostavitve poštene konkurence med evropskimi in neevropskimi spletnimi trgovci ter fizičnimi trgovinami – kar je še pomembnejše ob upoštevanju negativnih posledic pandemije covida-19;
- podjetja (spletni trgovci) bodo imela na voljo preprosto in enoten sistem za prijavo in plačilo DDV-obveznosti pri čezmejnih tran-

Klemen Šivic

sakcijah za kupce v EU s pomočjo dveh (novih) spletnih sistemov:

- sistem vse na enem mestu (VEM) za DDV
 - sistem vse na enem mestu (VEM) za uvoz.
- E-trgovanje že kar nekaj časa pospešeno vdira v potrošniške navade kupcev. Pretežni del trgovanja (bodisi z blagom ali s storitvami) se seli na splet, epidemija covida-19 pa je ta proces zaradi zapiranja fizičnih trgovin samo še pospešila.

Bolj pošteno in preprosto

Do sprememb zakonodaje na področju DDV za e-trgovanje je prišlo predvsem zaradi neizenačenega položaja trgovcev, ki svoje blago končnim potrošnikom ponujajo znotraj EU, pri čemer je vsak trgovec za dobavljeno blago v drugo državo moral obračunati pripadajoči DDV – tudi za blago, katerega vrednost ni presegala 22 evrov, medtem ko trgovcem izven EU pri prodaji blaga vrednosti do 22 evrov DDV ni bilo treba obračunati. Pri uvoženem blagu gre tako za neelojalno konkurenco v primerjavi z blagom iz EU.

Nova DDV pravila na tem področju so tako bolj prilagojena novim okolišćinam, tako da bodo vsi udeleženci pri transakcijah imeli koristi od bolj poštene obdavčitve in preprostejšega postopka za prijavo in plačilo DDV (razen seveda končni potrošnik).

Evropska komisija ocenjuje, da bi predmetna sprememba za prebivalce EU pomenila povečanje javnega prihodka za 7 milijard evrov letno, hkrati naj bi večja transparen-

tnost postopka prispevala k večji odmeri DDV in k manj goljufijam pri plačilu DDV.

Brez nepredvidenih stroškov

Omenjene spremembe prinašajo tudi nekaj prednosti za končne potrošnike (a vendar v soodvisnosti od dejavnosti spletnega prodajalca) – za vse blago v vrednosti, ki ne presega 150 evrov in je kupljeno izven EU, od 1. julija 2021 končnemu potrošniku ne bo treba plačati dodatnih carinskih pristojbin, če se bo prodajalec registriral za uporabo novega sistema za prijavo in plačilo DDV in bo uporabljal sistem VEM za uvoz. Končna cena pri spletnem nakupu bo tako res končna, brez nepredvidenih stroškov ob dostavi – ne glede na to, ali blago prihaja iz EU ali od drugod. Če se dobavitelj ne bo registriral za uporabo sistema VEM za uvoz, bo seveda kljub temu treba poravnati tako DDV kot morebitne stroške carinjenja, ki jih bo zaračunal prevoznik blaga (v primerih, ko bo blago predmet uvoza v EU).

Zakonodaja, ki obravnava področje DDV, je lahko na nekaterih delih precej zapletena in povprečnemu bralcu težko razumljiva, zato je pomembno, da so vsi potrošniki, torej tisti, ki dajejo prednost uporabi fizičnih trgovin, kot tisti, ki raje svoje blago naročijo na spletu, postavljeni v isti (pravičen) ekonomski položaj (seveda vsaj glede bremenitev s področja DDV in potencialnih carinskih dajatev).

KLEMEN ŠIVIC, davčni svetovalec, iConsult, svetovalne rešitve, d. o. o.

FloRadio

Vsak ponedeljek ob 11:20 na Radiu Celje

radio celje

Celjske košarkarice osvojile dvojno krono na domači sceni

Popolni mrk v zadnji četrtini ni preprečil zmagoslavja

Boj za žogo je bil neizpros, še zlasti v zadnji četrtini.

Zadnji koš v sezoni, prosti met Maruše Seničar 21 sekund pred koncem za 56:54

Košarkarice Cinkarne Celje so desetič zapovrstjo državne prvakinja, skupno pa že sedemnajstič. V tem stoletju niso izpustile niti enega finala državnega prvenstva, v zadnjih devetih finalnih serijah niso doživele poraza. Nanizale so 27 zmag! Ni veliko manjkalo do prekinitve izjemnega niza, v torek so namreč varovanke trenerja Damirja Grgića »zmrzni-le« v zadnji četrtini.

DEAN ŠUSTER

Po prepričljivih zmagah na prvih dveh tekmah proti Triglavu je bilo v dvorani Gimnazije Celje – Center vse pripravljeno za slavlje, čakale so zlate medalje in pokal. Toda zadnja stopnička je bila najvišja ...

Prebrodile težave

Celjanke so na začetku drugega polčasa povedle s 44:30. Pred zadnjo četrtino so vodile s 53:45. Sledil je njihov popolni mrk. V desetih minutah so dosegle zgolj tri točke, to je uspelo **Maruši Seničar**. Triglav je imel pri izidu 56:54 napad za podaljšek ali celo zmago. Celjankam se je »nekako na mišice« uspelo ubraniti in zaradi dramatične končnice je bilo veselje v njihovih vrstah toliko večje. Seničarjeva, z okrvavljeno ustnico, je povedala: »Zaradi infarktnega finiša smo punce zelo vesele, da smo uspele zmagati in uspešno končati sezono. S preštevilnimi napakami smo same ponudile priložnost Triglavu. Upam, da bo s Saro Garič vse v najlepšem redu, obnovila je poškodbo kolena. Potem si je še Snežana Bogičević zvila gleženj. Uspelo smo prebroditi vse težave. Sezona je bila zelo uspešna. Za tiste, ki smo reprezentantke, počitka ne bo. Vse skupaj napovedujemo, da bo slovenska selekcija izboljšala uvrstitev z zadnjega evropskega prvenstva.«

Odlična sezona

Najbrž je zadnjo tekmo v celjskem dresu odigrala odlična Srbkinja **Snežana Bogičević**. Kot prava kapetanka je prevzela odgovornost in dosegla več kot polovico točk svoje ekipe (29): »Tretja tekma je bila povsem drugačna od prvih dveh. Padla nam je zbranost, gostje pa so želele vsaj enkrat zmagati. Ob koncu se je vse srečno končalo, hvala bogu. Ponosna sem, da sem bila vodja ekipe, v kateri so nekatere mlade igralko prvič zaigrale v članski konkurenci. Spremljala sem njihove razvoj, napredek, rast. Pred njimi je lepa prihodnost. V dveh letih je bilo lepo, pa tudi turbulentno. Zelo sem zadovoljna, čast mi je bilo vaditi pod vodstvom trenerja Damirja Grgića. Glede moje klubske bodočnosti ni še nič jasnega.«

Dvajseto lovoriko je na klopi Cinkarne Celje osvojil **Damir Grgić**: »Za zadnje dejanje očitno nismo bili dovolj psihološko pripravljeni. Naša mlada dekleta so pričakovala lažje delo. Ob koncu je le do izraza prišla kakovost, ki je nedvomno na naši strani. Čestitam vsem igralkam, članom strokovnega štaba, vodilnim ljudem kluba, našim navijačem.« Sezona je bila po njegovem mnenju odlična, mlada ekipa je dvojni kroni dodala uvrstitev na zaključni turnir Jadranske lige. »Če bi mi kdo pred sezono rekel, da se bo takole končalo, bi ga vprašal, če je vse v redu z njegovim zdravjem. Mednarodna regionalna liga je bila idealna za mlade igralko glede pridobivanja izkušenj,« je zaključil Grgić, ki upa, da sprememb v ekipi pred naslednjo sezono ne bo.

»Drago prodali svojo kožo«

Trener Triglava **Gašper Sluga** je poskrbel za negotov zaključek tretje tekme finala: »Moja dekleta so pokazala trmo. Niso želele le čakati na zadnji zvok sirene. Žal nam ni uspelo uspešno zaključiti zadnjega napada. Zelo drago smo prodali svojo kožo.« 27-letna **Rebeka Abramovič** je še vedno najboljša igralka Triglava: »Vesela sem, ker se nismo predale. Po drugi strani mi je žal, ker nam je le malce zmanjkalo do zmage in podaljšanja finalne serije. Za našo mlado ekipo je bil uspeh že izločitev Ježice v polfinalu.« Mlada mamica, ki je pet naslovov osvojila s celjsko ekipo, je priznala, da so za njeno podaljšanje kariere trenutno zaslužni predvsem babici in dedka. Nove državne prvakinja so: Jite Sophia Gbemutor (3 točke na tretji tekmi), Lea Bartelme (2), Lea Debeljak (5), Mojca Jelenc (7), Blaža Čeh, Pia Razboršek, Maruša Seničar (6), Snežana Bogičević (29), Zoja Štirn (4), Sara Garič in Neža Celestina. V ekipi so bile še Ana Nuša Anžič, Vita Čater in Marta Ostojčič, ki v zadnjem obdobju ni igrala zaradi zdravstvenih težav. Medalje sta podelila podžupanja Mestne občine Celje Breda Arnšek in generalni sekretar KZS Radoslav Nesterovič.

Foto: SHERPA

Snežana Bogičević je morala zapustiti parket zaradi zvina gležnja ...
... potem pa se je nanj vrnila in še naprej odlično igrala.

Zaradi poškodbe kolena je tekmo predčasno končala Sara Garič. Ob njej sta fizioterapevta Althea Gwashavanhu in trener za telesno pripravo Lucijan Cigale.

Do preobrata – dvakrat po šestmetrovkah

Ekipa Ženskega nogometnega kluba Celje je povedla v finalu osme sezone prve slovenske futsal lige z 2:1 v zmagah. Varovanke trenerja Draga Adamiča so po izvajanju šestmetrovk s 6:5 (2:2) premagale Slovenske gorice.

Četrta, morda že odločilna tekma serije bo jutri v Spodnjem Dupleku. Prvi obračun so Slovenske gorice v Celju dobile s 5:0. Nato so Celjanke v gosteh po šestmetrovkah zmagale z 11:10. Redni del tekme se je takrat končal s 3:3

Vprašljiv nastop Tanškove

Celjanke so prvo tekmo v Kajuhovi dvorani prepričljivo izgubile, nato so zmagale v Spodnjem Dupleku, v nedeljo so prešle v vodstvo in imajo zaključno žogo. V rednem delu zadnjega obračuna je zadela Klementina Mavhar, nato je bila uspešna tudi pri izvajanju šestmetrovke, enako tudi njene soigralke Anja Ložar, Sergeja Kos in Patricija Pesjak. Pred vrati Celja je bila odlična vratarica Barbara Lah. Že v uvodu tekme se je poškodovala najbrž najboljša igralka lige Vanja Tanšek, njen nastop na jutrišnjem srečanju je pod vprašajem.

Že jutri končati sezono

Trener Celjank Drago Adamič je bil navdušen nad hrabrostjo svojih varovank, saj jih je večina želela prevzeti odgovornost in je lahko izbiral izvajalke »penalov«, kar mu je očitno odlično uspelo. »Čeprav je pritisk v finalni seriji ogromen, so dekleta izredno samozavestna in se množično javljajo, da bi izvajala šestmetrovko. Zavedajo se, da so dobro pripravljene,« je povedal Adamič. »Po prvih desetih minutah sem bil prepričan, da bomo zmagali. Tekmo bi morali odločiti že veliko prej, Imeli smo številne zrele prilike. Žoga je letela mimo gola, v vratnico, v vratarico ... A tudi po »penalih« je treba znati zmagati. To ni loterija, kot pravijo. Odloča znanje pri streljih,« je dodal in pohvalil svojo vratarico. Zelo veliko mu pomeni po-

Po zadnji šestmetrovki sta sodnika pobirala žogo iz mreže, Celjanke pa so se zavrtle v kolo in popadale po parketu. Sledil je krik Vanje Tanšek: »Bravo, babeee!«

moč Vanje Tanšek. Upa, da bo po poškodbi kolena, ki jo je staknila že v uvodnih minutah zadnjega obračuna, pripravljena na jutrišnji tekmi. Adamič je prepričan, da bodo njegova dekleta odločno krenila v boj z željo, da končajo sezono.

Lahova z gorečo željo

Izjemen dvoboj dveh odličnih vrataric, Valentine Tuš in Barbare Lah, je dobila slednja. »Na prvi tekmi nisem smela pomagati ekipi zaradi

kartonov. Čeprav ni gledalcev, se mi zdi, da je vzdušje v dvorani enkratno. Še posebej se mi je to zdelo med »penali«, ki jih zelo rada branim. Zelo dobro delujemo kot ekipa, smo homogene. Tu in tam se nam pripeti napaka, ki jo nato skušamo popraviti,« je razlagala Lahova, ki je kariero začela v Sodražici, nato je štiri sezone preživela na Vrhniki. »Pred tremi sezonami sem prejela klic iz Celja, kajti tedaj je zanosila vratarica Maša Kač Toplak. V klubu so mi rekli, da se jim zdim

najbolj primerna. Dogovorili smo se, da treniram enkrat na teden, kajti od doma imam poldrugo uro vožnje. V svojem kraju vadiim zase, pa tudi igram nogomet s fanti. Veliko vlagam v ta šport, zato si goreče želim, da bi postale državne prvakinja,« je zaključila Notranjka. Soigralkam je že dejala, naj se ne bojijo, če bodo spet šestmetrovke. V Spodnjem Dupleku je Barbara Lah eno izvedla tudi sama, v zadnji seriji je zadela za zmago.

DEAN ŠUSTER

Barbara Lah

Najboljša strelka prvenstva Klementin Mavhar z žogo, desno stoji kapetanka Celja Sergeja Kos. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Dober odpor proti Barceloni

Futsal klub Dobovec je v četrtfinalu lige prvakov v Zadru izpadel proti Barceloni. Slednja je osvojila drugo mesto, v finalu je bil portugalski Sporting boljši s 4:3.

Katalonci so končni izid postavili že v 12. minuti. Dobovec, ki je sicer igral podrejeno vlogo, je tudi nekajkrat nevarno streljal, predvsem Rok Mordej in Tihomir Novak sta kar resno ogrozila vratarja Barče. V 30. minuti je nevarno sprožil tudi Teo Turk. Poznala se je odsotnost najboljšega igralca Dobovca Kristjana Čujca. Da nima pravice nastopa, so pri Dobovcu pred potjo v Dalmacijo kar zamolčali. Slovenske prvake so pod vodstvom trenerja Kujtima Morine zastopali Damir Puškar, Rok Mordej, Teo Turk, Luka Perić, Vedran Matošević, Marko Peček, Florjan Fras, Timotej Kotnik, Žiga Čeh, Tihomir Novak, Klemen Duščak, Blaž Gorinšek, Niko Cesarec in Uroš Kotnik. DŠ

NA KRATKO

Zmagovita vrnitev Velenškove

Zagreb: Varovanka trenerja Marjana Fabjana Ana Velenšek se je na tatamije vrnila po daljši odsotnosti. Na evropskem pokalu v hrvaški prestolnici se je odlično odrezala. V najtežji kategoriji je članica celjskega Sankakuja premagala vse tekme, Poljakinjo Wolszczak z vazarijem, Nizozemko Kamps z iponom, v velikem finalu pa je boj s Poljakinjo Kulaga zaključila s končnim prijemom.

mnzc

muzej novejšezgodovine | celje

Nova občasna razstava Lidije Špiljak in Nika Jarha

PRISTNEŽI

na ogled v Fotohiši Pelikan ob sobotah med 9. in 13. uro.

Vabljeni! www.muzej-nz-ce.si**MOTORNA VOZILA****PRODAM**

GOLF, letnik 1981, bencin, oldtimer, bele barve, prodam. Telefon 031 635-331. 398

AVTO STEKLO CENTER
Ipavčeva 21, 3000 Celje
www.novomat.si
Tel.: 03 428 62 91

STROJI**PRODAM**

KOSILNICO BCS, starejši letnik, koso 127, nizka kolesa, prodam. Telefon 070 708-950. 360

TRAČNI obračalnik, 2 m, prvi lastnik, prodam ali menjam za govedo. Telefon 070 250-441. 198

OBRAČALNIK za kosilnico Bucher in nakladalko za seno Šip Šempeter 17 prodam. Telefon 031 729-306. 394

TRAKTOR Iseki 4 x 4, 25 konjev, servo volan, tri hitrosti kardana, zelo ohranjen, prodam za 4.900 EUR. Telefon 031 649-203. 386

STANOVANJE**ODDAM**

V BLIŽINI Laškega oddam dvosobno komfortno stanovanje (apartma) 50 m² s kompletno opremo. Možna vselitev: 1. 6. 2021. Telefon 031 625-561. 403

NOVO stanovanje na deželi brezplačno oddam, najraje upokojenki. Telefon 041 240-185. 405

IŠČEM

ALI morda kdo oddaja garsonjero ali sobo? V zameno nudim pomoč starejši osebi. Telefon 071 393-030. 404

ŽIVALI**PRODAM**

PRAŠIČE, težke od 40 do 150 kg, zelo ugodno prodam. Doma pridelana hrana, dostava. Telefon 031 524-147. 301

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava po celotni Sloveniji. Vzreja nesnic Tiboot, telefon (02) 582-1401. n

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

DVE breji kravi, vajeni paše, ugodno prodam. Telefon 041 996-166. 395

naša žena
slovenska ŽENSKA in družinska revija
10. LET DO ZIDA PRVE NASE PISME
5. maj 2021
V KRIZI JE VSE NA KOCKI
Ples z vetrovi in morjem Benjamin Aganovič
TONE PARTLIČ: »Žensk ne morem jemati enakopravno, ker so zame nekaj več ...«
Vandranje po Kočevskem - žudovito doživetje
Kako živijo tridesetletniki, rojeni v prvem letu samostojne Slovenije
NOV NAČRT CLOVEŠKEGA PREHRANJEVANJA
Posebna priloga SPOMINČICA
Pismo iz Tasmanije Sydney, talini lonec kultur
Naš pogovor Dr. Matejo Kos zanima umetnost z različnih platí
Spomini Lidije Jerkič, prve ženske na čelu največjega sindikata v Sloveniji Boj za delavske pravice ni nikoli končan
Zgodba o pogumu in uspehu Nancy Aljančič
30 let truda, inovacij, etičnosti in nepozabnih doživetij
Kam na izlet? Na ogled idiličnih podob Besniške doline
Na majski mizi Nove ideje za piknike
Le redki mladi imajo danes, trideset let po samostojni Sloveniji, lastno streho nad glavo; o redni službi in dostojni, človeka vredni plači lahko le sanjajo. Večinoma so prisiljeni sprejeti še tako slabo plačano delo, da preživijo. Veliko jih dela ves dan, a ker niso redno zaposleni, nimajo pravice, do plačane dopusta, pa tudi na bolniško ne morejo, če so bolni. Zato ni čudno, da mladi odhajajo s trebihom za kruhom v tujino. Tudi tam ni vse zlato, kar se sveti, a vendarle veliko bolje kot pri nas. O zaskrbljujočem položaju mladih, o posledicah globalizacije in o tem, kako nam socialna država polzi iz rok, smo se pogovarjali s Teo Jarc, predsednico Sindikata Mladi+ ter z dr. Mirjano Ule, socialno psihologinjo. O svojih izkušnjah in pričakovanjih so posebej spregovorili tudi štirje mladi izobraženci, ki živijo v Sloveniji in na tujem.
ŽE v prodaji!
NE PREZRITE

52. festival
Narodno abavne lasbe
Petek, 3. septembra 2021
Prijave na razpis www.ptujski-festival.si

VODOVOD KANALIZACIJA
JAVNO PODJETJE, d.o.o., Lava 2a, 3000 Celje
PREDVIDENA PRAZNJENJA PO NASELJIH V 2021

april - maj	
OBČINA ŠTORE	LAŠKA VAS PRI ŠTORAH
maj	
OBČINA ŠTORE	PEČOVJE KOMPOLE
maj - junij	
OBČINA ŠTORE	PROŽINSKA VAS

Tel.: (03) 42 50 300

7. SEZONA . PROJEKTA

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELJO

“NAJBOLJŠI PEVCI SO DOMA TAM, KJER OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELJO”

KMALU NA RADIU PTUJ IN NA RADIU CELJE TER NA FACEBOOK IN YOUTUBE PROFILIH RADIA PTUJ IN RADIA CELJE

Slovenske narodne, ljudske in zabavne pesmi je prepevalo **VEČ KOT 2.000 OTROK**

V šestih letih je nastopilo več kot **400 OSNOVNIH ŠOL** iz Podravja in osrednje Slovenije

Prireditve si je ogledalo več kot **30.000 OBISKOVALCEV**

V projektu je sodelovalo več kot **50 OBČIN SLOVENIJE**

Kategorije otrok **od 1. do 5. in od 6. do 9. razreda OŠ**

Zaključek prireditve s **SUPER FINALOM** 30 najboljših pevk in pevcev

Več na: www.otrocipojejo.si

PRAŠIČE domače vzreje, različnih tež, za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061 n

KOKOŠI jarkice, črne in grahaste, tik pred nesnostjo, prodamo. Kupiš 15 – petelin zastoji. Možna dostava. Telefon 051 720-294. p

PRAŠIČE, težke od 30 do 150 kg, domača hrana, možna dostava, prodamo. Telefon 031 311-476. p

JARKICE – kokoši v začetku nesnosti prodamo in dostavimo. Kmetija Šraj, telefon 031 751-675. n

ZAJKLJO pasme nemški orjak, staro 11 mesecev, za nadaljnjo rejo, ugodno prodam. Telefon 031 880-878. 378

TELICO simentalke, težke 230 kg, stara 8 mesecev, prodam za 560 EUR. Telefon 041 914-286. 393

TELICO simentalke, breje 7 mesecev, prodam. Telefon 041 783-440. 384

BIKKA limuzin, starega 12 mesecev in telico sr, staro 19 mesecev, prodam. Telefon (03) 5471-663, 041 855-228. 390

DVE telici, rjava lisasti, težki 230 kg, prodam. Telefon (03) 5739-408. L 44

ŠTIRILETNEGA zrebca in bikka, starega 5 tednov, prodam. Telefon 051 702-170. 402

KOZO in kozla, brezrožna, prodam. Telefon 051 748-479. 402

MLADO kravo simentalke s teličkom, pašna in je prvič telila, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 070 724-155. p

KOKOŠI nesnice, mlade, grahaste, rjave, črne in štajerke prodam. Pri nakupu 10 kokoši podarimo petelina. Kmetija z Lopate 55, Celje. Informacije po telefonu 031 461-798, 041 763-800, 051 379-031. p

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

BIKKE, mesni tip, težke od 150 do 250 kg, kupimo. Telefon 031 832-520. 361

KMETIJSKI PRIDELKI**PRODAM**

JABOLČNIK iz starih sort jabolk – bobovec prodam. Telefon 041 859-248. 392

VINO črna frankinja, približno 200 l, ugodno prodam. Telefon 051 664-001. 385

SILAŽNE bale prodam. Pokličite na telefonsko številko (03) 5738-049 ali 030 274-403. 391

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

REPORTER
NAČELNIK GENERALŠTABA SV: OROŽARSKIH LOBISTOV K MENI NE BO
Generalmajor Robert Glavaš pravi, da danes obvezna vojaščina ni rešitev za Slovensko vojsko
»Je sporočilo, da je vojska blizu meje, lahko proučimo migrante, poudarja Glavaš«
LAHKO JARŠA VLADA BREZ VEČINE? Z zaključeno predstavo v DZ bo točka izpolnil pomembna reforma
KAKO DO OSEBNEGA ZDRAVNIKA Posledica v Sloveniji je to, da skoraj milijarda namiznega
SLOVENKE V KREMLJIJI ODLUČUJO Svetlana Juretič pravi, da na evropske ženske

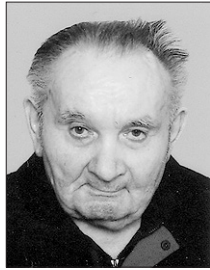
ROBERT GLAVAŠ
Orožarskih lobistov k njemu ne bo, vztraja načelnik generalštaba SV

BORUT PAHOR
Išče si novo službo za čas, ko ne bo več predsednik

JANEZ JANŠA
Lahko brez večine v DZ še učinkovito vlada?

V KREMLJIJI GOLJUFOV
Spletni »ljubimci« preživijo na osamljene Slovenke

IZ NOVE ŠTEVILKE

Vsi, ki radi jih imamo,
nikdar ne umro,
le v nas se preselijo
in naprej živijo,
so in tu ostanejo.

V SPOMIN

9. maja bo minilo sedem let
od Tvojega odhoda,

ADOLF DEŽELAK

z Vrha nad Laškim
(29. 3. 1934–9. 5. 2014)

Hvala vsem, ki mu prižigate svečke in se ga spominjate.

Vsi njegovi

L 39

Kot ptičica si pevala,
sladke sanje sanjala,
oh, zdaj, pa zdaj in nikdar več,
veselje tvoje preč je preč ...
(Narodna)

V SPOMIN

Minilo je leto dni bridkega
spomina, kar si nas 9. maja,
draga

JASNA

(9. 5. 2020–9. 5. 2021)

za vedno zapustila.
Zelo pogrešamo tvojo aktivno pozitivnost in veselost, s
katero si nas vsak dan obdajala.
Nikoli te ne bomo pozabili!
Zahvaljujemo se vsem, ki se je spominjate, ste jo imeli
radi in obiskujete njen prerani grob.

Vsi tvoji

P

Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal,
smrt nam vzela te prerano,
a v naših srcih večno boš ostal.

V SPOMIN

Mineva leto žalosti, kar nas je
tragično zapustil dragi sin, ati,
dedi in brat

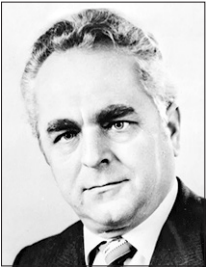
ROMAN ŠTOR

iz Kompol nad Štorami
(8. 4. 1970–8. 5. 2020)

Hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu
in mu prižigate svečke.
Zelo te pogrešamo!

Ati, mami, sin Tadej z družino, sin Andraž ter brat
Iztok z družino

389

V SLOVO

V žalosti sporočamo,
da je v 89. letu svojo bogato
življenjsko pot sklenil ljubljeni
mož, ata, dedek in pradedek

ŠTEFAN FRAS

iz Trnovelj pri Celju
(15. 10. 1932–27. 4. 2021)

Od njega smo se v družinskem krogu poslovili
v ponedeljek, 3. maja, na mestnem pokopališču v Celju.
Hvala vsem za izrečeno sožalje in pomoč v težkih
trenutkih.

Žalujemo: žena Dragica in sinova Bojan in Robert z
družinami

P

Ni te več na vrtu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši.
Ujeta v naša srca
z najlepšimi spomini,
boš vsak naš korak
spremljala v tišini.

ZAHVALA

V 79. letu nas je zapustila naša
predraga mama, oma, prababica,
teta, tašča in botra

ROZIKA KOŠTOMAJ

iz Zadobrove
(24. 8. 1942–26. 4. 2021)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem,
sosedom, sodelavcem, Društvu upokojencev Ljubečna in
zvezi združenj borcev za vrednote NOB za izrečena sožalja
ter darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala gospodu
župniku Janku Ivančiču, pogrebni službi Raj za opravljen
obred, govorniku gospodu Marjanu Ferjancu za besede
slovesa, pevkam Ženskega kvarteta za lepo odpete pesmi
in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujemo: vsi njeni

397

Za listom list,
za dnevom dan,
nič ne ve,
kdaj bo končana zadnja stran.

ZAHVALA

Po hudi boleznini je mirno zaspala
moja Miša

ALENKA ZALOKAR

poročena Jack
iz Domžal
(16. 5. 1952–28. 3. 2021)

Srčno se zahvaljujem vsem, ki ste prišli in vrgli zadnji
nagelj v slovo.

Hvala za mnogo aranžmajev lepega cvetja.
Hvala gospe Mateji za govor, igranje na liro in odpeto
pesem.

Zahvaljujem se tudi pogrebni službi Žalujka za skrbno
organiziran pogreb.

Žalujoča mama, sorodstvo ter znanci

387

OSTALO

PRODAM

GUMI voz, kolesa 15 col, v dobrem stanju, za
190 EUR, krožne traktorske brane, cena
po dogovoru in voziček za Bcs, prodam.
Telefon 031 866-924.

400

Poroke

Mozirje
Poročila sta se: Lucija PEČ-
NIK in Primož KOSMAČ, oba
iz Ljubije.
Laško
Poročili so se: Anita TER-
ŠEK in Alen KAJTNA, oba iz
Veliškega Širja, Anita TEPEŠ in
Dean OBREZ, oba iz Lipnega
Dola.

KOKOŠI jarkice za začetek nesnosti, rjave,
črne, grahaste, bele leghorn, italijanke,
avrokane, prodajamo na farmi Zg. Roje,
Šempeter. Nudimo kvalitetno krmno
mešanico za perutnino ter dnevno sveža
jajca. Sprejemamo naročila za enodnevne
piščance za meso. Telefon (03) 700-1446.

P

CISTERNO za vino, 300 l, nerjavečo, malo
rabljeno, prodam za 120 EUR. Telefon 031
544-199.

399

SUZUKI ignis, 4 x 4, letnik 2007 in vrtljivo
planirno desko prodam. Telefon 068 660-
139.

406

MEŠANA drva: hrast, akacija, razrezana na
dolžino do 35 cm, prodam. Telefon 031
479-727.

388

CIRKULAR za žaganje drv, z motorjem, stiskal-
nico - »prešo« za stiskanje sadja, stroj za
mletje sadja, šivalni stroj Singer, hrastovo
posteljo z dvema jogijema ter nekaj zidne

in strešne opeke prodam. Skupna cena
300 EUR. Telefon 031 706-281.

380

KUPIM

DEKLIŠKO kolo, za starost od 12 do 14 let,
kupim. Telefon 041 583-561.

396

ZMENKI

SPOZNATI želim prijatelja (70 +). Če želiš,
da se spoznavam, pošlji pisno ponudbo na
Novi tednik pod šifro VDOVA.

379

STAR sem 58 let. Sem priazen in pošten
fant. Sem nekadilec in ne pijem alkohola.
Iščem dekle, staro do 50 do 60 let,
prijazno in pošteno. Rad imam naravo.
Nimam avtomobila. Doma sem iz okolice
Laškega. Informacije po telefonu 070
209-441.

L 43

RAZNO

MULČENJE strmin in ravnin. Stanislav Kok, s.
p., Socka 35a, Nova Cerkev, telefon 041
880-611.

P

novi tednik radio celje

Cenjene stranke obveščamo, da

MALE OGLASE, ČESTITKE, OBVESTILA IN OSMRTNICE

za **Radio Celje** in **Novi tednik**

sprejemamo v času uradnih
ur (7.00–15.00) na sedežu
podjetja, Prešernova
ulica 19, Celje.

POŠILJATE JIH LAHKO TUDI PO ELEKTRONSKI POŠTI

na naslov oglasit@nt-rc.si

ali jih sporočate po

TELEFONU 03 4225 144.

Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

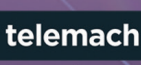
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

POKRAJINSKI MUZEJ CELJE

ODPRT

TOREK - SOBOTA

10.00 - 16.00

SPREMLJAJTE NAS NA DRUŽBENIH OMREŽJIH

www.pokmuz-ce.si

@pokrajinskimuzejcelje

#pokrajinskimuzejcelje

Pokrajinski muzej Celje PMC

Z vladnimi ukrepi za preprečitev širjenja koronavirusa so nekatere ustanove in službe v državi prenehale delovati in poslovati. Objavljamo seznam dejavnosti in služb, ki ponovno poslujejo, ter njihove obratovalne čase.

Prehajanje med regijami

Po vsej državi dovoljeno prehajanje med vsemi statističnimi regijami.

Shodi in prireditve

Dovoljeno zbiranje do deset ljudi, razen če gre za ožje družinske člane ali člane skupnega gospodinjstva. Ravno tako je dovoljeno zbiranje ljudi na organiziranih **javnih prireditvah** in **javnih shodih** (pod pogoji, ki jih določa Zakon o javnih zbiranjih).

Strežba na terasah in vrtovih gostinskih obratov

V Podravske, Koroške, Savinjske, Zasavske, Posavske regiji, v Jugovzhodni Sloveniji, Osrednjeslovenski, Primorsko-notranjski in Gorenjski regiji je pod določenimi pogoji dovoljeno opravljanje gostinske dejavnosti priprave jedi in pijač ter strežbe na terasah in vrtovih gostinskih obratov. V statističnih regijah Pomurska, Goriška in Obalno-kraška je mogoče tudi opravljanje gostinske dejavnosti v obratih med 7. in 19. uro, pri čemer morajo gostje zapustiti gostinski obrat najkasneje v 30 minutah po zaprtju in morajo imeti dokazilo o testiranju, cepljenju ali prebolelosti covida.

Gostinska dejavnost za goste v namestitvah

V rumenih statističnih regijah (Pomurska, Koroška, Osrednjeslovenska, Goriška in Obalno-kraška) je dovoljeno opravljanje gostinske dejavnosti priprave in strežbe jedi in pijač v notranjosti gostinskih obratov, ki so del nastanitvenih obratov.

Odprtje nastanitvenih obratov

V vseh statističnih regijah je pod določenimi pogoji sproščeno ponujanje nastanitvenih storitev v do 30 nastanitvenih enotah, ne glede na velikost obrata. To vključuje tudi ponudbo programov za dobro počutje, ki jih nastanitveni obrat ponuja. Potrošniki lahko koristijo namestitvev z negativnim rezultatom testa (PCR ali HAG, ki ni starejši od 48 ur) ali z dokazilom o prebolelosti oziroma o cepljenju.

Športna vadba

Dovoljena je športna vadba športnikov (treningi) vsem športnikom ne glede na starosti in kakovost. Treningi športnikov so dovoljeni le, če se izvajajo v obliki t. i. mehurčkov oziroma zaprtih oziroma fizično ločenih skupinah.

Dovoljena je samostojna ali strokovno vodena individualna športno rekreativna dejavnost ter športna vadba v vadbenih skupinah do 10 vadečih. Takšna športno rekreativna vadba je dovoljena na zunanjih površinah oziroma na prostem in v zaprtih prostorih.

Dovoljeno je izvajanje vseh športnih tekmovanj, ki so del uradnih tekmovalnih sistemov v Republiki Sloveniji. Prisotnost gledalcev na športnih tekmovanjih ni dovoljena.

Dejavnosti, ki so odprte brez testa za zaposlene:

- **lekarne,**
- **bencinski servisi,**
- **finančne storitve,**
- **geodetske storitve,**
- **pošta,**
- **dostavne službe,**
- **dimnikarske storitve,**
- **gradbena dela,** pri izvajanju katerih je zagotovljeno, da ni stika s potrošniki, in storitve, ki se opravljajo na prostem in pri katerih se lahko zagotovi, da ne prihaja do stikov s potrošniki,
- **osebni prevzem blaga, hrane ali pijače na prevzemnih mestih, vključno s prodajo kmetijskih pridelkov na kmetiji,** kjer je zagotovljen minimalni stik s potrošniki, pri čemer uživanje prevzete hrane in pijače na javnih površinah ni dovoljeno,
- **čistilni servisi in čistilnice,**
- **servisne delavnice,** v katerih se opravljajo storitve popravil in vzdrževanja motornih vozil in koles,
- **druge servisne delavnice ter storitve izdelave, vzdrževanja in montaže** (storitve malega gospodarstva, kot npr. šiviljstvo, čevljarstvo, računalniški, elektro in telekomunikacijski servisi, vo-

dovodni in ogrevalne inštalacije, urarstvo, zlatarstvo, mizarstvo, montažerstvo, fotografii, avtopralnice ...),

- **druge nujne storitve za zagotavljanje varnosti in zdravja,**
- **ponujanje in prodajanje blaga in storitev potrošnikom na daljavo,** kot ju ureja zakon, ki ureja varstvo potrošnikov,
- **opravljanje dejavnosti priprave jedi in pijač v primeru dostave,**
- **opravljanje dejavnosti priprave in strežbe jedi ter pijač** v organizacijah, ki izvajajo gostinsko dejavnost za svoje zaposlene oziroma varovance.

Dejavnosti, ki so odprte ob pogoju testa za zaposlene:

- **opravljanje trgovinske dejavnosti, prodajalne, ki v pretežni meri prodajajo živila, blago za osebno nego in čiščenje,** pri čemer se kot izjema ne šteje prodaja oblačil in obutve v teh prodajalnah,
- **opravljanja gostinske dejavnosti priprave jedi in pijač ter strežbe na terasah in vrtovih gostinskih obratov,**
- **storitve nepremičninskega posredovanja,**
- **storitve higienske nege** (kot na primer storitve frizerskih salonov, kozmetične dejavnosti, pedikura, manikura, dejavnosti salonov za nego telesa),
- **individualne nezdavstvene svetovalne in terapevtske storitve,**
- **individualne storitve strokovnega oziroma poslovnega izobraževanja in usposabljanja** (kot na primer inštrukcije, jezikovne šole, strokovne delavnice), izjema velja zgolj za individualne izobraževalne storitve, ne pa tudi za skupinske,
- **storitve turističnih agencij,**
- **storitve salonov za nego živali.**

Zdravstvene ustanove

SPLOŠNA BOLNIŠNICA CELJE

Za vse prebivalce Celja in okolice, ki imajo izbranega osebnega zdravnika v ZD Celje, je vstopna točka za testiranje ZD Celje po predhodnem naročilu pri osebnem izbranem zdravniku.

V Splošni bolnišnici Celje lahko dobite zelene informacije o novem koronavirusu in o obravnavi v primeru suma na okužbo. Telefonska številka, ki deluje vse dni med 10. in 14. uro, je 03 423 30 79.

ZDRAVSTVENI DOM CELJE

Vstop v ZD Celje je do preklica mogoč le skozi vhod z zadnjega parkirišča (pri dvigalu) samo za naročene bolnike. Za tiste naročene bolnike, ki bodo namenjeni k pulmologu, v šolski ali v otroški dispanzer, so še naprej odprti dosedanji vhodi.

Zdravstveni dom Celje: 6.30–20.00
Zobozdravstvo: 7.00–19.00
Laboratorij: 7.00–19.00
MDPŠ: 7.00–14.00
Kontakti: Pokličite ambulantno osebnega zdravnika v ZD Celje, ZP Štore, ZP Vojnik ali ZP Dobrna. V primeru težkega dihanja ali drugega življenjsko

ogrožujočega stanja pokličite 112.

Hitri testi

Prostovoljno in brezplačno testiranje na okužbo z novim koronavirusom je občanom na voljo v Celju, in sicer hali A dvorane Golovec. Urnik testiranja je objavljen na spletni strani ZD Celje (www.zd-celje.si).

Cepljenje

Brezplačno cepljenje proti koronavirusu je občanom na voljo v Celju, in sicer v hali A dvorane Golovec. Na cepljenje proti covidu-19 se lahko prijavite s spletnim obrazcem, ki ga najdete na vstopni strani www.zd-celje.si. O datumu cepljenja boste pravočasno obveščeni s SMS-sporočilom. V primeru, da se cepljenja ne morete udeležiti na predviden dan, pošljite obvestilo z ustreznimi podatki na e-naslov: narocanje.cepljenje@zd-celje.si.

CELJSKE LEKARNE

Celjske lekarne obratujejo po običajnem delovnem času (več informacij na njihovih spletnih straneh). Do preklica bo odprta krajši čas **Lekarna Gregorčičeva:** ponedeljek–četrtek: 7.00–15.00, petek: 7.00–14.00.

Upravne enote

Za obisk zaradi urejanja upravnih zadev se morajo

Osrednja knjižnica Celje

foto: Rajko Vodišek

SPLETNI DOGODKI OBVESTILA

Četrtek, 6. maj, ob 18. uri	Užitno in cvetoče na balkonu Predavala bo Loreta Vlahovic V sodelovanju s Klubom Gaia
Četrtek, 13. maj, ob 18. uri	Vrtnarjenje na visokih gredah Predaval bo Vanes Husic V sodelovanju s Klubom Gaia Več informacij na 03/ 426 17 61
NE SPREGLEJTE	Ploščad pred knjižnico INDUSTRIJSKO CELJE Razstava dr. Alenke Hren Medved
NE SPREGLEJTE	Vsa predavanja potekajo preko FB profila Osrednje knjižnice Celje ali Univerze za tretje življenjsko obdobje (info: 03/426 17 61)

stranke praviloma predhodno naročiti bodisi po telefonu ali elektronsko, s posredovanjem naročila na e-naslov upravne enote, bodisi s posredovanjem naročila v obliki klasične pošte. Nenaročene stranke sprejemajo zgolj v primeru urejanja nujnih zadev, katerih ureditev ni mogoče odložiti na kasnejši čas. V prostorih upravnih enot se morajo stranke gibati kontrolirano.

Kulturne ustanove in razstave

ZAVOD CELEIA CELJE

Zavod za kulturne prireditve in turizem Celeia Celje je začel kampanjo **Pomlad v mestu grofov**, ki bo potekala do konca maja. Skupaj s partnerji in ponudniki v Celju želi ljudi vzpodbuditi k obisku zelenih točk Celja, Starega gradu, Muzeja novejših zgodovine Celje, Pokrajinskega muzeja Celje, Tehnoparka ... Na voljo je možnost nakupa skupne vstopnice za ogled Starega gradu Celje in enega od muzejev, v »družino« skupnih vstopnic so

dodali še vstopnico za obisk gradu in Tehnoparka.

Vabljeni k spremljanju novosti na FB-stran Visit Celje ter spletni strani www.visitcelje.eu in www.celje.si.

Stari grad Celje je odprt od 9.00 do 20.00 vse dni v tednu. Zadnji vstop je pol ure pred zaprtjem.

TIC Celje je odprt od torka do petka od 10.00 do 16.00, sobota: od 10.00 do 13.00, nedelja, ponedeljek in prazniki zaprto.

Galerija sodobne umetnosti Celje: občasna razstava: **Lupi se nežno** avtorja Mitje Ficka; do 6. 6. Slikarska dela, ki so posebej za to razstavo nastala v zadnjih treh letih, so naprodaj.

Odpiralni čas: od torka do petka od 11.00 do 18.00, sobota: od 10.00 do 13.00 in nedelja: od 14.00 do 18.00 Zaprto: ponedeljek in prazniki.

Drevesna hiša v Mestnem gozdu: Odpiralni čas: sreda in petek od 17.00 do 19.00, sobota, nedelja in prazniki od 14.00 do 19.00 (v primeru slabega vremena in razmočenega terena je hiša zaprta).

Spominska hiša Alme M. Karlin: Odpiralni čas: petek in sobota od 10.00 do 17.00 (v primeru slabega vremena

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

Četrtek, 6. maj

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Železna cesta;** 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice;** 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Intervencija;** 12:00 Globalne novice; **13:00 Poročila;** 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice;** 18.20 Gospodarski utrip

regije (ponovitev); 19:20 Intervencija (ponovitev)

Petek, 7. maj

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:15 Milenium;** 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice;** 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Od petka do petka;** 12:00 Globalne novice; **13:00 Poročila;** 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Global-

ne novice; **17:30 Osmrtnice;** **18:00 Disco mania**

Sobota, 8. maj

6:20 Milenium (ponovitev); 7:10 Koledar svetnikov; 7:40 Časoplov; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice;** 11:00 Globalne novice; 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice;** **20:00 Nora sobota**

Nedelja, 9. maj

6:20 Železna cesta (ponovitev); 7:10 Koledar svetnikov; **7:20 Luč v nas;** 7:40 Časoplov; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; **10:05**

Osmrtnice; 11:00 Globalne novice; 11:20 Floradio (ponovitev); 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; **13:10 Čestitke in pozdravi;** 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice;** 18:20 Od petka do petka (ponovitev); **19:15 Sončni žarek (vsako drugo nedeljo v mesecu)**

Ponedeljek, 10. maj

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:15 Šport danes;** 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice;** 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Floradio;** 12:00 Globalne novice; **13:00 Poročila;** 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes;

15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice;** 18:20 Športnih 30 (ponovitev) **19:00 Katrca**

Torek, 11. maj

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Za zdravje;** 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice;** 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Poudarjeno;** 12:00 Globalne novice; **12:20 Zverinice iz regije;** **13:00 Poročila;** 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice;** 18:20 Poudar-

jeno (ponovitev) 19.20 Za zdravje (ponovitev)

Sreda, 12. maj

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Atlas narave;** 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice;** 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Gospodarski utrip regije;** 12:00 Globalne novice; **12:20 Mali O;** **13:00 Poročila;** 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice;** 18:20 Atlas narave (ponovitev) 19.20 Zverinice iz regije (ponovitev)

in razmočenega terena je hiša zaprta).

Na Celjski koči so odprti pustolovski park, bobkart in zipline. Odpiralni čas: sobota in nedelja od 11.00 do 17.00 (v primeru slabega vremena ne obratujejo).

POKRAJINSKI MUZEJ
CELJE

Razstavišče Stara grofija, Muzejski trg 1, Celje
Stalne razstave: Kulturno-zgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih (prilagojeno za osebe z okvaro vida), Alma M. Karlin Poti

Anton Perko, slovenski slikar v službah cesarskega dvora (do 31. 8.)

Razstavišče Knežji dvorec, Trg celjskih knezov 8, Celje
Stalna razstava: Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski, Od šivanke do zvezd (prazgodovinski del stalne arheološke razstave)

Občasne razstave: Od groba do groba, Načini pokopa skozi čas, Prof. dr. Srečko Brodar, pionir slovenskega paleolitika.

Odpiralni čas: torek– sobota od 10.00 do 16.00, nedelja, ponedeljek in prazniki zaprto.

MUZEJ NOVEJŠE
ZGODOVINE CELJE

Stalne razstave: Živeti v Celju, Zobozdravstvena zbirka Nova Občasna razstava: Fotoaparati in vojna; do 31. 5. Otroški muzej Hermanov brlog: nova občasna razstava: Hermanov bonton; do konca leta 2022

Fotoatelje in galerija Pelikan: Občasna razstava: Obrazi; do konca leta 2021

Spletna razstava: Biti ženska v času korone; do nadaljnjega Samo po vnaprejšnjem dogovoru sta odprta tudi Fotoatelje in galerija Pelikan ter Stari pisker.

Odpiralni čas: torek– petek 9.00–17.00, sobota 9.00–13.00, nedelja in prazniki 14.00–18.00, ponedeljek zaprto.

Muzej lahko trenutno obiščejo individualni obiskovalci in družine.

ZGODOVINSKI ARHIV
CELJE

Virtualni ogled razstave Memento mori: Smrt in odnos do nje v arhivskem gradivu (https://www.zac.si/2020/10/20/memento-mori/)

GLEDALIŠČE CELJE

Vabijo k virtualnemu ogledu svojih predstav. Povezave do njih dodajajo na spletno stran. Ogledate si jih lahko kadarkoli in na vseh napravah, na katere imate naloženo aplikacijo Youtube. Spremljate jih lahko tudi na družbenih omrežjih Facebook in Instagram.

OSREDNJA KNJIŽNICA
CELJE

Na ploščadi pred knjižnico: razstava Industrijsko Celje, avtorica dr. Alenka Hren Medved. Razstava je posvečena celjskim industrijskim podjetjem in njihovim zaposlenim v letih 1945–1991; do 31. 5.

GIMNAZIJA CELJE – CENTER

ČETRTEK, 6. 5.

19.00 Spletni pomladni koncert GCC na kanalih YouTube in Facebook GCC

Virtualni dogodek posvečajo nedavnima praznikoma Mestne občine Celje in dnevu upora proti okupatorju, bližnjemu dnevu Evrope in 30. obletnici razglasitve slovenske samostojnosti. Nastopili bodo: Dekliški pevski zbor pod vodstvom Davida Preložnika, Nonet GCC pod vodstvom Barbare Arlič Kerstein, FaVoZa, fantovska vokalna zasedba pod vodstvom Gregorja Deleje, zasedba maturantk in maturantov glasbenih sestavov in GCC kvintet.

MUZEJ LAŠKO

Stalne razstave: Laško – potovanje skozi čas, V pradednem Panonskem morju in Pivovarstvo in zdraviliški turizem.

Odpiralni čas: ponedeljek in sredo od 8.00–16.00, torek, četrtek in petek 8.00–16.00 in 17.00–19.00, nedelja od 10.00–12.00.

RAZSTAVIŠČE
KULTURNEGA CENTRA
LAŠKO

Občasna razstava Z Vrha v svet učencev Osnovne šole Primoža Trubarja Laško, podružnična enota Vrh nad Laškim. Ogled razstave je mogoč ob torkih in četrtkih med 10.00 in 14.00 po predhodnem dogovoru na elektronski naslov info@stik-lasko.si.

PRED KULTURNIM
CENTROM LAŠKO

Občasna panojska razstava ob 75-letnici Novega tednika, avtorica razstave je Darja Jan iz Muzeja novejše zgodovine Celje.

ŠOLA ZA HORTIKULTURO
IN VIZUALNE UMETNOSTI
CELJE

Razstava slikarskih in fotografskih del z naslovom Zima, 1. dela tretje celoletne likovne kolonije Štirje letni časi (zima–pomlad–poletje–jesen) 2021 Zveze kulturnih društev Celje in Šole za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje, ob sodelovanju z JSKD OI Celje. Ob upoštevanju veljavnih epidemioloških ukrepov je na voljo za ogled na šoli do 15. maja v času pouka ter v virtualni izvedbi.

TIC ŠENTJUR

Stalne razstave: Ipavčeva hiša (skladatelj in zdravniki v 19. in 20. stoletju) Muzej zakladi Rifnika – najdbe iz arheološkega najdišča Rifnik (od kamene dobe do 6. stoletja našega štetja, predstavljenih je preko 600 najdb) Spominska soba New Swing Quarteta s stalno razstavo Pesem Južne železnice (Zgornji trg Šentjur) Muzej Južne železnice se nahaja pri železniški postaji Šentjur, obisk po dogovoru, info. TIC

sport@nt-rc.si

Odpiralni čas: ponedeljek–petek 9.00–16.00, sobota in nedelja po predhodnem dogovoru Informacije: TIC Šentjur ali spletna stran: www.turizem-sentjur.com

Stalna panojska razstava na prostem na vrhu Rifnika Rifnik in njegovi zakladi in igrica Lov na zaklad. Informacije: TIC Šentjur ali spletna stran.

TIC ŽALEC

K obisku ponovno vabi tudi TIC Žalec, ki je med tednom odprt od 10. do 17. ure, ob sobotah med 10. in 13. uro. Nedelje in prazniki: zaprto.

KNJIŽNICA ŠENTJUR

V prostorih knjižnice je na ogled razstava likovnih del otrok Vrtca Šentjur z naslovom Leto Josipa Ipavca skozi otroške oči.

MUZEJ VELENJE

NEDELJA, 9. 5.

17.00 Velenjski grad

Na svoji zemlji odprtje razstave članov Društva šaleških likovnikov

Muzej na Velenjskem gradu: občasna razstava: Foto Pajk: Pogled za objektiv fotografskega mojstra Volbenka Pajka; do konca novembra

Odpiralni čas: torek–nedelja od 10.00 do 18.00, ponedeljek zaprto

Hiša mineralov: je trenutno zaprta zaradi prenove Starega trga.

Muzej usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju: stalni razstavi: Usnjarstvo v Šoštanju in Usnjarski stroji, zunanje razstavišče. Občasna razstava: 100 let Nogometnega kluba Šoštanj, do 1. 6.

Odpiralni čas: torek–nedelja od 9.00 do 17.00, ponedeljek zaprto

Spominski center 1991 Šaleška in Zgornja Savinjska dolino v procesih osamosvajanja Republike Slovenije Odpiralni čas: petek od 14.00 do 18.00, sobota od 10.00 do 17.00

FESTIVAL VELENJE

SOBOTA, 8. 5.

10.30 Terasa Galerije Velenje

Glasbene slike: Matjaž Jelen s svojim petjem bo popestril sobotno dopoldne v mestu

Do 15. 5.: zbiranje prijav za Družinski kreativni hokuspokus, ki bo na travniku pri Domu kulture Velenje. Prijave sprejemajo do zapolnitve prostih mest: info@festival-velenje.si.

KINO VELENJE

S spletne strani Kina Velenje in Festivala Velenje lahko dostopate do spletne filmske platforme Art kino mreže Slovenije.

GALERIJA VELENJE

ČETRTEK, 6. 5.

18.00 Galerija Velenje

Recikliramo: Od steklenice do vaze ustvarjalna delavnica za odrasle, prijave: info@galerijavelenje.si

Do 9. 5.: spletni fotografski natečaj Galerije Velenje ob svetovnih dnevih podnebnih sprememb in družin. Fotografije zbirajo do 9. maja na elektronski naslov info@galerijavelenje.si. Zbrane fotografije bodo 15. maja objavljene na spletni in Facebook strani galerije.

Do 10. 5.: zbiranje prijav za začetni tečaj digitalne fotografije s Petrom Marinškom v Galeriji Velenje. Prijave na info@galerijavelenje.si ali osebno v Galeriji Velenje. Tečaj je primeren za mladino in odrasle. Število tečajnikov je omejeno na 10. Občasna razstava Predih oblikovalke stekla in profesorice na ALUO v Ljubljani Tanje Pak; do 8. 5.

Odpiralni čas: torek, sredo, petek 10.00–18.00, četrtek 10.00–20.00, sobota 10.00–13.00 Zaprto: nedelja, ponedeljek in prazniki.

KNJIŽNICA ŠMARJE PRI
JELŠAH

Na Youtube kanalu Knjižnica Šmarje pri Jelšah https://bit.ly/KSPJ-youtube napovedujejo:

ČETRTEK, 6. 5.

9.00 Zeliščarski nasveti Špele Pogelšek

PETEK, 7. 5.

9.00 Pomladna joga za hrbtenico s fizioterapevtko Vesno Tajnšek

SOBOTA, 8. 5.

20.00 Razstava 40 stopinj MePZ Bistrica ob Sotli

PONEDELJEK, 10. 5.

9.00 Kuharska delavnica s Slavico Javornik: Mesni kaneloni po dunajsko

18.00 Ponedeljkovo srečanje z dr. Karlom Gržanom: Za moč v času naporov

TOREK, 11. 5.

9.00 Dobrodošli v knjižnici in občini Kozje

18.00 Čudovito veselje s Sebastijanom Jakšo iz Planetarija Odiseja: Gravitacija, 1. del.

SREDA, 12. 5.

9.00 Zapijmo z mentorico Zvenečih jelš Jasmino Levičar

Vsebine po premieri ostajajo dostopne, tako da vabijo k ogledu že objavljenih prispevkov.

SPLOŠNA KNJIŽNICA
SLOVENSKE KONJICE

Videopravljice iz pravlične sobe: FB-skupina Pravlična soba, kjer je tedensko na ogled nova pravljica. Prebirajo jih knjižničarji iz Splošne knjižnice Slovenske Konjice.

7. literarni natečaj Spirala: Splošna knjižnica Slovenske Konjice razpisuje natečaj za izvirno še neobjavljeno zgodbo, pesniško stvaritev in pravljico v slovenskem jeziku. Rok za oddajo besedil je 30. september.

Delovanje drugih
ustanov in služb

CELJSKI MLADINSKI
CENTER

Do 15. 5. Krekov trg Celje

Razstava Zemljevid hrepenenja umetnice in ilustratorke Nee Likar

Spletni dogodki:
PETEK, 7. 5.

18.00 MCC vam pove podkast: Babara Repinšek

FB-profil in Youtube
kanal Infopentlje in
Celjskega mladinskega
centra.
PONEDELJEK - PETEK

11.00 Spletna tržnica Od vil do vilic

V seriji petih epizod boste lahko поближе spoznali lokalne pridelovalce oz. kmetovalce v Savinjski regiji, njihovo dejavnost in proizvode. FB-profil in Youtube kanal Infopentlje in Celjskega mladinskega centra.

VRT ZDRAVILNIH IN
AROMATIČNIH RASTLIN
IHPS ŽALEC

14. dnevi odprtih vrat Dogodek se bo odvijal na spletni platformi Zoom, povezavo do predavanj najdete na spletni strani Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije (IHPS): http://www.ihps.si/dnevi-odprtih-vrat-vrt-zdravilnih-aromaticnih-rastlin/ PETEK, 7. 5.

10.00 Zelišča v »projektih«:

mag. Nataša Ferant, IHPS

11.00 Avtohtone zdravilne in aromatične rastline v Sloveniji - problemi pri proučevanju in raziskovanju, prof. dr. Dea Baričević, Biotehniška fakulteta Univerze v Ljubljani

11.30 Zelišča: raziskave in poskusi za pridelovanje na kmetiji, mag. Nataša Ferant, IHPS

13.30 Ustvarimo rastlinam dobre pogoje za rast – Ekosistemske rešitve v samooskrbi, prof. ddr. Ana Vovk, Inštitut za promocijo varovanja okolja 14.30 Opraševalci potrebujejo hrano, dr. Danilo Bevk, Nacionalni inštitut za biologijo

SOBOTA, 8. 5.

9.00 Zdravilne rastline za lajšanje virusnih prehladnih obolenj (tudi covida-19), prof. dr. Borut Štrukelj, Fakulteta za farmacijo Univerze v Ljubljani

10.15 Rastline za težave 21. stoletja, Sanja Lončar, direktorica Zavoda za celostno samooskrbo

11.30 Kako prelisičimo viruse? Marija Kočevnar, nutricionistka

V okviru dnevov odprtih vrat bo prodaja eko zelišč v petek, 7. maja, in soboto, 8. maja, od 8.00 do 18.00. Ogledate si lahko tudi vrt zdravilnih in aromatičnih rastlin.

MLADINSKI CENTER
DRAVINJSKE DOLINE

PETEK, 7. 5.

10.00 e-razstava Miti in dimenzije avtorja Gašperja Sojča

ŠTORKLJINA HIŠA
SLOVENSKE KONJICE

Individualna učna pomoč, predhodna najava na e-naslov: dpmkonjice@gmail.com.

LJUDSKA UNIVERZA
ŠENTJUR

SREDA, 12. 5.

19.00 Mala dvorana IKC Šentjur

Vaje za moč in zdravo hrbtenico izvaja: Karin Zupanc; vadba je brezplačna

TROPSKA HIŠA CELJE

Odprta je vsak dan od 9. do 19. ure, obiskovalci pa svoj prihod rezervirajo vnaprej preko obrazca na spletni strani: www.tropskahisa.si

FONTANA PIV ZELEN
ZLATO

Piva, varjena s štajerskim hmeljem, lahko pokušate vsak dan med 11. in 19. uro.

PONIRKOVA
POSTOJANKA RIBNIK
VRBJE

Odprta od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure in od 15. do 19. ure, sobota, nedelja in prazniki od 10.00 do 19. ure.

DOM SVETEGA JOŽEFA
CELJE

Duhovni nagovor v letu sv. Jožefa

Nagovore si lahko ogledate na https://spletni-misijon.si/. PONEDELJEK, 10. 5.

17.00 Pogovori o življenju in smrti preko aplikacije Zoom

Voditeljci: Metka Klevišar in Julka Žagar

Prijave in informacije: www.jozef.si, https://www.facebook.com/dom.sv.jozef

TOREK, 11. 5.

20.00 do 21.30 Virtualni biblični tečaj:

Psalmi in slavospevi – biseri svetopisemske duhovnosti, peto srečanje: Ozrl se je na nizkost svoje služabnice (Lk 1,48)

Povezava za spremljanje predavanja: www.jozef.si SREDA, 12. 5.

19.00 Virtualni Mohorski večer: Z lepilom na podplatih – trideset let slovenske države

Sodelujejo: ddr. Igor Grdina, dr. Matija Ogrin, dr. Aleš Maver. Z avtorji se bo pogovarjala urednica Celjske Mohorjeve družbe Saška T. Ocvirk.

Dogodek bo v živo na FB-profilu: @dom.sv.jozef, @CeljskaMohorjeva

TEHNOPARK CELJE

ČETRTEK, 6. 5., ob 17.00 in SOBOTA, 8. 5., ob 16.00 Delavnice legorobotike Prijave na spletni strani: https://www.tehnpark.si/ Aktualne-delavnice/Tehnoro-bo-tecaji-so-tu/ SOBOTA, 8. 5.

11.00 in 16.00 Ta nora znanost – šov z waw efektom

Znanstveni šov

Servisne informacije je zbrala Tea Podpečan

novi tednik
Vedno z menoj!

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktor: Drago Slameršak
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak

E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Saša Pukl

E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Lea Komerički Kotnik, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster, Luka Žerjav

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171

E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 11,37 EUR (4 izvodi) oz. 14,21 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 307,20 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, e-pošta: oglasi@nt-rc.si

Maj, mesec ljubezni

Foto: SHERPA

Poletni Stane

Foto: Edo Einspieler

Državni prvaki dobili štajerski derbi

str. 40-41

Foto: SHERPA

Tri desetletja predana
župnijski karitas [str. 28-29](#)

Himalaja odpre oči
[str. 30-31](#)

Ljubi barve in mistiko
zgodovine [str. 34-35](#)

Dr. Jože Rován, predsednik Planinske zveze Slovenije

Za pravi cilj je treba imeti znanje in izkušnje

Topli dnevi so nekatere že zvabili v hribe, kjer je končno mogoče posedeti na terasah planinskih koč. A v visokogorju je še veliko snega in zato je vprašanje, kdaj se bo sploh lahko začela letošnja planinska sezona. Že lani je nanjo močno vplivala epidemija covida-19, zaradi katere se tudi letos nadaljujejo negotove razmere, ki puščajo posledice pri poslovanju planinskih koč in delovanju društev. Na našem območju smo v zadnjih letih ostali kar brez treh koč, ki so končale v ognjenih zubljih. Gradnja novih je zahteven zalogaj za društva, katerih delovanje temelji na prostovoljcih. Brez njih ne bi imeli urejenih in označenih več kot deset tisoč kilometrov planinskih poti, po katerih se letno sprehodi približno 1,7 milijona obiskovalcev.

TATJANA CVIRN

Novi časi zato zahtevajo tudi na tem področju spremembe, predvsem v obliki stalnega vira financiranja za urejanje teh poti. O tem, kako se Planinska zveza Slovenije (PZS) spopriema z izzivi časa in kako zastavlja svoje delovanje, smo se pogovarjali s predsednikom PZS dr. **Jožetom Rovanom**. »Slovenci smo od nekdaj povezani s svojimi hribi in bojazni, da jih ne bi obiskovali, ni. Moramo pa najti pravo mero v odnosu do narave,« opozarja.

V teh dneh je v parlamentarni obravnavi predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o planinskih poteh. Kaj prinaša predlagana sprememba zakona?

Stari zakon je bil v marsičem nerodno napisan, predvsem niso bile dobro rešene tri stvari: vprašanje usposabljanja markacistov, kategorizacija planinskih poti in financiranje njihovega urejanja.

Po novem zakonu bo program usposabljanja markacistov prepuščen PZS, nadzor pa bo še vedno imela država. Nadalje, edino smiselno je, da planinske poti kategorizirajo markacisti, vodniki in člani gorske reševalne službe v okviru PZS, ne pa neka komisija pri ministrstvu, kot je to doslej predvideval zakon. Najpomembnejša novost je predlog o financiranju. Z našimi sredstvi ne zmoremo več dobro urejati planinskih poti. Stroški so

Včasih so bili dejavni številni planinski krožki v osnovnih šolah. Kakšne so razmere, saj strokovnjaki v teh časih ugotavljajo, da se otroci gibljejo vedno manj?

Šolamo mentorje v šolah, to so pedagoški delavci, ki vodijo planinske krožke. Pri tem smo zelo uspešni, saj imamo po starostnih kategorijah najvišji delež planincev ravno v nižjih razredih OŠ. Malo kasneje del te populacije izgubimo, saj se otrokom odprejo številne možnosti v športu. Najslabše nam gre pri dijakih in študentih. Ko dobijo mladi otroke, se vrnejo in začnejo družinsko planinariti. Planinstvo je zagotovo idealen družinski šport in njegov delež v planinstvu je zelo visok. Ljubezen do gora se pogosto vleče iz generacije v generacijo.

Vrsto let ste markacist v okviru PZS. Kakšno delo je to? Marsikdo si predstavlja, da gre le za »risanje krogcev« po skalah in drevju, a to je le del vsega, kar počnete in kar je nujno za zagotavljanje varnih poti v gorah, kajne?

Vseh naših planinskih poti je približno 10 tisoč km, od tega je 125 km najzahtevnejših, ki so varovane z žičnimi vrvmi in s klini. Vodi ekipo ljudi, ki delajo na teh najbolj zahtevnih odsekih.

To je posebna oblika »gradbeništva«.

odvajanjem vode z nje, saj ta naredi največ škode. Markacisti izdelujejo tudi lesene stopnice in bočne lesene opore poti, najzahtevnejša dela pa so vrtanje lukenj za kline ter montaža klinov in žičnih vrvi.

Ali morate ves material tudi sami znositi v hribe?

Včasih smo vse prinesli na hrbtih. Zdaj nam na določene točke, kjer to lahko, material odloži helikopter, kar je ogromna pomoč, od tam naprej pa seveda spet nosimo material na hrbtu. Teh prevozov ne plačujemo, ampak nam tako pomaga Slovenska vojska. Izjemoma tudi nas do določene točke pripelje helikopter, ponavadi pa gremo peš.

Gre pri urejanju poti le za njihovo obnovo ali tudi za gradnjo novih?

Načeloma naj novih poti ne bi gradili, zlasti ne v Triglavskem narodnem parku. Mreža poti je dovolj gosta. Nekaj novih poti smo označili v predelih, ki so bili prej planinsko neobiskani, na primer v Kočevskem rogu. In še to so v glavnem kolesarske poti, kjer se držimo obstoječih tras. Včasih nam jo narava zagode in moramo pot prestaviti, ampak to so zgolj krajši novi odseki.

Že skrb za urejanje poti predstavlja zahtevno nalogo za društva, kaj šele nepredvideni dogodki, kot so požari v kočah.

Običajno je tako, da za vsako pot obstaja skrbnik, to je planinsko društvo. Nekatera društva to zmorejo lažje, druga težje. Zato imamo nekatere ključne poti trenutno zaprte, ker so

»Temelj naše dejavnosti je prostovoljstvo, čas pa ne dela v korist prostovoljstva. Morda se bo tudi to v prihodnje obrnilo.«

poškodovane in niso več varne. To se dogaja celo na naši najpomembnejši poti, Slovenski planinski poti, kjer imamo nekaj odsekov zaprtih, kar je sila nerodno.

Verjetno društev ne morete prisilit, če sama ne zmorejo urejati teh poti?

Društva so samostojne pravne osebe, PZS je v vlogi koordinatorja oziroma pomaga s tehnično ekipo, ki gre delat, kamor je treba, če so za to sredstva. Iz skupnih sredstev, ki jih zveza dobi iz članarin, namenja vsako leto približno 20 tisoč evrov za popravilo poti, kar je seveda mnogo premalo, vse drugo financirajo društva.

Omenili ste članarino, ki zagotavlja del sredstev tudi

za delovanje PZS. Kako komentirate to, da je članov PD precej manj, kot je sicer planincev v Sloveniji?

Planinci so člani PD, društva pa se združujejo v zvezo. Pri plačilu članarine dobi del zveza, ostalo ostane društvom. V gore hodi približno 350 tisoč Slovencev, a v društvih nas je samo 60 tisoč. Zakaj je tako, je težko pojasniti. Nekateri se včlanijo v PZS zaradi pripadnosti, drugi zaradi finančnih ugodnosti, ker imajo cenejše spanje v kočah, popuste v trgovinah s športno opremo ... V tujini je zavarovanje za primer nesreče eden od pomembnih razlogov, da se ljudje včlanijo v planinsko organizacijo. Pri nas v Sloveniji je reševanje v gorah brezplačno. Zato zavarovanje ni pomemben motiv za včlanitev, razen za tiste, ki hodimo tudi v tujino, kjer je reševanje treba plačati. Kljub temu smo med državami, ki imajo visok delež članstva v planinski organizaciji.

Ali se tudi pri nas razmišlja o plačevanju reševanja v gorah, saj so stroški zelo visoki, nekateri planinci pa precej lahkomišelnji?

Država o tem razmišlja in najbrž bi to bilo smiselno uvesti. To bi verjetno nekoliko podražilo planinsko članarino, saj bi vključevala zavarovanje. Ljudje se sicer lahko zavarujejo tudi drugje, a izkušnje iz tujine kažejo, da se običajno zavarujejo kar pri planinskih organizacijah, ker tako zavarovanje običajno velja za ves svet in ker je takšna zavarovalnina zaradi velikega števila zavarovancev ustrezno nižja, kot bi bila kje drugje.

»Ni se nam treba bati, da ljudje ne bi več hodili v hribe. Vedno več bodo hodili in moramo najti pravo mero v odnosu do narave. Treba je ljudi usmerjati in vzdrževati planinske poti. Pogosto kdo reče, da je pot rana v naravi. Res je, a kako bi šele bilo, če je ne bi bilo. To se najbolj vidi tam, kjer je pot slabo vzdrževana in je naokrog vse shojeno.«

vedno večji zaradi naravnih ujm in vedno večjega števila domačih in tujih planincev, ki pričakujejo podobno urejenost poti kot v sosednjih alpskih državah. Morali bi povečati število markacistov, kar spet poveča stroške. Prostovoljno delo ni dovolj, ob tem so stroški usposabljanja markacistov, njihove opreme, strojev ... Potrebujemo predvsem sistemski vir, iz katerega bi vsako leto dobili določena sredstva, ne tako kot zdaj, ko »štukamo« na vseh koncih in krajih. Kandidiramo za sredstva pri Fundaciji za šport in dobimo kakšno leto več, drugič manj, prizadevamo si, da bi dobili kaj iz občinskih proračunov, in ponekod dobimo, drugod ne.

Ta teden obravnava spremembe zakona Odbor DZ za izobraževanje, znanost, šport in mladino in če jih bo potrdil, bodo o njih glasovali v parlamentu. S sprejemom zakona bi PZS dobila 400 tisoč evrov letno, in sicer od leta 2023, ker je za obdobje pred tem letom proračun že sprejet.

Verjetno je težko mlade pritegniti k delu v društvih in zvezi, če vse temelji na prostovoljstvu?

Res imamo s tem več težav kot nekoč, kar je pogojeno tudi s tem, da so se stvari v družbi spremenile. Vemo, da so službe vedno bolj naporne, da imajo mladi malo dopusta. Včasih se je ponekod dalo dobiti pet prostih dni za športno dejavnost, torej tudi za markacizem, kot plačan ali neplačan dopust, česar danes ni več. Vse to nas je pripeljalo v precej brezizhoden položaj.

Nekateri fantje so začeli kot planinski vodniki, drugi so nekdanji alpinisti, največ je med markacisti izkušenih planincev.

Tudi »risanje krogcev« ni čisto naivna stvar, saj jih je treba tako razporediti, da jim ljudje znajo slediti. Ogromno dela na poteh je sicer z obrezovanjem vej, odstranjevanjem padlih dreves, utrjevanjem trase in z

Dr. Jože Rován je Ljubljčan, ki je do lanskega oktobra kot izredni profesor predaval statistične predmete na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani. Že skoraj 50 let je dejaven v organih Planinske zveze Slovenije. Je pohodniški in turnokolesarski vodnik, inštruktor, vodja akcij nadelave planinskih poti, urednik planinskih kart ... Od leta 2018 je predsednik Planinske zveze Slovenije. (Foto: Vid Ponikvar)

Na kolesu ...

... in na smučeh

Jože Rovn med popravilom poti na Prisojnik

Brez urejenih poti, markacij in usmerjevalnih tabel, za kar skrbijo prostovoljci v planinskih društvih, bi se bilo v gorah težko znajti.

Ne, kakšne resnejše poškodbe v planinstvu nisem imel, dvakrat sem bil v nezvesti pri alpskem smučanju in enkrat pri nogometu, v planinstvu pa sem imel srečo. Vedno sem se stvari tudi trezno loteval.

V visokogorju bo še nekaj časa sneg. Na kaj je treba paziti v prihodnjih dneh ob obisku gora?

Nevarno je predvsem to, da bi nas kopna južna pobočja zvabila previsoko. Treba je vedeti, da je

milijonov evrov za sanacijo koč. A to je enkratni znesek, vlaganja bi potrebovali vsako leto. Avstrijska država nameni planinski organizaciji vsako leto 3,8 milijona evrov in tako se stanje sistematično izboljšuje. Poseben problem je požarna ogroženost koč, ki so stare. Ko so jih širili, velikokrat starega dela niso v celoti obnovili. To dokazujejo požari koč, ki so nastali zaradi kratkih stikov v električni napeljavi. Če bi imeli sredstva, bi bilo marsikatero koč naj-

Osnovni razlog za težave pri iskanju oskrbnikov je, da je to izjemno težko delo. Ko je lep dan, je treba delati 16 ur, ko je dež, ni nikogar in po svoje je tudi to naporno. Težko je zdržati tri do štiri mesece kot oskrbnik v visokogorski koči. V nižje ležečih kočah, ki so stalno odprte, je to verjetno lažje, saj je to delo bolj podobno normalni službi. Mladi se za to delo težko odločijo, ravno mlade pa si želimo, da bi bili dolgo skrbniki v koči, da bi jim postala drugi dom. To je poklic, ki zahteva izjemno predanost in poseben pogled na življenje. Nagrajevanje je povezano s tem, kje kočja stoji. Nekatere lahko več prigospodarijo, druge manj. Društva so pri iskanju oskrbnikov bolj ali manj spretna. Imamo primere, ko so bili oskrbniki vse življenje v »svoji« kočji, a teh je malo. Med oskrbniki je veliko upokojencev, ki težko zdržijo daljše obdobje. Oskrbnik namreč prvi zjutraj vstane in gre zadnji spat.

V kolikšni meri je epidemija spremenila razmere v hribih in kočah?

Sezona v hribih se je lani začela z veliko zamudo in je bila nenavadna zaradi veliko domačinov in malo tujcev. Ti imajo višjo kupno moč in večkrat prespijo v kočah, medtem ko Slovenci več hodimo na enodnevne izlete, čeprav zato zamudimo najlepša dela dneva v hribih, to sta jutro in večer. V nekaterih kočah je bil končni rezultat kar dober, drugod zelo slab. Boni so prispevali k temu, da se je sezona nekako iztekla. Bolj se bojimo letošnje, deloma zato, ker so društva zaradi covida finančno izčrpana, in deloma zato, ker je vprašanje, kdaj se bo sploh začela sezona v hribih v pravem smislu. Situacija je zelo negotova. Društva se pripravljajo, a zaenkrat lahko strežejo le pred kočami in še to v omejenem obsegu. Problem je prenočevanje, ki je najbolj donosno, saj vse drugo terja ogromno dodatnega dela. Koče ne bo mogoče napolniti v klasičnem smislu. Prenočevanje bo mogoče v mehurčkih, torej v okviru družin. Če se bo sezona še zamaknila, se bo obisk skoncentriral na avgust, gneča bo še večja in težave bodo tudi temu primerne.

V svetu je priljubljena slovita pot Camino. Bi lahko pri nas imeli kakšno podobno? Slovenska planinska pot (SPP) je v celoti sicer precej bolj zahtevna, a zagotovo bi lahko prispevala k promociji in prepoznavnosti Slovenije.

SPP je v celoti prehodilo več kot 10.600 planincev, tistih, ki so kupili dnevnik poti, pa je več kot 200 tisoč. Gre za zahteven podvig, zato kapo dol pred vsemi, ki so jo prehodili. Dolga je več kot 600 km, premagati je treba več kot 44 tisoč višinskih metrov, na določenih odsekih zahteva veliko planinskega znanja. Leta 2023 bo slavila 70 let. SPP je bila ena prvih veznih poti v Evropi. Trudimo se, da bi dvignili njeno opaznost na terenu. Oblikovali smo skupino, ki skrbi, da bi to našo Trnuljčico prebudili in bi bila ob jubileju dobro vzdrževana ter še bolj znana – tudi med tujci. Izdali

»Opremljenost planincev se je na splošno zelo izboljšala. Toda opremo je treba tudi znati uporabljati.«

smo nov vodnik po SPP, na vse kočje na poti bomo namestili velike nove informacijske table. Pripravljamo tudi novo spletno stran. To je lahko izjemna promocija za Slovenijo.

Ste tudi med snovalci Slovenske turnokolesarske poti, ki je tudi vedno bolj priljubljena. Je to izhod za tiste planince, ki jih na stara leta bolijo kolena in bi kljub temu radi v hribe?

Ne boste verjeli, koliko je takšnih. V moji generaciji so redki, ki nimajo težav pri hoji navzdol. To je mnoge, ki so bili proti temu, da bi šli s kolesi v hribe, nazadnje prepričalo. Tudi zdravniki to obliko rekreacije priporočajo kot rehabilitacijo po kakšni hribovski poškodbi. Poleg športnega plezanja je to najhitreje rastoči šport v naravnem okolju. Kolesa so nas obsedla. Stare in seveda mlade. Oskrbniki nas imajo radi, ker smo dobri gostje. Imamo majhne nahrbtnike z orodjem za popravilo koles, nekaj energijskih ploščic in rezervno obleko, vse ostalo moramo kupiti v kočah.

Predsednik PZS ste postali leta 2018. Kaj v času vodenja zveze še želite izpeljati?

Začenjam priprave na gradnjo nacionalnega plezalnega centra v Ljubljani, v katerem bomo dali pravo možnost za treninge vrhunskim športnim plezalcem, ki zdaj hodijo veliko trenirat v tujino, saj pri nas ni dobrih pogojev za vse discipline. Obnoviti moramo tri pogorele kočje in povečati število strokovnih kadrov, od vodnikov, markacistov, inštruktorjev vseh vrst do varuhov narave. Trudimo se slediti sodobnim tehnologijam. Ponosen sem na novo aplikacijo mapPZS, kjer so prikazane vse planinske poti v Sloveniji. Na telefon si jo lahko brezplačno naloži vsak. Vsebuje karte poti s podatki o dolžini, zahtevnosti, višinskih razlikah, o kočah na poti ... Ko oskrbnik v podatkovno bazo PZS na primer vnese podatek o spremembi odprtosti kočje, je to takoj vidno v tej aplikaciji.

Ali greste še vedno vsak konec tedna v hribe?

Grem, a se prilagam vremenu. Če je kislo vreme, grem z dežnikom vsaj na Rožnik ali Šmarno goro. Sicer kam dlje. Prejšnjo soboto sem bil na Kotovem sedlu na turni smuki, v nedeljo na Veliki Mojstrovki, med prazniki pa z vnukom na Arehu.

Kaj vam je najljubše: hoja, kolesarjenje ali turna smuka?

Vrstni red ni čisto ustaljen, o tem odločata vreme in letni čas. A če bi moral izbrati samo en šport, bi izbral turno smuko v pršiču. Letos sem prišel na svoj račun, končno obilo snega v naših hribih, za sabo imam 15 turnih smuk. Foto: osebni arhiv

Zakonca Jelen z dušo in s srcem že tri desetletja predana Župnijski karitas Polzela

Nekoč zgolj materialne stiske, danes vedno več psiholoških

Župnijska karitas Polzela letos obeležuje trideset let. Če smo povsem natančni, bi morali k temu prišteti še nekaj mesecev. Polzelski prostovoljci so se namreč prvič neformalno povezali že v času katastrofalnih jesenskih poplav leta 1990 in tlakovali zametke humanitarne organizacije, ki se je le nekaj mesecev kasneje izkazala kot odločilna pri zagotavljanju pomoči v času begunske krize. Odjemalci in oblika pomoči so se v teh treh desetletjih nekoliko spreminjali, a duša in srce polzelske Karitas ostajata ista. To sta zakonca Blaž in Zdenka Jelen, ki sta že od začetka gonilo te krščanske oblike pomoči na Polzeli.

ŠPELA OŽIR

V začetku novembra 1990 so Savinjsko dolino pretresle poplave. Med bolj prizadetimi območji je bila Polzela z okolico. Narasla Savinja je namreč v Parižljah prestopila bregove, se dvignila celo do tamkajšnjega mostu, katastrofa za domačine je bila neizogibna. »Razbesnela voda je odnašala drevje, različne predmete in celo živali iz hlevov. Čez nekaj dni je bilo strahotno pogledati vso škodo. Vseposvoda so bili blato in umazanija v poplavljenih kletih, neuporabna stanovanja, neužitni krompir in sadje v shrambah. Treba je bilo odvreči uničeno hrano

mesecev kasneje so odigrali pomembno vlogo pri pomoči beguncem iz nekdanje Jugoslavije.

»Pa bodi ti!«

Najprej so delovali še kot del Škofijske karitas Maribor, ustanovljene leta 1990, nakar je polzelski župnijski svet aprila 1991 ustanovil lastno Karitas. Za voditelja je bil na hitro potrjen Blaž Jelen. Prisotni so sicer predlagali domačega zdravnika Janeza Cukjata, a je Blaž oporekal: »On pa res ne utegne, saj je v službi praktično 24 ur dnevno.« Župnijski pastoralni svet je na to

»Begunke smo najbolj razveseljevali z volno. S pletenjem so si krajšale čas in vsaj za trenutek pozabile na svojo stisko.«

celo iz vloženih kozarcev, oprati drva in premog. Vse je bilo prepojeno s smrdom in z mokroto. Stene so bile globoko razmočene in blatne, ponekod je izpodkopalo temelje zgradb,« se danes, kot bi bilo včeraj, spominja **Blaž Jelen**, ki ni niti za trenutek sedel križem rok. Občanom, ki so jih poplave najbolj prizadele, je še z nekaj somišljeniki pomagal pri odstranjevanju nesnage, čiščenju prostorov in jim razdeljeval pomoč ob naravnih nesrečah ter s tem tlakoval prve, takrat še neuradne temelje Župnijske karitas Polzela. Stiska ob poplavah se je počasi umirila, življenja ob Savinji so se vrnila v stare tirnice, a polzelski prostovoljci se niso ustavili. Le nekaj

pripomnil: »Pa bodi ti!« Pri tem ostaja še danes, trideset let po tem. Ves čas mu je v veliko oporo njegova žena **Zdenka Jelen**, ki se še danes, kot bi bilo včeraj, spominja stisk beguncev, ki so zatočišče našli v begunskih centrih v Letušu in Velenju, ki so jim polzelski prostovoljci v prvi vrsti pomagali pri razdeljevanju hrane, higienskih pripomočkov in oblačil. »Begunske ženske smo najbolj razveseljevali z volno. S pletenjem so si krajšale čas in vsaj za trenutek pozabile na svojo stisko. Njihove izdelke smo nato po simbolični ceni odkupovali,« se spominja Jelenova in dodaja, da so se za zelo solidarne v času begunske krize izkazali tudi številni domačini.

Zakonca Jelen sta z dušo in s srcem Župnijski karitas Polzela predana že od njene uradne ustanovitve leta 1991.

»Ko je bila begunska kriza, so ljudje preprosto pozabili na svoje težave in nesebično pomagali drugim, ki so se znašli še v veliko hujših razmerah.« Težav po njunih besedah niso imeli niti s takratno oblastjo. Karitas namreč povsem v začetku 90. let še ni povsem uradno delovala, saj zaradi takratne oblasti

najprej ni bila politično sprejeta. »Naši voditelji so se zelo trudili, da so vsaj približno dosegli status humanitarne organizacije, da smo sploh smeli pomagati,« pripomni Jelen, ki v vseh teh letih ni niti enkrat pomislil, da bi odnehal. »Bistvo krščanske dobrodelnosti je ljubezen do bližnjega. Če posame-

znik tega nima, potem tudi ne more pomagati drugim, vsaj dolgo ne.«

Z Betlehemske lučke

Župnijska karitas Polzela se je v začetku 90. let povežala s sestro Michelangelo, ki je živela v italijanski Gorici in v Italiji organizirala

velike akcije zbiranja hrane, pri katerih so Italijani radodarno priskočili na pomoč Slovincem. »Tudi ko je bila že zelo bolna, ji to ni odvzelo volje, da ne bi pomagala. V času begunske krize je še iz bolniške postelje bdela nad zagotavljanjem pomoči. Leta 1993 je tudi po osem ur morala čakati na meji, da je slovenska stran spustila čez vso pomoč. Vse svoje moči je

»Nemalokrat opažamo, da je marsikoga, ki res potrebuje pomoč, sram prositi zanjo, nekateri celo rečejo, da jo še kdo drug bolj potrebuje.«

usmerila v dobrodelnost in nas ves čas opozarjala, kako pomembni so razumevanje, ljubezen in odpustanje,« se spominja Polzelan, ki se je po to pomoč, ki so jo sicer v Ajdovščino s kombiji hodili iskat domači gasilci ali drugi domačini, nekajkrat odpravil tudi sam. »Leta 1993 nekaj dni pred božičem sem tam prejel Betlehemske lučke, ki je bila takrat za nas na Polzeli nekaj povsem novega. Še danes se zelo dobro spomnim, kako sem sedel zadaj v kombiju, komaj prestavljal noge in v rokah celo pot nazaj držal prižgano lučko. Vmes smo se ustavili še na bencinski črpalki, da smo natočili gorivo, v vozilu pa smo imeli plamen.«

Vedno več psihične pomoči

Župnijska karitas Polzela je bila v začetku 90. let ena prvih dobro organiziranih humanitarnih organizacij v dolini, zato je imela za tretjino več prosilcev, kot jih ima danes, ko v občini Polzela delujeta še Rdeči križ in županov sklad. Danes redno pomaga približno 260 občanom. »Nemalokrat opažamo, da je marsikoga, ki res potrebuje pomoč, sram prositi

Zdenka Jelen je bila zadnjih deset let pred upokojitvijo zaposlena v Škofijski karitas Celje.

Do zdaj se je Župnijska karitas Polzela, v kateri trenutno deluje 16 prostovoljcev, selila že trikrat. Z zadnjimi prostori v občinski zgradbi ob parkirišču pod cerkvijo so več kot zadovoljni.

»Bistvo krščanske dobrodelnosti je ljubezen do bližnjega. Če posameznik tega nima, potem tudi ne more pomagati drugim, vsaj dolgo ne.«

zanjo, nekateri celo rečejo, da jo še kdo drug bolj potrebuje,« opazja vodja polzelske Karitas in obenem dodaja, da se seveda kdaj tudi zgodi, da kdo izkorišča pomoč ali vsaj tako mislijo njegovi sosedi. »Tudi nekdo, ki lahko zgradi novo hišo, je lahko zaradi vseh dolgov v večji stiski kot nekdo, ki je v skromnem stanovanju. Bančni izpisek ni nujno pokazatelj posameznikove stiske.«

Njihovo delo ne temelji zgolj na materialni pomoči, temveč na človeški toplini. Karitas namreč nudi tudi različno psihološko svetovanje, česar je v zadnjih letih vedno več. »Včasih nas kdo pokliče, samo da malo poklepeta o tem, kaj kuha in podobno, medtem ko za posameznike, za katere opazimo, da jim mi nismo dovolj in potrebujejo strokovno obravnavo, poiščemo zdravniško pomoč,« pove prostovoljka, ki opazja, da je takšnega posredovanja na žalost vedno več. Večina njihovih rednih prosilcev ima namreč psihične težave, medtem ko včasih tega ni bilo. »Socialne razlike so vedno večje, s čimer se ljudje zelo obremenjujejo.«

»Včasih nas kdo pokliče, samo da malo poklepeta o tem, kaj kuha in podobno.«

Selili so se trikrat

Polzelska Karitas poleg evropske pomoči razdeljuje tudi hrano in higienske pripomočke, ki jih njeni člani zberejo sami. Med občane pred veliko nočjo in zahvalno nedeljo razdelijo nosilne papirnate vrečke, ki jih nato verniki polne prinesejo k maši, medtem ko letno z izdelovanjem butar in venčkov pridobijo tri do štiri tisoč evrov. »Letos smo prodali 230 butar. Denar bomo poklonili našim rednim odjemalcem. Vsak bo prejel vrednostni bon v višini 25 evrov v lokalni trgovini z obutvijo. Obenem denar na-

V začetku so imeli približno štiristo oseb, trenutno pomoč nudijo 260. »Število se zmanjšuje, saj se vidi, da smo na Polzeli aktivne tri humanitarne organizacije. Poleg županovega sklada še Rdeči križ,« pravi Zdenka Jelen, ki jo veseli, da vsi trije lepo sodelujejo in se dopolnjujejo, da karseda pravično razdeljujejo pomoč.

Karitas poleg evropske pomoči razdeljuje tudi hrano in higienske pripomočke, ki jih zbere sam. Vedno več je tudi podarjene hrane, ki jo podjetja predajo v dobrodelne namene, namesto da bi jo zavrгла.

Župnijska karitas Polzela je bila uradno ustanovljena leta 1991. Njeni prostovoljci so sicer pomagali že nekaj mesecev prej, ko so Spodnjo Savinjsko dolino zajele uničujoče poplave.

menimo za plačilo njihovih nepredvidenih stroškov, ki jih lahko zelo presenetijo in povzročijo stisko.«

Zakonca Jelen veseli, da so v sodelovanju z občino in župnijo prišli do primernih

prostorov za delovanje. Do zdaj so se namreč selili že trikrat. Najprej so domovali v spodnjih prostorih župnijske cerkve. Ker jih župnija potrebuje za vzgojno-izobraževalne namene, so svojo de-

javnost preselili v sosednjo občinsko zgradbo, kjer s svojo dejavnostjo ne motijo verskega dogajanja v cerkvi. »Odjemalci so bili nekaj časa navajeni, da so prišli kar k nama domov. Na srečo se je

to spremenilo z našimi novimi prostori. Ljudje morajo imeti občutek, da so prišli v

ustanovo, kjer ni vse kar po domače.«

Foto: SHERPA

»Socialne razlike so vedno večje, s čimer se ljudje zelo obremenjujejo.«

Barbara Popit v prvi knjigi Poklon Himalaji opisuje svoje srečanje z mogočno goro

Himalaja odpre oči

Barbaro Popit hribi že od nekdaj privlačijo, četudi priznava, da ni alpinistka in da v hribe zahaja le priložnostno. Četudi še ni bila niti na Triglavu, si je upala pomisliti na treking po Himalaji. Kajti tisti, ki si drznejo, da se njihove ideje uresničijo, okusijo hlad ledene Antarktike, Grenlandije in zdaj še Himalaje. Barbara Popit se s takšnih potovanj vrača polna novih občutkov, z zadnjega še s svojo knjigo.

BARBARA GRADIČ OSET

»Nikoli se nisem ukvarjala z alpinizmom, verjetno se nikoli tudi ne bom, vendar se mi zdi, da so gore že od nekdaj del mene. Občudovala sem njihovo neverjetno energijo. Požirala sem knjige, ki so jih pisali alpinisti o svojih dosežkih. Popolnoma zasanjana sem se potopila v njihovo dogajanje. Najprej majcena želja, da bi videla Himalajo, se je hitro sprevrgla v resno iskanje možnosti za treking,« je svojo pot pod Himalajo začela opisovati Barbara Popit, ki si vsako leto omisli kakšno potovanje v mrzle kraje sveta. »Vsa najina potovanja, kajti na vseh sem bila z možem, so bila povezana s polarnim podnebjem. Čudno je, da me zelo rado zebe, a vleče me vedno nekam, kjer je mrzlo. Vročine ne prenesem. Led in mraz me poživita.«

Z beležko v roki

Barbara hodi na potovanja z beležko, kamor zapisuje lepe dogodke ali celo pesmi. Iz tega pridejo članki za interni službeni časopis in za kakšne druge revije, časopise. »Že od nekdaj rada pišem in že od osnovne šole je bila moja želja, da bi napisala knjigo. Očitno se morajo stvari poklopiti. Himalaja me je tako prevzela, da je lahko nastala tudi knjiga. Oktobra 2019 smo bili v Himalaji, avgusta 2020 je bila knjiga napisana.«

Privlačijo jo kraji, ki niso turistično obiskani in so stran od ponorelega sveta. Območja Himalaje ni želela obiskati s turistično agencijo. Splet okoliščin je prinesel povabilo vrhunskega alpinista Vikija Grošlja za treking po dolini Manang pod gorskim masivom Anapurna.

Pomisleki o pripravljenosti

Na prvem sestanku se je skupina dvanajstih ljudi predstavila in vsak je povedal svoje izkušnje. »Vsi so bili že kdaj na kakšnih krajih, višjih od dva tisoč metrov. Seveda sem imela

tremo, ali bom zmogla fizično in psihično prenesti vse to. Imela sem tremo tudi pred tem, ker smo bili skupina. Nisem navajena potovati v skupini. Veliko je prilagajanja, saj sem si na potovanjih navajena sama organizirati način in potek dneva.«

Prvi kulturni šok je doživela takoj ob vstopu v tujo deželo, kjer jo je presenetila zmes ljudi in hrupa, a že čez nekaj kilometrov od mesta je prišla do druge skrajnosti, kjer je bila takšna tišina, da skoraj ni mogla dihati. »Prvi in drugi dan sta bila zame težka, za mano sta bili dolga pot z letalom in 12-urna divja vožnja po cestah, za katere bi težko rekli, da nosijo to oznako. Hitro smo se torej vzpeli na višino 2.600 metrov. To se je poznalo prvi dan trekinga, ko sem bila izmučena in sem se spraševala, ali mi je tega treba.«

Prvi dan so hodili osem ur, prehodili 20 kilometrov in premagali največ višinskih metrov.

»Ne morem reči, da sem po vrnitvi domov začela drugače živeti. Ne, nisem. A sem začela bolj poslušati šesti čut in končno ugotovila, da mi energije ni treba upravljati za ljudi, ob katerih se počutim slabo, ki nehotе vsrkavajo mojo energijo, sama pa se počutim prazno, utrujeno in brez življenjske energije, ki je potrebna, da dan preživim v skladu s svojim poslanstvom.«

»Ko smo prišli do vasi, kjer smo spali in sem vsa izmučena sedla za mizo v jedilnici, je do nas prišel Viki in rekel, da gremo čez uro na aklimatizacijo. Takrat bi ga najraje nekam poslala, ampak seveda sem šla s skupino. Aklimatizacija pomeni, da smo približno uro hodili na še višji hrib in se nato vrnili do hiše za spanje. To je bila dobra stvar, saj nihče ni imel težav z višinsko boleznijo.«

Osem dni trekinga

Osem dni je tako s planinci hodila na višini od tri tisoč do 4.200 metrov. Vsak dan je bilo počutje boljše, na srečo nahrbtnik ni bil pretežak, saj je bil v njem le dnevna zadeva, ostalo so pohodnikom nosili nosači.

V svoji knjigi Poklon Himalaji piše tudi o posebnem pohodu na goro, za katerega do konca knjige ne izvemo, ali se je zgodil v resnici ali le v Barbarini domišljiji. Tega Barbara ne pove niti na intervjuju. »Naj vsak bralec zaključi po svojo.«

Hvaležna za okus Himalaje

A zelo jasno je prebrati v knjigi, da je Himalaja Barbaro spremenila. »Čutim to in sem ji hvaležna. Ne vem točno, kako in kaj, ampak nekaj je drugače. Ko sem zvečer pred spanjem stala na dvorišču in gledala zvezde na nebu, sem začutila takšen mir, pomirjenost in svojo majhnost v tem vesolju. Tam mi je postalo jasno, zakaj se ljudje vračajo tja. Velikokrat se obremenjujemo s stvarmi, za katere mislimo, da so pomembne, in potem srečaš ljudi, ki živijo v sedanjosti in z malo materialnega. Ti ljudje živijo v ekstremnih pogojih in so precej bolj srečni, kot smo mi v teh. Le kam gre ta novodobni svet? Delamo probleme tam, kjer jih mogoče sploh ni.«

Novi načrti

Barbara ima že nove načrte. Če bo mogoče, se bosta z možem odpravila še letos na sever Norveške, kjer naj bi si manjša skupina ljudi z majhno jadrnico ogledala fjorde in ribiške vasi in če bo sreča, naj bi videli polarni sij. Drugo leto bi rada stopila v deželo srečnih ljudi, to je v Butan. V tem času že piše novo knjigo, in sicer o belini, ki pomirja. »Pisanje me vleče in pomirja. Dokler imam navdih, ga moram izkoristiti.«

Foto: osebni arhiv

»Povprečja niso zame. Ubijajo me, kajti v povprečnem življenju izgubljaš energijo, svoj jaz in se nehote prilagajaš stereotipom, ki trenutno vlada. Ne maram tega.«

»Meditacija v osrčju Himalaje očisti duha. Brez misli, le mir in tišina. Samo ti in narava, ki te obdaja.«

Z razstave Tendence v Celovcu (Foto: Helga Rader)

Pregled celjske povojne arhitekture in urbanizma na ogled v Celovcu

Celjske Tendence odmevajo tudi v tujini

Izjemno uspešna razstava *Tendence*, pregled celjske arhitekture in urbanizma med letoma 1955 in 1985 po odmevnih predstavah v domačem Celju (v nekdanji gostilni Majolka jeseni 2018) ter gostovanju v Muzeju za arhitekturo in oblikovanje v Ljubljani (spomladi 2019) vzbuja veliko pozornost tudi v tujini. Pred dnevi je namreč začela gostovanje v Celovcu v arhitekturni hiši Kärnten.

ROBERT GORJANC

Povojna arhitektura, ohranjanje in osveščanje javnosti o njeni kakovosti, predvsem o načinu renovacije objektov iz omenjenega obdobja, so vedno bolj aktualne teme. Gre za obdobje arhitekture, ki je skrbelo za razvoj socialne stanovanjske gradnje, družbenih stavb, tudi poslovnih in komercialnih stavb v slogu, ki odraža določen čas, prostor in tudi politično ureditev.

Podobnih pogledov na povojno arhitekturo iz omenjenega obdobja nimajo le avtorji omenjene razstave in nekateri domači predstavniki arhitekturne stroke, temveč so veliko zanimanje zanje pokazali tudi v tujini. Po predstavitvi projekta *Tendence* na Piranskih dnevih arhitekture (novembra 2019) so avtorji razstave Adam Breznik, Domen Ermenc, Timotej Jevšenak, Monika Vešligaj in soavtorica (fotografinja) Pia Klančar prejeli vabilo, da bi z razstavo gostovali v Celovcu. Tam je poleg razstave *Tenden-*

ce postavljena tudi razstava z enako tematiko, ki se ukvarja z avstrijsko moderno arhitekturo, *Land der Moderne – Architektur in Kärnten 1945–1979* avtorja Lukasa Vejnika.

Obe razstavi bosta na ogled do 20. junija letos.

Tendence: celjska arhitektura in urbanizem, 1955–1985

Razstava širši in tudi strokovni javnosti na enem mestu ponuja vpogled v manj znane povojne arhitekturne stvari, velikopotezno urbanizacijo in množično stanovanjsko gradnjo v tretjem največjem slovenskem mestu, ki je ravno med petdesetimi in osemdesetimi leti prejšnjega stoletja dobilo današnjo razsežnost.

Ob reprodukcijah originalnih arhivskih načrtov, skic in člankov ter fotografijah prvotnega stanja arhitekturnih stvaritev in njihovih interierjev je predstavljenih 20 družbe-

nih in poslovno-komercialnih zgradb ter kompleksov. Razstava obiskovalca popelje od razvijajočega se zgodnjega celjskega povojnega modernizma Janka Hartmana, Franca Koren-

ta in Alekseja Janušiča do prve prelomnice v začetku šestdesetih let. Takrat so bile poleg prvih dveh modernih brezkoridorskih osnovnih šol Emila Navin-

Del avtorske ekipe razstave *Tendence*, Adam Breznik, Timotej Jevšenak in Monika Vešligaj (vsi desno) z direktorico Architektur Haus Kärnten, Raffaello Lackner (levo). Na fotografiji manjkata Domen Ermenc in Pia Klančar. (Foto: Helga Rader)

Aufbruch in die Moderne

Die Kärntner Alpen-Adria-Galerie und der Napoleonstadl geben Einblick in die Nachkriegsarchitektur dies- und jenseits der Karawanken. Mit den beiden Ausstellungen wurde gestern das Baukulturjahr 2021 eröffnet.

Von Hans Wittenhofer

Mit einem Protest gegen die geplante Stadterneuerung in der Kleinstadt von Celje, die als „Kleinstadt“ bezeichnet wird, hat die Alpen-Adria-Galerie in Kärnten am Donnerstagabend die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ eröffnet. Die Ausstellung zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren. Sie ist eine wichtige Ergänzung zur Ausstellung „Tendence“ in Celje.

Hans Wittenhofer

Die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Tendence“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Celje von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Land der Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1940er bis zu den 1970er Jahren.

Die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Tendence“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Celje von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Land der Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1940er bis zu den 1970er Jahren.

Die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Tendence“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Celje von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Land der Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1940er bis zu den 1970er Jahren.

Die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Tendence“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Celje von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Land der Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1940er bis zu den 1970er Jahren.

Die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Tendence“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Celje von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Land der Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1940er bis zu den 1970er Jahren.

Die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Tendence“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Celje von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Land der Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1940er bis zu den 1970er Jahren.

Die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Tendence“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Celje von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Land der Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1940er bis zu den 1970er Jahren.

Die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Tendence“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Celje von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Land der Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1940er bis zu den 1970er Jahren.

Die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Tendence“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Celje von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Land der Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1940er bis zu den 1970er Jahren.

Die Ausstellung „Aufbruch in die Moderne“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Kärnten von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

Die Ausstellung „Tendence“ zeigt die Entwicklung der Architektur in Celje von den 1950er bis zu den 1980er Jahren.

ška v mestu zgrajene še Narodna banka Edvarda Ravnikarja, blagovnica Slovenijales Danila Sajovca ter knjižnice Cvete in Jureta Sadarja st., ki kljub edinstvenemu modernističnemu arhitekturnemu jeziku s svojo umestitvijo popolnoma spoštujejo občutljivo tkivo starega mestnega jedra.

Za drugo prelomnico, v začetku sedemdesetih let, lahko štejemo poslovni stavbi Kovinotehne Branka Kocmuta in Agrotehnike Blaža Slapšaka, Veleblagovnico T Danila Sajovca in (multifunkcionalno) športno dvorano Golovec Jožeta Kopitarja, ki so s posebnimi avtorskimi odzivi na prostor in namembnost z novimi materiali, s tehnološkimi novostmi v gradnji in z najnovejšo opre-

mo sprožile nove smernice v arhitekturi in pomenile najmodernejše stavbe v Celju in okolici. V sedemdesetih letih so mesto zaznamovale tudi izjemno kakovostno, funkcionalno in otrokom prijazno zasnovane osnovne šole Ravnikarjevega študenta Mirana Polutnika, ki so s svojim čutom za prostor ter z materialnostjo in didaktičnostjo primerljive z marsikaterim kakovostnim šolskim objektom po svetu.

Tendence tako odpirajo vedno aktualni vprašanja, kako ovrednotiti arhitekturo modernizma in katere arhitekturne stvaritve ohraniti.

Avtorji razstave so bili v času prve postavitve v celjski Majolki še študentje arhitekture in oblikovanja.

Priznanja in nagrade za Tendence

V letu 2019 je bila razstava Tendence nagrajena z najvišjimi državnimi priznanji na področju arhitekture in grafičnega oblikovanja. Prejela je Plečnikovo medaljo za prispevek k bogatitvi arhitekturne kulture v Sloveniji (2019) ter Brumnovo nagrado za postavitev razstave in oblikovanje spremnega kataloga. V tem letu je razstava tudi dobitnica priznanja celjske zvezde za najboljši kulturni dosežek v regiji zadnjih dveh let.

Prva postavitve razstave Tendence je bila jeseni 2018 v celjski Majolki.
(Foto: Andraž Purg – GrupA)

Timotej Jevšenak:

»Želimo si stalno postavitev Tendenc v Celju«

Ob robu gostovanja razstave Tendence v Celovcu in načrtih za morebitne prihodnje postavitve smo se pogovarjali s Timotejem Jevšenakom, enim od avtorjev razstave. Tudi o tem, ali bi razstava lahko v mestu, ki ga obravnava, dobila svojo stalno postavitev.

Ali je predvideno še kakšno gostovanje razstave Tendence, torej še v katerem drugem slovenskem mestu ali morda tudi v tujini?

Obe gostovanji – v Muzeju za arhitekturo in oblikovanje v Ljubljani in trenutno v Architekturm Haus Kärntnen v Celovcu – sta se zgodili naključno. Projekt Tendence je bil najprej zelo sprejet in prepoznan v domačem okolju, vzporedno tudi v slovenski arhitekturni in obli-

kovalski stroki, saj smo prvič na enem mestu prikazali do tedaj večini neznane arhitekturne uresničitve. Ob nagradah, ki smo jih nepričakovano prejeli, najprej na regionalni ravni - Celjske zvezde in takoj za tem še na državni ravni - Plečnikova medalja in Brumnova nagrada se je zanimanje za razstavo še povečalo. Posledično smo bili kot gostujoči predavatelji vabljeni na kulturne Piranske dneve arhitekture, kjer se vsako leto

zberejo in srečajo arhitekti s celotnega evropskega prostora. Tam smo podrobno predstavili ne samo vsebino, ampak tudi zanimiv koncept postavitve razstave. Tako so nas opazili kolegi iz Celovca, ki so v tistem času pripravljali razstavo Land der Moderne. Ta se ukvarja s podobno, pravzaprav enako tematiko – s povojno arhitekturo na avstrijskem Koroškem med letoma 1945 in 1979, katere avtor je Lukas Vejnik. Zdelo se jim je enostavno zelo primerno, da nas povabijo na gostovanje in da razstavi predstavimo vzporedno v dveh njihovih kulturnih ustanovah. Nedvomno bi bilo zanimivo razstavo še seliti v katero od držav nekdanje Jugoslavije, morda v katero od celjskih pobratenih mest, saj bi se zaradi skupne zgodovine obiskovalci nedvomno zelo poistovetili z vsebino.

Ali glede na izjemen odziv razstave v Celju in tudi odlični odziv na gostujoči razstavi ustvarjalci razmišljate ter se zavzimate, da bi razstava našla mesto kot stalna postavitev o arhitekturnem razvoju Celja? Ste se morda o tem že pogovarjali s celjsko občino ali katero drugo ustanovo za stalno postavitev razstave?

O tej ideji smo se s soavtorji že večkrat pogovarjali in menimo, da bi to bilo zelo primerno, saj je tudi postavitev razstave v domačem Celju – kot začasna prostorska intervencija – v vsem znani in dolgo let zapuščen Majolki želela opozoriti na dve pomembni problematiki: z vsebino v prvi vrsti na današnje stanje in zelo neprimerne obnove nekaterih kakovostnih arhitekturnih izvedb omenjenega obdobja. Prav tako tudi na to, da je mogoče prazne poslovne prostore v središču mesta, ki jih imamo kar nekaj, oživeti in uporabiti tudi za drugačne, v tem primeru kulturne namene.

Timotej Jevšenak na razstavi Tendence v Celju

Ob tej priložnosti bi zagotovo želeli pozvati Mestno občino Celje k ponovnem sodelovanju, da bi razstava dobila svoje stalno mesto v domačem okolju. Morda v kombinaciji s še katerim dodatnim prostorom za začasne razstave in prireditve ter morda celo s skromno gostinsko ponudbo s knjižarno, kjer bi lahko mlad Celjani ponudili in prikazovali svoje kulturne prispevke mestu, saj imamo v regiji veliko sposobnih in nadebudnih mladih ustvarjalcev.

Ali bo razstava dobila oziroma ali že ima tudi svojo virtualno različico?

Vse gradivo razstave je digitalizirano, tako da si prizadevamo vzpostaviti spletno mesto, ki bi omogočilo tudi virtualni vpogled v vsebino, ki bi jo bilo mogoče skozi leta tudi dodajati in širiti, saj je na tem področju kljub našemu prispevku še veliko neodkritega.

RG, foto: Andraž Purg – GrupA

Avtorji razstave Tendence na izvirni postavitvi v Majolki: (z leve) Domen Ermenc, Pia Klančar (fotografinja), Monika Vešligaj, Adam Breznik in Timotej Jevšenak.

Utrinek z gostujoče razstave Tendenc v Muzeju za arhitekturo in oblikovanje v Ljubljani
(Foto: Marcel Vičič)

Na razstavi je predstavljena tudi poslovna stavba Kovinotehne iz leta 1971, ki jo je zasnoval arhitekt Branko Kocmut.

Uršula Skornšek, akademska slikarka

Ljubi barve in mistiko zgodovine

Uršula Skornšek je predstavnica mlajše generacije slovenskih akademskih slikark, ki se zvedavo in dosledno umešča v slovensko likovno sceno. Leta 1988 rojena Savinčanka, ki prihaja iz Mozirja, je že od najstniških let ustvarjalno tesno povezana s sosednjo Šaleško dolino. Kot strokovna sodelavka že več let sodeluje s Festivalom Velenje, hkrati je dejavna članica Kulturno-umetniškega društva Koncentrat, ki združuje študente in mlade diplomirance s področja različnih kreativnih praks. Marca je v Mestni galeriji Šoštanj prvič na ogled postavila oba pola lastne ustvarjalnosti, izdelke slikarske in grafične tehnike in prav zaradi tega je razstavo nasloвила Med dvema svetovoma. Kot je razkrila v pogovoru, pa likovna umetnost ni njena edina ljubezen. Navdušuje se namreč tudi nad arheologijo in umetnostno zgodovino.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Uršula Skornšek je bila že kot otrok zelo ustvarjalna. V njeni igri je bilo vselej vsaj kanček ustvarjanja. Bodisi je ustvarjala iz zemlje in kamenja, oblikovala iz gline ali pletla zapestnice iz različnih niti. Bolj kot za igro s punčkami se je navduševala nad ustvarjanjem oblačil zanje. »Vedno sem nekaj ustvarjala,« pravi in dodaja, da ima v širši družini kar nekaj ustvarjalnih duš, ki so to njeno ljubezen do lepega in drugačnega le še spodbujale. V šoli je oboževala predvsem likovni pouk in učiteljice so kmalu prepoznale njeno nadarjenost. Tako ob vpisu v srednjo šolo ni prav veliko razmišljala in se je vpisala na likovno gimnazijo v Velenje. »Nič drugega me takrat ni zanimalo ali veselilo.«

Med arheologijo in slikarstvom

Čeprav se veliko dijakov po srednji šoli umetniških smeri preusmeri v povsem druge študijske smeri, je Uršula izbrala likovno akademijo. In kot pravi, se je za podobno akademsko pot odločila večina njenih sošolk in sošolcev. K nadaljevanju šolanja v smeri likovnega izražanja so jih nagovarjali in usmerjali tudi profesorji. A kot razkrije Uršula, likovna akademija ni bila njena prva in takrat tudi ne največja želja. Čeprav je bila nekako zaljubljena v umetnost, predvsem v likovno ustvarjanje, jo je v času srednješolskega izobraževanja začela zanimati še široka paleta drugih z umetnostjo tako ali drugače povezanih stvari. »Zelo sem si želela postati arheologinja in tako je bil študij arheologije daleč na prvem mestu tedanjih želja,« pove v smehu. »Od nekdaj sem rada kopala po zemlji, prevračala kamenje in iskala zanimivosti, skrite pod površjem. Oboževala

sem tudi zgodovino, predvsem umetnostno zgodovino. Seveda sem imela zelo rada vse likovne predmete, ampak nekako me je navduševal mistični pridih, ki ga je ponujala na primer umetnostna zgodovina.« Raziskovanje preteklosti na umetniški osnovi jo še vedno zelo mika in nikoli se ne ve, ali se ne bo morda kdaj vendarle podala tudi v te vode.

Kot pripoveduje, je bila v času izbire študija še precej neodločena, a se je bolj nagibala k vpisu na arheologijo. Nakar jo je profesori-

ca vendarle nagovorila, naj se udeleži sprejemnih izpitov za akademijo, ki so bili, kot še pove, precej zahtevni. Zaradi velikega zanimanja in majhnega števila vpisanih mest je bila za vse, ki so se jih udeležili, naloga še toliko težja. Prav to je bil tudi eden od razlogov, zakaj se Uršula najprej ni nameravala potegovati za mesto na akademiji. »Preprosto nisem verjela, da sem dovolj dobra,« pove in prizna, da ji še vedno primanjkuje samozavesti. »Na prigovarjanje profesorjev sem se vendarle odločila, da bom poskusila, čeprav sem takrat še vedno resno razmišljala o

in tudi v tem, da imam rada pristne odnose in močne vezi z ljudmi, ki mi veliko pomenijo,« o sebi pove Uršula Skornšek, ki ceni iskrenost in odkritosrčnost, a ne prenese narejene prijaznosti. Kot pravi, se vedno v vsem in v vsakomur trudi poiskati nekaj dobrega.

»Menim, da se najlažje učimo iz lastnih napak in izkušenj, zato se pri ustvarjanju pogosto prepustim toku občutkov in intuicije ter skušam težave reševati sproti. Kljub temu sem precej samokritična in se trudim, da stvari vedno naredim po svojih najboljših močeh, ne

sem odraščala na podeželju, kjer so bila – in so še vedno – kmečka opravila del vsakdana.«

Veliko ji pomeni osebni prostor, kamor se lahko umakne, kjer se lahko umiri in kjer lahko ustvarja. Ko se je po končanem študiju v Ljubljani preselila nazaj domov, si je v hiši uredila majhen atelje, ki ga skoraj v celoti zaseda velika grafična stiskalnica, in takoj začela ustvarjati. Kmalu se je rodila Škartarnica. »Gre za igrive in včasih tudi šaljive grafike in ilustracije, ki nagovarjajo širše občinstvo in so zaradi svoje narave tudi dostopnejše. V nasprotju s slikami ne spodbujajo pretiranega dialoga ali kritičnega mišljenja, ampak želim z njimi v gledalcu spodbuditi predvsem izgubljeno otroško domišljijo in preprosto opazovanje brez skritih pomenov. Slikarski del obratno želi spodbuditi globlje razmišljanje in povezovanje tistega, kar vidimo, kar vemo in kar nam sporoča naslov dela, ki menim, da je pomemben dejavnik pri vsakem umetniškem delu,« pojasni.

Čeprav se je predstavila že na štirih samostojnih razstavah, skromno pripomni, da je njen slikarski opus za zdaj še precej skromen. »Temu botruje med drugim tudi majhnost mojega ateljeja,« šaljivo pripomni. Želje in potrebe po večjem studiu sicer so, a je, kot pravi, zaenkrat hvaležna in zadovoljna, da ima svoj prostor, kamor se lahko uma-kne in nemoteno dela.

Med dvema svetovoma

Uršula je s svojim raziskovalnim duhom dejavna na številnih področjih in tako sodeluje pri različnih projektih, kjer lahko razvija in

»Nikoli mi ni bilo žal, da sem se glede študija odločila, kot sem se. To je res neverjetna izkušnja, ki mi je ogromno dala in prav nič odvzela. Mislim, da je bil čas, ki sem ga investirala v študij na akademiji, zelo dobro izkoriščen. Veliko sem se naučila, spoznala sem super ljudi. Še vedno pa obstajajo možnosti, da se preizkusim še v čem drugem. Vedno puščam odprta vrata tudi za to, da bi svoje znanje nadgradila še na katerem drugem področju. Sem tip človeka, ki ga zanima res veliko stvari.«

vpisu na arheologijo. Ko sem uspešno opravila izpite, sem si rekla, da bi bilo, zdaj ko sem se tako trudila za to, ko sem nenazadnje predvsem sebi dokazala, da zmorem priti v to izbrano družino, res nesmiselno odnehati,« se spominja tistih časov, ko se je odločala, ali bo umetnostno izražanje ostalo njen konjiček ali bo to postal njen poklic. In tako je postala študentka slikarstva na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje.

Romantična duša, ki jo napaja energija narave

»Tisti, ki me dobro poznajo, vedo, da imam močan karakter, ki se odraža v svojeglavosti, zgovornosti, vztrajnosti

maram polovičarstva,« pravi akademska slikarka, ki jo skozi življenje nosi tok vedoželnosti. »Rada se učim novih stvari, veččin znotraj ali zunaj stroke,« pove s širokim nasmehom.

»Četudi na zunaj ne delujem tako, sem prava romantična duša, obožujem dolge sprehode v naravi, ki so moj najljubši način »praznjenja glave« in iskanja novih idej,« še pove. Sicer pa med svoje konjičke uvršča tudi ustvarjanje keramike, kuhanje, pohodništvo, jogo, potovanja, obiskovanje koncertov in kmetovanje. »Slednje me spremlja že od malih nog, saj

»Menim, da se najlažje učimo iz lastnih napak in izkušenj, zato se pri ustvarjanju pogosto prepustim toku občutkov in intuicije ter skušam težave reševati sproti. Kljub temu sem precej samokritična in se trudim, da stvari vedno naredim po svojih najboljših močeh, ne maram polovičarstva.«

Foto: osebni arhiv

Foto: osebni arhiv

Samostojne razstave:

Ilustrirano, razstava ilustracij, Galerija eMČe plac, Velenje, 2013

Komunalec, razstava likovnih del ob otvoritvi novih prostorov JPK Mozirje, JPK Mozirje, 2015

Prehodi, Galerija Velenje, Velenje, 2017

Med dvema svetovoma, Mestna galerija Šoštanj, 2021

Uršula Skornšek (1988) je bila po končani likovni gimnaziji v Velenju sprejeta na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je študirala slikarstvo pri profesorju Bojanu Gorencu, kjer je leta 2016 tudi diplomirala. V času študija in po njem je sodelovala pri številnih skupinskih projektih ter razstavah tako v Sloveniji kot v tujini, predstavila se je tudi že na nekaj samostojnih razstavah. Poleg slikanja se ukvarja tudi z ilustracijo in grafiko. Ima številne izkušnje z vodenjem likovnih delavnic za otroke in odrasle in z delom v galeriji. Kot članica kulturnega umetniškega društva Koncentrat že leta dejavno sodeluje pri različnih umetniških projektih.

»Imam močan karakter, ki se odraža v svojeglavosti, zgovornosti, vztrajnosti in tudi v tem, da imam rada pristne odnose ter močne vezi z ljudmi, ki mi veliko pomenijo. Cenim iskrenost in odkritosrčnost ter ne prenesem narejene prijaznosti, čeprav se vedno trudim v vsem in vsakem poiskati nekaj dobrega.«

pogloblja svoje znanje. Zadnje leto, ko je življenje vseh krojila predvsem »korona« in je bilo projektnih dejavnosti precej manj, je izkoristila za lastno ustvarjanje in pripravo novih produkcij.

V začetku leta je v sodelovanju z Mestno galerijo Šoštanj in s šoštanjskim zavodom za kulturo pripravila samostojno razstavo, na kateri je prvič predstavila oba pola umetniškega ustvarjanja. Slike, ki jih je ustvarila v zadnjih letih, je povezala z grafikami v ustvarjalni opus dveh svetov umetniških tehnik.

»Pri slikanju ponavadi kopljem predvsem po lastnih arhivih, po arhivih svoje družine. Najdene fotografske materiale pogosto uporabljam pri svojem delu, ne na način preslikave, temveč tako, da dajem opazovalcu oziroma gledalcu možnost lastne interpretacije,« pove avtorica.

Tako za izhodišče v mnogih primerih uporablja fotografije najbližjih. Natančnost že ustvarjene fotografske podobe zabriše s slikarskimi posegi vse do še prepoznavnega obrisa. Gledalcu s tem vzbuja asociacijo na videno in znano, vendar je končna

podoba popolnoma avtorska in sugestivna v sestavljanju in razblinjanju celovitosti. »Figura je izhodiščna in temeljna podoba v slikarstvu Uršule Skornšek. Ta se pojavlja v različnih okoljih, povezavah in sporočilnostih. Sledi raziskovanju vplivov sodobne družbe, njenih normativov in idealov na posameznika kot tudi vpliva na njemu lastno tradicijo, običaje, razmišljanje in delovanje,« je ob zadnji razstavi o delu Uršule Skornšek med drugim zapisala kustosinja in muzejska svetnica mag. Milena Koren Božiček. Kot je še zapisala priznana velenjska kustosinja in muzejska svetnica, so dela Uršule Skornšek odprta poligona za odkrita srečanja, soočenja, prepletanja, preplastenja in dopolnjevanja različnih sistemov ustvarjanja novih podob. »Vse se prepleta s sozvočjem ali celo z nasprotji podobe v kontekstu prostorskih okvirov. S to zasnovano okupira gledalce z enotnostjo in s celovitostjo vidnih podob in celo kano- ničnih asociacij preteklosti vse do okruškov vizualnosti v sodobnosti in netipičnosti ter ikonične reprezentacije večplastnosti.«

Foto: SHERPA

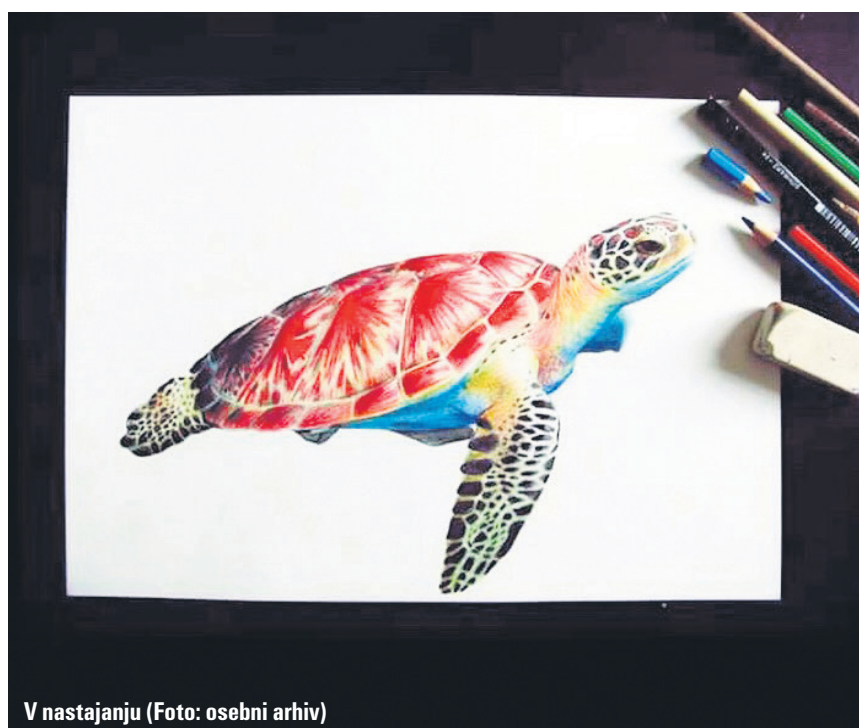

Na samostojni razstavi v Mestni galeriji Šoštanj

»Odstiranje in raziskovanje preteklosti je še vedno moja strast. Enostavno ne morem mimo stare zapuščene hiše, ne da bi pokukala skozi okno ali okoli vogalov. Zanimajo me stari predmeti, sploh v povezavi z umetnostjo in arhitekturo. V sebi nosijo zgodbe, ki jih želim odkriti.«

Uršula Skornšek soustvarja zanimive scenografije, ki spremljajo zanimivo festivalsko in odrsko dogajanje v Velenju. (Foto: osebni arhiv)

V nastajanju (Foto: osebni arhiv)

Uršula Skornšek vodi tudi številne kreativne delavnice. Med ljudmi je precej priljubljen tečaj slikanja za odrasle, kjer udeležence uči osnov risanja in slikanja. Dobro so bile obiskane tudi grafične in keramične delavnice. Zaradi aktualnih razmer je tovrstnega druženja zadnje leto manj, a je Uršula prepričana, da se bodo lahko ljubitelji umetnosti kmalu spet družili na kreativnih srečanjih. (Foto: osebni arhiv)

Šmarčanka Antoneta Turk je svoje življenje posvetila baletu

»Trening je za baletnika kot zajtrk, brez njega ne gre«

»Balet je na odru videti čarobno, ko lahko gledalci občudujejo vse te neverjetne plesalce. A za vsem tem je ogromno trdega dela, predanosti.«

Balet je bil za deklico, ki ni bila nikoli pri miru, najprej prostočasna dejavnost. Nikoli si ni mislila, da bo prišla tako daleč, kot je. Čez dva meseca bo namreč končala študij te plesne zvrsti na priznani akademiji v Budimpešti. Dejala je, da se na kratko ne da opisati občutka, ko se prižgejo luči in ko se dvigne zastor. »Takrat čutim neučakanost, stres, nedvomno tudi veselje in neizmeren užitek. To je nekaj neverjetnega. Zavedam se, da imam le eno priložnost, in želim dati vse od sebe. Ko me občinstvo nagradi z aplavzom, je res čudovito.«

TINA STRMČNIK

Antoneta Turk je ure baleta kot majhna deklica začela obiskovati v društvu za umetnost plesa Harlekin. Prve plesne korake ji je pokazala mentorica Ana Vovk Pezdir. »V baletu je zelo veliko lepega, vendar je to fizično in psihično zelo težka veja umetnosti. Iz časa, ko sem ure obiskovala v društvu Harlekin, se spominjam le lepih trenutkov.« Dejala je, da je njena prva učiteljica zelo močno spodbujala ustvarjalnost plesalk, velikokrat so lahko same sestavile koreografijo, imele so veliko nastopov, njihova mentorica je imela vedno nove in nove ideje o tem, kako jih še bolj vključiti v ustvarjanje. »Zelo hvaležna sem za vse to. Še danes sva v stiku in to mi je zelo lepo.«

V Antoneti je zanimanje in veselje za balet ves čas nara-

ka,« je pojasnila. Balet sicer ni edina zvrst plesa, ki jo lahko mladi v Budimpešti študirajo na akademski ravni. Lahko se na primer odločijo za študij modernega ali za študij ljudskega plesa ali se izobrazijo za plesnega pedagoga.

Raje na odru kot v dvorani

Kako je bilo pri 16 letih oditi v drugo državo? Dejala je, da med odraščanjem ni nikoli povzročala prevelikih težav. Njena največja želja je bil vedno balet, posebnih dražljajev, ki bi odvrčali pozornost od njenih ciljev, ni imela. Tudi to, da se je s sostanovalci preselila v svoje stanovanje, ker je bil dijaški dom že zaseden, zanjo ni bila posebna težava.

»Starša mi zaupata in verjame-ta vame. Moja družina je velik

»Starša me od nekdaj zelo spodbujata, tako psihološko kot finančno. Tudi sestra mi je v veliko oporo.«

ščalo. Ko je v sedmem razredu osnovne šole njeno mentorstvo prevzel Tomaž Rode, se je sogovornica začela zanimati za to, da bi tej umetniški zvrsti posvetila svojo profesionalno pot. Prepoznala je, da ima tudi nekatere telesne danosti, zaradi katerih ima dobro osnovo. Izobraževanje je nadaljevala na Konservatoriju za glasbo in balet v Mariboru, kjer ji je bilo najprej težko. Zdela se ji je, da imajo ostala dekleta precej bolj razvito plesno tehniko, zato je zagrizla v delo in učenje.

Ko je poleti po koncu drugega letnika odšla v Budimpešto na baletni seminar, so ji ponudili možnost opravljanja avdicije. Čeprav je še pred meseci mislila, da bo šolanje nadaljevala v Mariboru, jo je opravljen sprejemni izpit pri 16 letih popeljal na Magyar Táncművészeti Egyetem v Budimpešti. »Za selitev sem se odločila, saj sem bila sprejeta na akademijo. Tam je izobraževanje razvito na precej višji stopnji kot v Slovenji. Pri nas za ples še nimamo takšnih izobraževalnih ustanov. Starša sta me zelo spodbujala in vsi skupaj smo videli, da bo tako najbolje za mojo nadaljnjo pot. Ko končam šolanje bom diplomirana baletna plesal-

ka,« je pojasnila. Balet sicer ni edina zvrst plesa, ki jo lahko mladi v Budimpešti študirajo na akademski ravni. Lahko se na primer odločijo za študij modernega ali za študij ljudskega plesa ali se izobrazijo za plesnega pedagoga.

Antoneta v sklopu šole dnevno približno pet ur na dan posveti plesu, trenira tudi ob sobotah. Posebni sklopi treninga so namenjeni baletu, plesnemu programu, variacijam, špicam, pilatesu, vajam za raztegovanje in moč, modernemu plesu, improvizaciji in podobno. Šolo so pred obdobjem epidemije koronavirusa obiskovali gostujoči učitelji in koreografi. Študenti so po odmoru za kosilo popoldne imeli še vaje za predstave na odru, ki je last fakultete. To, da lahko mladi umetniki vadijo in nastopajo na odru, je povsem drugačna izkušnja kot ples v dvorani, je pojasnila sogovornica.

Ob študiju plesa je mlada balerina na daljavo dokončala še umetniško gimnazijo pod okriljem mariborskega konservatorija. To je bilo težko že zaradi usklajevanja popolnoma različnih urnikov. Medtem ko je bil v Mariboru dopoldne pouk gimnazijskih predmetov, je imela v Budimpešti dopoldne baletne predmete. Nekaj preizkusov znanja je pisala na fakulteti v Budimpešti, nekaj

Redno spremlja baletno produkcijo po svetu, v času koronavirusa so številne predstave iz največjih baletnih hiš na ogled po svetovnem spletu. Tudi na družbenih omrežjih sledi predvsem plesalcem in njihovem delu.

jih je med počitnicami opravila na konservatoriju. Določene baletne predmete so ji priznali, za določene predmete je v domovini morala opraviti izpit. Nato je sledila še matura. Brez podpore domačih ji to usklajevanje ne bi uspelo, je dejala.

Vaje od jutra do večera

Študentje lani šole niso obiskovali do junija, a je

akademija nato za mesec podaljšala šolanje, da je zadnji letnik lahko odplesal svoje predstave. Tudi za balerino iz Šmarja pri Jelšah je bilo to dobro, saj je po več mesecih, ko se je izobraževala od doma in opravljala še maturo v Sloveniji, lahko obiskovala vaje s starejšimi študenti.

Čeprav je zaradi epidemio-loških razmer javno življenje v Budimpešti v zadnjem času

zelo okrnjeno, lahko letos študenti ves čas obiskujejo fakulteto. »Šola se zelo bori za nas. Zaposleni pravijo, da smo študenti zaključnih letnikov najbolj pomembni, saj nas čaka diploma. Da bi se lahko nato zaposlili, potrebujemo izkušnje.«

Zadnji izpit je opravila marca. Zdaj se s sošolci pripravlja na zaključni nastop. Priznan plesalec, koreograf, baletni mojster in pedagog Leo Mujić je študen-

tom pripravil koreografijo na baletno glasbo Leseni princ, ki jo je napisal Bela Bartok. Antoneta bo nastopila še v duetu iz baleta Le Corsaire in še v nekaterih drugih točkah. Kljub odmorom so priprave precej naporne, vaje se ponavadi ne končajo pred 18. uro zvečer.

Garaško delo

Različni filmi z baletno tematično velikokrat balet prikazujejo

»Če se mi kdaj zdi, da so profesorji zahtevni, na koncu dneva vem, da je tako za moje lastno dobro, ne pa zato, ker bi me radi mučili. Vedo, da sem sposobna več, in me skušajo pripraviti na naslednji korak.«

Se za njenim imenom skriva kakšna posebna zgodba? Starša pravita, da ne. A ker je očetu ime Anton, mami pa Marjeta, se Antoneti zdi, da je njeno ime nastalo kot skovanka njunih imen.

Svetu špic, skokov, piruet je posvetila svojo poklicno pot.

V zadnjih letih je ugotovila, da mehki baletni copati pri balerini ne pridejo v poštev, kar je bila zanjo kruta resnica. »Še vedno imam kdaj kakšen žulj, a veliko manj kot prej. Včasih lahko zaradi kakšne malenkosti v nogah čutim strahotno bolečino.«

Doma ni bila že od julija lani, jo pa občasno obiščeta starša, kar izdatno pripomore k njenemu zadovoljstvu. Pogreša tudi ostale domače, še posebej sestro, in upa, da se bo z njimi lahko kmalu videla.

Rada se druži s prijatelji, v Budimpešti je spoznala fanta, rada telovadi, se sprehaja po parku in v naravi ter gleda serije. Všeč so ji mirne dejavnosti, ob katerih se umiri.

»Mentorji nas včasih spodbudijo, da naredimo kaj po svoje, da pokažemo kakšno svojo zamisel. To se mi zdi zelo pomembno. Določeni plesalci bodo najbrž nekoč postali koreografi.«

Dodala je, da le izpopolnjevanje baletne tehnike danes še zdaleč ni dovolj. Plesalci so tehnično že tako napredni, da je treba veliko pozornosti namenjati tudi dodatnim vajam, fitnesu, treniranju mišic in nadzoru nad telesom. »Vsak baletnik, ki se želi izboljšati, mora vaditi. Trening je za baletnika kot zajtrk, brez tega ne gre. Ko smo bili lani doma zaradi epidemije koronavirusa, je bilo res težko vzdrževati telesno pripravljenost, saj doma plesalec nima vseh pogojev, ki jih potrebuje.«

Hvaležna za vse priložnosti

Ker je tako rada na odru, je hvaležna šoli za vse prilo-

žnosti, ko se je lahko predstavila v najrazličnejših baletnih vsebinah. Medtem ko je Konservatorij za glasbo in balet Maribor zelo povezan s tamkajšnjim gledališčem in je lahko na primer sodelovala v baletnem ansamblu v predstavi Giselle, je v Budimpešti številne odrske izkušnje dobila na odru fakultete. Med drugim se je udeleževala šolskih tekmovanj in se predstavljala z različnimi variacijami. Ogromno znanja je pridobila lani, ko je fakulteto obiskala Rebecca Metzger iz Združenih držav Amerike in študentom predstavila balet Walpurgisnacht Georga Balanchina, enega najbolj znanih koreografov na svetu.

Šola ima vsako leto tudi dneva odprtih vrat, ko si starši študentov ogledajo, kako njihovi otroci vadijo, mladi plesalci zanje tudi nastopijo v krajših variacijah. Nekaj priložnosti ji je žal vzela epidemija koronavirusa. Na prelomu minulega leta je bila predvidena za vlogo princeze v Hrestaču, vendar predstave nato niso pripravili. Odločili so se raje za nekaj krajših točk in jih posneli, kar je bilo za dekle, predano baletu, prav tako dragoceno.

»Včasih je treba do skrajnih meja«

Iskanje priložnosti za delo je zaradi epidemije koronavirusa po njenih besedah zelo zapleteno. Zaradi trenutnih razmer so otežena potovanja po Evropi. Ker je kultura močno na udaru, gledališča ne iščejo veliko novih sodelavcev. Tudi med njenimi sošolci ni veliko takšnih, ki bi v teh zahtevnih časih v žepu imeli

pogodbo za delo. Čeprav je zelo težko, je optimistična in verjame, da se bo vse dobro razpletlo. Pri iskanju dela se ne omejuje le na Slovenijo. Ker je navajena biti od doma, svoje priložnosti išče širše po Evropi. Odločila se je tudi za nadaljevanje študija na visokošolskem zavodu Alma Mater Europea.

Odkar se je v diplomski nalogi na temo baletne umetnosti v Sloveniji še posebej osredotočila na Pina in Pio Mlakar, utemeljitelja baletnega šolanja pri nas, je začela ples dojemati z drugačnimi očmi. Spoznala je, da mora plesalec med nastopom vedno dati nekaj iz sebe. Po njenem mnenju je pomembna izraznost prav vsakega giba. Tako poudarek ni le na tehniki, ampak tudi na tem, kako se plesalec vživi v vlogo, je poudarila. »Da na odru pokažeš, kar zmoreš, moraš dati od sebe vse, včasih moraš iti vse do svojih skrajnih meja.«

Foto: Osebni arhiv

kot garaško delo, za katerega je potrebna železna volja. Gre za pretiravanje ali zrno resnice? »Lahko ravno ni,« se nasmeji Antoneta in doda, da gre za umetniško zvrst, kjer mora biti plesalec izjemno discipliniran do sebe. Čeprav ima vsak človek kdaj kakšen dan, ko najraje ne bi šel v šolo ali v službo, baletniki včasih zelo težko vstanejo iz postelje, saj jih boli celo telo. »Ampak moraš. Prav tako

pri baletu ne moreš početi vsega, kar hočeš. Spoštovati moraš baletnega učitelja, pianista in ostale nastopajoče. Ne le to, na nek način moraš spoštovati tudi baletno tehniko. Če trdo delaš, si vztrajen, verjameš vase in imaš podporo, lahko precej napreduješ. Res je zahtevno, a če lahko naposled plešeš na odru in občutiš odzive gledalcev, potem se ves trud splača,« je povedala.

Na gradu Podsreda

Družinska dogodivščina

Kam bi pa tokrat šli na družinsko doživetje? Vprašanje, ki se mi večkrat porodi. Da bi bili v stiku z naravo, zgodovino, novimi izkušnjami ... In seveda, da bi bilo to res zanimivo tudi za otroke. Iskanje zaklada sta tisti zmagovalni besedi, ko otroci takoj rečejo, da gremo.

SIMONA BRGLEZ

Grad Podsreda velja za »najbolj grajskega med gradovi na Slovenskem«, saj je bil pozidan okoli leta 1150, kar ga uvršča med najpomembnejše objekte roman-

ske arhitekture v Sloveniji. Srednjeveško jedro gradu je v stoletjih ostalo skoraj neokrnjeno, pripada pa mu tudi posebno mesto v vrsti evropskih srednjeveških gradov.

V zgodovinskem okolju gradu Podsreda se vsak dan piše nova pravljica. Uživate lahko v številnih grajskih izkušnjah. Lahko se, kot smo se odločili mi, odpravite na grajsko pustolovščino iska-

nja skrivnega zaklada v igri lov na zaklad in ob tem spoznavate bogato zgodovino gradu ter si ogledate številne razstave.

Iskanje zaklada

Vabilo grajskega viteza na nepozabno grajsko dogodivščino pravi: »Pogumen in plemenit vitez brani grad Podsreda pred najhujšimi osvajalci, roparji in drugimi

nepridipravi, tokrat pa se je znašel pred veliko uganko ... Kraljestvo je prizadela huda nadloga, ki so jo kraju zakuhale čarovnice iz Olimja, saj so mu zamerile, ker jim je mlinar v Podsredi prodal črno moko namesto bele. Na srečo obstaja rešitev – lepa, okusna, dostopna vsem, rednim in bogatim.« Nadenemo si krone in se kot pogumni in plemeniti vitezi odpravimo

na pot iskanja skrivnega zaklada.

Seveda se lahko tudi odločite za katero drugo doživetje, kot sta ogled gradu in lov na zaklad z grajskim prigrizkom na gradu Podsreda. Lahko izberete tudi družinsko doživetje z nočitvijo. Ponovno so odprli vrata grajskih sob in apartmajev – doživljajske pakete z nočitvijo na gradu. Boste prespali v Eminem apartmaju, ki je posvečen kneginji Emi, v romanskem apartmaju, apartmaju Celjskih grofov, Tattenbachovi ali Lazarinijevi sobi ...?

Grad Podsreda. Le kje so skrinjice, v katerih se skrivajo namigi in žigi? Naj se dogodivščina začne kar na kočiji.

»Vsak začetek je težak ... Zdaj pa kar naprej, junak! Tvoj vodnik naj bo nos, ki bo tej nalogi kos! Zadiši naj ti ognjišče, kjer graščak si hrano išče. Tam bo stal glinen zaklad, ob njem pa tisto, kar bi rad.« Iščimo!

Na gradu Podsreda bodo otroci uživali v kotičku Hermana Lisjaka, kjer je interaktivna razstava o vodi. Lahko bodo reševali kviz, opazovali, koliko vode je v našem telesu, kaj se potopi in kaj ne, koliko tehtamo na Zemlji in koliko na drugih planetih ...

Eden od namigov pravi: »Od tu v prostore greš, kamor gre še cesar peš. Stopnice vodijo te do razstave, kjer Slana slika mačke prave. Če mucku se zazreš v oči, vidiš, da lulat ga tišči. Le kam naj gre in kaj naj išče? Poišči grajsko mu s ...!«

Vsekakor se bodo otroci veliko naučili o vesolju, o kamninah, naši zgodovini, o vrstah jabolk, okušali jabolčni sok ... Ta je tudi v vsakem apartmaju, če se boste odločili, da boste v gradu prespali.

Savinjski rogisti praznujejo 40 let

Ohranjajo tradicijo igranja na lovski rog

Tabor sodi med manjše slovenske občine, a se kljub temu lahko pohvali z lastnim glasbenim sestavom rogistov, ki v Sloveniji v primerjavi z našo severno sosedo niso najpogostejši. V štiridesetih letih delovanja se je v Savinjskih rogistih, ki jih že na daleč lahko prepoznamo po njihovi lovski opravi in rogu, zamenjalo kar nekaj članov. Najprej je igralo več kot polovica Taborčanov, danes je krajevna sestava bolj pisana. Od osmih članov le še dva prihajata iz Tabora, preostalih šest je s Polzele, iz Prebolda, Šempetra in Griž. Letno nastopijo na približno petdesetih nastopih. Ne manjkajo na lovskih pogrebi in dogodkih, občinskih proslavah in drugih podobnih prireditvah.

ŠPELA OŽIR

Vse se je začelo leta 1981, ko se je šest ljubiteljev tovrstne glasbe odločilo, da se bodo povezali v glasbeni sestav. Najprej je v njem delovalo več kot polovica lovcev, danes le še eden. A kot kaže, bosta najverjetneje kmalu že dva. Eden mlajših članov je namreč lovski pripravek, kar še posebej veseli vodjo **Maksimiljana Gržina**, ki Savinjske rogistice z dušo in s srcem vodi zadnjih petnajst let. Še danes se zelo dobro spominja, kako je leta 1996 h glasbenemu sestavu pristopil na prigovarjanje dolgoletnega predsednika Franca Kovčeta, s katerim sta takrat prepevala pri pevskem zboru. Gržini je glasbeno udejstvovanje po zaslugi njegove družine blizu že od nekdaj. Z mamo in očetom je rad prepeval, že kot fant je kot samouk igral klavir in saksofon. Kasneje nekaj časa še citre. Igrati na rog do takrat ni znal. Le v letu dni se je na vajah naučil igrati do te mere, da se je ostalim članom že lahko pridružil na nastopih. Po približno desetletju delovanja je po smrti predsednika Franca Kovčeta postal njegov naslednik.

Trobente na lovski način

Savinjske rogistice, ki delujejo pod okriljem Kulturnega društva Ivana Cankarja Tabor, trenutno sestavlja osem članov. Poleg Maksimiljana Gržine iz Tabora so to še glasbeni vod-

ja Jože Herman iz Prebolda, Uroš Cestnik iz Šempetra, Aleš Hribernik, Erik Cvetko, Matic Cmerešek s Polzele, Jože Drnganc iz Griž in Boris Boban iz Tabora. Glede na to, da za trobila med mladimi na splošno ni zanimanja, je Gržina še toliko bolj vesel, ker v Savinjskih rogistih sodelujeta dva mlada fanta, eden od njiju je celo lovski pripravek.

Štirje igrajo na male, preostali štirje na velike rogove. »Razlika med njimi je, da imajo mali rogovi tipke, medtem ko so veliki rogovi brez njih. Glasove je pri teh treba oblikovati z ustnicami,« pojasni sogovornik. Igranje na rogove ima na Slovenskem dolgo tradicijo, še daljšo v Avstriji, od koder pričakovano Slovenci tovrstna glasbila največ uvažajo. Od tam so tudi rogovi Savinjsčanov, ki upajo, da bodo počasi le prišli do novih glasbil. Njihova trenutna so namreč stara 40 let, a nakup novih za tovrsten ljubiteljski sestav ni majhna naložba. V največjem obsegu jih financira savinjsko-kozjanska lovska zveza, nekaj denarja kot člani taborskega kulturnega društva dobijo s pomočjo občinskih razpisov.

Tudi narodnozabavne priredbe

V letih pred epidemijo so imeli letno v povprečju 50 nastopov, za vsakega so porabili

najmanj šest ur. Če k temu prištejemo še vaje enkrat na teden, občasno tudi večkrat, jim igranje v sestavi vzame velik del prostega časa. Njihov repertoar, ki obsega približno 120 skladb, ostaja bolj kot ne enak. Kaj bodo igrali, se dogovorijo v začetku leta. Poleg lovskih nemalokrat posežejo tudi po priredbah narodnozabavnih skladb, ki jih prav za Savinjske rogistice priredil dolgoletni umetniški vodja Tone Uplaznik. »Po njegovi zaslugi imamo tako širok nabor skladb, da ga niti ne moremo vsega preigrati. Ob vseh teh vsako leto za srečanje lovskih rogistov in pevskih zborov naštudiramo še novo skladbo po želji organizatorjev,« doda Gržina, ki je s Savinjskimi rogistami prečesal velik del Slovenije, nekaj tudi tujine. Udeleževali se namreč niso le tekmovanj doma, temveč tudi v Italiji, Avstriji in na Madžarskem, kjer so sodelovali pri mašah v spomin na svetega Huberta, zavetnika lovcev.

Za las ob zlati rog

Z nastopi je povezanih vrsto prigod. »S kombijem smo se vozili na nastope po vsej Sloveniji. Med vožnjo smo vedno tako veselo prepevali, da se je slišalo iz vozila. Nekoč so nas ustavili policisti. Eden izmed njih je pogledal na hitro v kombi in rekel, o sami naši, kar naprej,« se spominja Taborčan, ki prav tako ne bo pozabil pri-

Savinjski rogisti med nastopom na prireditvi ob 90-letnici lovstva na Celjskem. Njihov prepoznavni znak je poleg rogov lovška obleka, ki ne sme manjkati na nobenem nastopu. Foto: arhiv SKZLD Celje

Savinjski rogisti, ki imajo svoj domicil v Taboru, se na vajah dobivajo enkrat tedensko.

Sestavi rogistov niso ravno pogosti. V naši regiji poleg Savinjskih rogistov delujejo še Štajerski rogisti v Novi Cerkvi.

petljaja na mednarodnem tekmovanju v Vojniku, kjer so bili Savinjski rogisti kandidati za zlati rog. »Ko smo odigrali eno pesem, bi morali po predhodno oblikovanem načrtu začeti igrati naslednjo, a se je takratni predsednik zmotil in začel igrati povsem nekaj drugega. Vodja nas je moral ustaviti, da smo lahko na novo začeli. Namesto pričakovanega zlatega smo dobili le srebrni rog. Seveda smo bili malo razočarani,

predvsem pa je bil pripetljaj še dolgo časa iztočnica za marsikatero našo šalo.«

Jubilejni koncert bo

Da se ne bo kaj takšnega ponovilo kateremu od aktualnih članov na jubilejnem koncertu ob 40-letnici delovanja, za katerega so program pripravili že lani, nam seveda ne morejo zagotoviti, zagotovo pa nam lahko obljubijo, da bodo pripravili pester nabor skladb. »Upamo,

da se bodo do jeseni razmere umirile in bomo lahko koncert spravili pod streho še letos,« ob koncu še dodaja Gržina, ki ga še posebej veseli, da se jim bo ob tej priložnosti pridružil dolgoletni član Mirko Hribar s Polzele, ki je pri Savinjskih rogistih igral kar devetintrideset let. Posebno mesto ima tudi častni član rogistov Vlado Skok, ki sicer ni nikoli igral, temveč je bil kot lovec in član upravnega odbora savinjsko-kozjanske lovske zveze ves čas izjemno zavzet za obstoj in delovanje rogistov, za kar mu je Gržina neizmerno hvaležen.

Foto: SHERPA

V sestavi trenutno deluje osem članov. Štirje igrajo na male, preostali štirje na velike rogove. »Razlika med njimi je, da imajo mali rogovi tipke, medtem ko so veliki rogovi brez njih. Glasove je pri teh treba oblikovati z ustnicami.

Zadnjih petnajst let Savinjske rogistice vodi Maksimiljan Gržina (desno) iz Tabora.

Državni prvaki z malo sreče, a zasluženno dobili štajerski derbi

Na praznična dneva praznik za celjski nogomet

Kdaj bo naslednji državni praznik? To je vprašanje, ki se ponuja kar samo: 27. aprila so se celjski nogometaši z zmago nad Kalcerjem iz Radomelj z 2:0 uvrstili v polfinale pokala Nogometne zveze Slovenije (v katerem bo tekmeec Koper, v sredo v Celju), 1. maja pa so si tako zelene točke v boju za obstanek v 1. SNL priborili proti kandidatu za naslov državnega prvaka, Mariboru.

DEAN ŠUSTER

Zaenkrat kaže, da slovensko nogometno prvenstvo ne bo tako razburljivo kot lani, kajti vodilna Olimpija ima pet točk naskoka pred Mariborom in šest pred Muro. Morda pa je pred nami vendarle drama v zadnjih petih krogih, tudi v boju za obstanek. Pri dnu lestvice je bilo po 31. krogu (od 36) takole: osmi Aluminij 32 točk, predzadnje Celje 31 in Gorica 23. Izidi so bili: Gorica – Mura 1:5 (povedli so gostitelji), Tabor Sežana – Domžale 0:0 (Kraševci so odigrali stoto prvoligaško tekmo), Celje – Maribor 2:1, Koper – Bravo 0:0 (Primorci so sprožili le en strel neposredno proti vratom, gostje štiri) in Olimpija – Aluminij 2:2 (gostje so izenačili v 88. minuti po strelu z belega kroga).

Sposobni premagati vsakogar

Novi trener Celja **Agron Šalja** je na dveh tekmah v petih dneh dvakrat zmagal. Prazničnih dni leta 2021 zlepa ne bo pozabil: »Po le treh treningih smo z rezultatskim izkupičkom vsekakor zadovoljni. Res je, da moramo še veliko stvari popraviti. Proti Mariboru so nam manjkali vezisti, zato smo trepetali v drugem polčasu. Tudi energije nam je začelo zmanjkovati, nekaj taktičnih napak se nam je pripetilo. Mariboru smo dovolili preveč obetavnih akcij. Z menjavami smo osvežili moštvo. Z veliko volje in želje smo uspeli zmagati.« Šalja je dodal: »Najpomembnejši je psihološki element. Dve zmagi sta nam dvignili samozavest. A s tem se ne smemo zadovoljiti. Čaka nas še nekaj zelo pomembnih tekem. Če so naši fantje sposobni premagati Maribor, so sposobni premagati vsakogar v naši ligi.«

Igrišče ponudi odgovore

Mariborski navijači so bili na vzpetini ob južni tribuni. »Vrnite plače!« so nekajkrat ponovili po razpletu, nato so se odpravili do klubskega avtobusa. Spremljali so jih policisti. Vzkliki so motili novinarsko konferenco, ki je bila v drobovju tribune na prostoru, kjer je bil pred epidemijo postavljen velik gostinski pult. **Simon Rožman**, ki je trener-sko kariero začel pri NK Celje, je tako suvereno izrekel prve stavke, da mu nihče ni oporekal. »Dobro smo igrali, še zlasti v uvodnih 35 minutah. Nismo znali izkoristiti svojih priložno-

sti. Tudi v drugem delu žoga ni hotela v gol. Za zaključek je sledila še začetniška napaka naše obrambe. Igrišče pač pokaže kakovost moštva, vedno več odgovorov dobivamo,« je razlagal novopečeni strateg vijoličastih, ki v soboto ni imel prav veliko sreče.

»Še vedno znamo«

Dobro, Rudi Požeg Vancaš je za izenačenje žogo udaril v Josipa Čalušića in od njega se je odbila v mrežo. A prej so si Mariborčani sami zabili gol, nato so narekovali ritem in ko so celjske delnice najslabše kotirale, so naenkrat poskočile po odličnem prodoru Miča Kuzmanovića in asistenci za Esterja Soklerja. »V drugem delu prvega polčasa smo razvili igro, ki jo od nas pričakuje trener. V drugem delu smo se obranili pritiska gostov. Vsako tekmo moramo igrati tako, kot da je naša zadnja. Zmaga nam bo dala zagon. Novi trener nam je predstavil svoje zahteve. Pričal nas je, da še vedno znamo igrati nogomet. Menim, da bomo boljši iz tekme v tekmo,« so bile besede branilca Celja **Zana Zaletela**. Edini gol za Maribor je dal **Rudi Požeg Vancaš**, v dresu Celja najboljši igralec prve lige: »Dobro smo začeli, nato nas je avtogol precej potrl. Kriza je že dolga, nič nam ne uspeva. Lahko nas je sram, še posebej igralce. Trenerji se menjajo in jasno je, da je treba razloge za poraze iskati v nas.« V tako nepredvidljivi ligi je v zaključku tekmovanja možno še marsikaj, tudi zato se vijoličasti še ne bodo predali. Upajmo, da se bo za to kmalu odločila Gorica ...

Foto: SHERPA

Lestvica 1. SNL

OLIMPIJA	31	16	10	5	44:24	559
MARIBOR	31	14	11	6	56:38	53
MURA	31	14	10	7	40:22	52
DOMŽALE	31	12	12	7	45:34	48
KOPER	31	11	9	11	37:42	42
TABOR	31	11	7	13	36:38	40
BRAVO	31	8	13	10	31:33	37
ALUMINIJ	31	7	11	13	23:41	32
CELJE	31	8	7	16	27:38	31
GORICA	31	5	8	18	21:49	23

V torek so celjski nogometaši gostovali v Ljubljani pri Bravu. V prvem polčasu so napravili številne zrele priložnosti (tudi enajstmetrovko), potem pa izgubili z 2:0. V soboto bodo odpotovali v Sežano.

Usodo Maribora je zapečatil 22-letni napadalec iz Brestanice Ester Sokler. Povsem desno je Amadej Brecl, med njima v ozadju Mičo Kuzmanović, ki je »razparal« gostujočo obrambo.

Trenerju Agronu Šalji je že na zelenici čestital generalni direktor NK Celje Valerij Kolotilo. Foto: NT

Luko Kerina je spodnesel Denis Klinar.

Levo od Agrona Šalje sta njegov pomočnik Dragan Čadikovski in trener vratarjev Aleksander Šeliga.

Amadej Brecl se je izkazal že na pokalni tekmi proti Kalcerju. Na svojo žalost mora igrati na levem bočnem položaju.

Filip Dangubić je najspretnější nogometaš Celja. Kakor ve in zna, se mora znajti povsem v konici napada, čeprav je Hrvat bržkone »desetka«.

Poskus Ivana Božića. Ob njem je skočil Vid Koderman, ki je pred nekaj dnevi postal polnoleten.

Avtogola gostov sta se razveselila celjska »štoperja« Žan Zaletel in Dušan Stojinović.

Pred tekmo sta se prijateljsko pozdravila nekdanji (levo) in sedanji trener Celja.

Stopnica v novo življenjsko obdobje

Oh, ta menopavza!

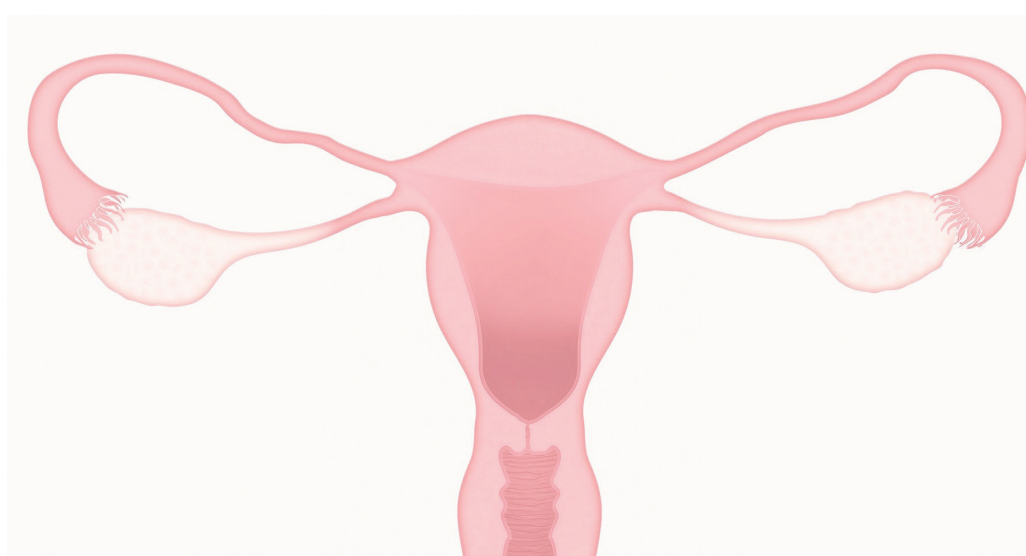
S staranjem se rodno obdobje pri vsaki ženski prej ali slej konča. Jajčne celice v jajčnikih postopno prenehajo dozorevati. Ker sta jajčnika organa, ki proizvajata ženska hormona estrogen in progesteron (ki sta odgovorna za uravnavanje menstruacijskega ciklusa in ovulacije), postopno upada tudi raven teh hormonov. Prehodno obdobje usihanja delovanja jajčnikov je naraven proces v ženskem telesu in se imenuje klimakterij. Klimaks v grškem jeziku pomeni stopnico. Predmenopavza je začetek nihanja spolnih hormonov, menstruacija je takrat še prisotna, lahko pa je neredna. To obdobje traja od 2 do 8 let. Nato sledi menopavza, kar pomeni zadnjo menstruacijo, le-to določijo retrogradno, temu obdobju sledi pomenopavza, kar pomeni obdobje po menopavzi, ko se simptomi pojavljajo še pet ali celo deset let. Naravna menopavza se v povprečju pojavi po 50. letu in pomeni prehod v novo življenjsko obdobje.

SIMONA ŠOLINIČ

Med tipične simptome in znake klimakterija, ki jih opazuje kar 70 odstotkov žensk, spadajo nočno potenje, nena-

dne vročine s potenjem, tako imenovane »valunge«, in razbijanje srca. Druge težave, ki

tipično spremljajo klimakterij, so še slabost, utrujenost, nespečnost, suhost nožnice

Izogibajte se stresu

K pojavu oziroma resnosti znakov in simptomov sodijo

tudi sočasni dejavniki, ki so pri tej starostni skupini pogosti: odhod otrok od doma, smrt partnerja ali staršev, ločitev in podobno. Vse to lahko tudi stopnjuje stres, ki je lahko dejavnik tveganja za to, da se simptomi pojavijo v težji obliki.

Pešanje delovanja jajčnikov, ko ženska prehaja v menopavzo, posredno vpliva tudi na delovanje drugih žlez z notranjim izločanjem (npr. ščitnice), zato se v tem obdobju lahko pojavijo motnje v njihovem delovanju. Treba se je tudi zavedati, da se simptomi in znaki lahko pojavijo precej pred pojavom menopavze in so lahko med ženskami zelo različni. Tovrstne težave so pogostejše pri ženskah, ki živijo v razvitih državah, a redkeje pri telesno dejavnih in psihično stabilnih ženskah.

FOTO: Pixabay

Za zdravje in dobro počutje lahko veliko storimo tudi s prehrano, enako je tudi v primeru soočanja z menopavzo.

V večini primerov se težave, zlasti psihološke, in tiste, povezane s potenjem, po nekaj letih delno umirijo. Ostanjejo lahko nekatere, katerih učinek se sčasoma povečuje in lahko privede do bolezenskega stanja, na primer do osteoporoze. Posebno spremljanje klimakterija ni potrebno, je pa treba nadzorovati spremembe, ki jih je v povezavi z njim moč pričakovati. K zdravniku mora ženska takrat, ko imajo simptomi in znaki, ki klimakterij spremljajo, zelo močan učinek na njen vsakdan in znižujejo kakovost življenja.

Kaj lahko storijo ženske?

Za večino težav in simptomov, povezanih z menopavzo, je kriv padec vsebnosti estrogena. Toda ker je pri ženskah, ki imajo maternico, estrogen povezan z večjo verjetnostjo razvoja raka maternice, ga zdravniki nadomeščajo skupaj s

progesteronom. Pri ženskah z odstranjeno maternico nadomeščajo samo estrogen. Po posvetu jih ginekolog lahko predpiše v obliki tablet, injekcij s podaljšanim sproščanjem hormona, obližev, hormonskih obročkov ali nosnih pršil.

Pri hormonskem nadomestnem zdravljenju je treba upoštevati previdnostne ukrepe. Zdravljenje ni primerno pri srčno-žilnih, jetrnih in tromboemboličnih boleznih, pri hormonsko odvisnih tumorjih (npr. rak dojke) in sistemskih boleznih (revmatske bolezni ...).

Dolgoročno menopavza vpliva predvsem na kostno gostoto, kosti se v tem obdobju tanjšajo in postajajo krhkejšje. Pogostejši so tudi zlomi, do njih prihaja tudi pri manjših obremenitvah. Poveča se tudi možnost za aterosklerozne težave, infarkt in možgansko kap, zaradi starosti je lahko tudi izid bolezni precej slabši.

Zelo pomembno je zavedanje, da gre pri soočanju z menopavzo za naraven proces in ne za bolezen, pri čemer se ženske glede na različno izražene težave lahko različno odzivajo. Da so težave čim manj izražene, veliko pripomorejo zdrav način življenja, dovolj spanja, opustitev kajenja: kajenje namreč pospešuje razgradnjo spolnih hormonov. Pomembna je redna telesna dejavnost, priporočeno je izpostavljanje kože obraza in rok zmernemu soncu trikrat na teden po 15 minut. Ženske si lahko pomagajo tudi z naravnimi pripomočki, kot je uživanje čaja iz črne detelje, priporočeno je uživanje lana, hmelja, navadne konopljike. Muškatna kadulja ublaži toplotne navale in sprošča telo. Podobno je z japonskim dresnikom. Kljub temu da sta menopavza in klimakterij naravna fiziološka procesa, imata lahko tako močan vpliv na vsakdanje delovanje, tako da je občasno potrebno tudi zdravljenje. Eden najučinkovitejših načinov zdravljenja težav v klimakteriju je z nadomestnim hormonskim zdravljenjem – z dodajanjem ženskih spolnih hormonov estrogenov.

novi tednik

Vedno z Menoj!

www.kamra.si

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

Primorski Slovenci na Celjskem po letu 1918 (15)

Franc Suša (v drugi vrsti drugi z desne) na ladji ob vračanju iz Amerike, 1932

Katarina Suša (v drugi vrsti peta z desne) v nemškem vrtcu v Celju (v Brglezovi vili), 6. 2. 1942

Družina Suša, 1940

Družina Suša

Franc Suša je živel v Velikem Polju nad Vipavo. Imel je štiri sestre in dva brata. Februarja 1918 je bil vpoklican v vojsko, novembra isto leto se je vrnil na domačijo. Leta 1924 je najprej odšel v Trst, od tam pa v Belgijo, kjer je delal v rudniku. Leta 1925 je našel delo na prekomorski ladji, ki je odplula v Ameriko, in na drugi strani oceana je ostal sedem let. Zaradi gospodarske krize in vedno večjega fašističnega terorja so po prvi svetovni vojni v Ljubljano odšli Francjev brat Ivan

in sestra Bernarda, na Blagovno brat Alojz, sestra Justina pa je najprej živela na Muti, kasneje se je preselila na Teharje. Franc je leta 1932 prišel iz Amerike ter odšel na Štajersko, in sicer k bratu Alojzu na Blagovno. Čez dve leti se je Franc poročil z Olgo Šmigovc. Skupaj sta odprla obrtno dejavnost in začela izdelovati sirkove metle. K Francu in Olgi se je preselila tudi Francjeva mati Antonija. Leta 1935 se jima je rodil sin Viktor, dve leti kasneje še hči Katarina. Leta 1938 sta zaprla obrtno dejavnost ter na Ložnici (današnji Ljubljanski cesti) pri

Celju zgradila hišo ter v pritličnem prostoru odprla trgovino. V času druge svetovne vojne so Nemci Francu in Olgi vzeli trgovino. Francjevega brata Alojza so z ženo in dvema hčerama izgnali v Srbijo, kamor je bila izgnana tudi sestra Justina. Marca 1943 so Franca zaprli, vendar so ga, ker je imel italijansko državljanstvo, že novembra izpustili. Do osvoboditve je delal pri trgovcu Zanggerju.

Po pripovedovanju hčerke Katarine Jošt.

Se nadaljuje ...

DARJA JAN

Muzej novejšje zgodovine Celje

ALBUM S CELJSKEGA

Ob 80-letnici ilegalnih humorističnih listov

Nemci so v Celju v drugi polovici aprila 1941 začeli v skladu z navodilom državnega vodje SS Heinricha Himmlerja zapirati zavedne Slovence, predvsem izobražence in tiste ljudi, ki so se na Štajerskem naselili po letu 1914 (zlasti primorski emigranti).

Aretiranci s celjskega območja so iz manjših zaporov v posameznih središčih regije

dospeli v Celje, kjer so jih zaprli v mestno kasarno in kasneje v kapucinski samostan ter Stari pisker. V samostanu je od 8. maja do 20. junija 1941 izhajal Kapucinski toti in v Celjskem piskru od 1. do 5. junija 1941 Toti Stari pisker.

Oba lista dajeta dober vpogled v način življenja jetnikov in v konkretne zgodovinske podatke, kot sta številčno

stanje zapornikov in datum uvedbe prisilne telovadbe. Šaljivi prispevki prikazujejo tedanje zaporniško sobivanje nekoč politično sprtih posameznikov.

dr. ALENKA HREN MEDVED

Vir: Kapucinski toti in Toti Stari pisker, faksimilirana izdaja ob 40-letnici vstaje in izida ilegalnih listov celjskih političnih zapornikov, 1981.

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje; info: srecko.macek@knjiznica-celje.si; medijski pokrovitelj: Novi tednik; vir: www.kamra.si

V kapucinskem samostanu v Celju je od 8. maja do 20. junija 1941 izhajal ilegalni humoristični list Kapucinski toti.

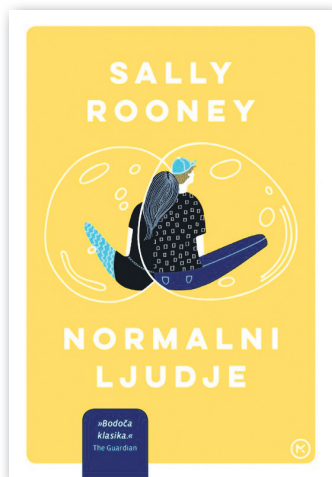
Vabljeni na ploščad pred Osrednjo knjižnico Celje, kjer bo od 10. maja na ogled razstava Kapucinski toti in Toti Stari pisker, ki jo je pripravila dr. Alenka Hren Medved v sodelovanju z Muzejem novejšje zgodovine Celje.

Sally Rooney: Normalni ljudje

O odnosih današnjega časa

V teh nenormalnih časih knjiga Normalni ljudje kar sama »pade« v roke. In čeprav na začetku misliš, da gre za še eno nič kaj pretresljivo ljubezensko zgodbo, se kmalu prepričaš, da ni samo to. Roman se namreč v ozadju dotika številnih perečih tem. Predvsem v njem ni nepričakovanih in nenačasnih preobratov. Govori o odrasčanju in iskanju lastne identitete ter bolečinah, ki ju spremljajo.

Junaka zgodbe sta najstnika Marianne in Connel, ki prihajata iz dveh popolnoma drugačnih svetov. Ona je neprilagojena, vase zaprta, pametna in samosvoja, brez prijateljev, on je priljubljen nogometaš, za katerim gledajo vsa dekleta v šoli, ki skrivaj bere svetovne klasike. Njegova mama opravlja slabo plačana gospodinjska dela pri Mariannini bogati družini. Kljub veliki socialni razliki se med njima sčasoma

razvije prijateljski odnos, ki postane še nekaj več. Čeprav je priljubljen med prijatelji, je Connel v družbi Marianne sramežljiv, a je edini, ki v šoli govori z njo. Veliko lažje kot

v šoli navežeta stike izven nje in kmalu ugotovita, da se privlačita. Med njima se razvije intenziven odnos, vendar se na Mariannino pobudo odločita, da bo njuno razmerje ostalo skrito pred javnostjo. To Connel zaradi svoje priljubljenosti v šoli tudi sprejme.

Zgodba se nadaljuje na dublinskem kolidžu Trinity, kjer Marianne študira politologijo in zgodovino, Conell pa se na njeno pobudo namesto za pravo odloči za študij angleščine. Na kolidžu se razmerje moči med njima popolnoma spremeni, saj se prevesi na njeno stran. Marianne se namreč v novem okolju odlično znajde. Ima fanta, postane vplivna in priljubljena, tudi zaradi bogatih staršev, Conoll pa je brez

prijateljev, po koncu predavanja se zapira v svojo sobo, kjer bere, ves je negotov in sramežljiv, razmišlja o svoji nesprejetosti med kolegi študenti. Naključje ju spet zbliža, kmalu postaneta par, a za to zdaj vedo vsi. Vendar zaradi različnih okoliščin in bremen iz preteklosti ne moreta biti zares skupaj. Čeprav je njun

odnos iskren, se prepirata, ker nista vedno odkrita drug do drugega, ker ne izrečeta tistega, kar bi morala, ali mislita, da s tem ne bi ničesar spremenila. Skratka, sta le dva mlada človeka, ki iščeta svojo pot in pri tem pogosto ranita drug drugega. Zato je njun odnos vse prej kot preprost.

JJ

O avtorici:

Za mlado irsko pisateljico Sally Rooney, letnik 1991, pravi, da je svojevrsten fenomen. Svoj prvi roman Pogovor s prijatelji je izdala že pri 26 letih ter z njim takoj pritegnila pozornost bralcev po vsem svetu. Z drugo knjigo Normalni ljudje se je že uvrstila med najuspešnejše sodobne pisateljice. Knjiga je osvojila naziv irski roman leta, prejela je glavno britansko literarno nagrado costa ter bila celo nominirana za Bookerjevo nagrado.

Počastili jubilej ustanovitve OF

Celjski člani ZB za vrednote NOB smo se spomnili na ustanovitev Osvobodilne fronte. 26. aprila smo se sprehodili mimo spomenika na Gledališkem trgu, se poklonili državni zastavi in tako počastili 80-letnico ustanovitve Osvobodilne fronte. Čast in slava vsem, ki so pred osmimi desetletji zmogli pogum in so postavili temelje upora proti okupatorjem slovenskih dežel. Hvala vsem, ki se jih spominjamo in sledimo poti, ki so jo zastavili. LS

Osem zlatih in sedem srebrnih priznanj

Dijaki I. gimnazije v Celju uspešno zastopajo barve svoje šole na državnih tekmovanjih iz znanja, saj so v zadnjih tednih dosegli visoke uspehe.

Na državnem tekmovanju za Proteusova priznanja iz biologije so Tia Rozoničnik, Stella Alexandra Heath, Blaž Čerenak in Lea Balant osvojili zlata priznanja. Leon Horvat, Urh Šarlah in Manca Romih so osvojili srebrna priznanja.

Na državnem tekmovanju iz psihologije so Nik Hrastnik, Ana Kozamernik in Tia Rozoničnik osvojili zlato priznanje. Kaja Balaško je uspeh dopolnila s srebrnim priznanjem.

Da jim španščina ni španska, oziroma – kakor rečejo Španci – kitajska vas, so kajuhovci dokazali na državnem tekmovanju iz španščine, kjer je bilo poleg znanja jezika treba poznati

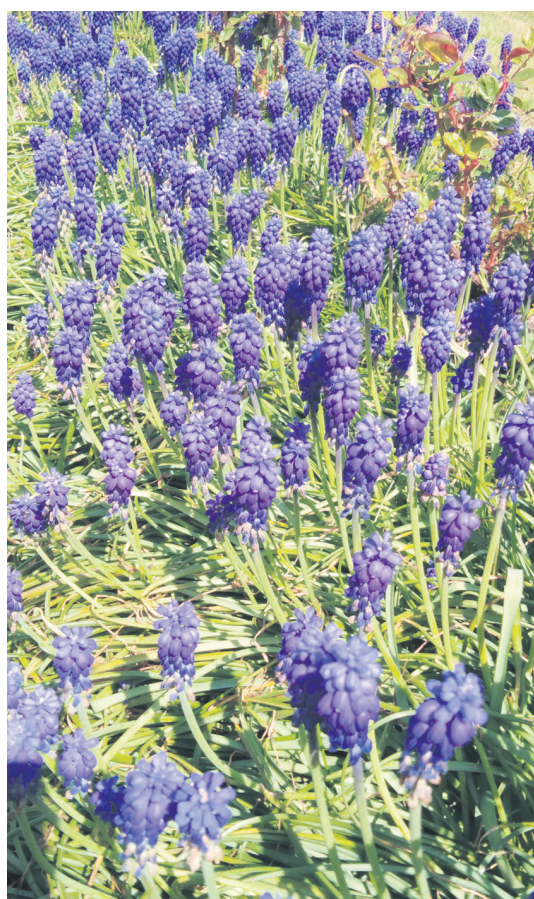
novi tednik

Vedno z menoj!

Med tisočimi cvetovi

Preproge cvetja na vrtu Dragice in Stanka Brlogarja v Vrhovem pri Radečah jemljejo dih obiskovalcem. Kljub svojim letom vestno urejata okolico svojega doma ob reki Savi in skrbita, da je lepa v vseh letnih časih. Različne vrste rož, lepo urejene stezice, vmes grmovnice, živalske skulpture in okrasni predmeti. Vrt je njuno največje veselje in namenjata mu večino svojega časa. V teh pomladnih dneh je zacvetelo na tisoče modrih in roza cvetov, ki so paša za čebele in privlačni za mimoidoče obiskovalce, ki so navdušeni ob pogledu na to lepoto.

Foto: KA

tudi izume, ki so nastali v špansko govorečem svetu. Zlato je osvojil Jan Hrovat, srebro je osvojila Nika Zabukovšek, bron so si priborile Teja Balaško, Manca Klepej in Žana Košenina.

Srebrno zbirko sta lepo dopolnila Nino Kolander in Samo Volovšek, ki sta tekmovala v naravoslovju.

Državno tekmovanje iz biologije je bilo 20. marca, iz psihologije 26. marca, iz španščine 10. aprila in iz naravoslovja 16. aprila.

Debaterji ponovno odlični

Kajuhovci so zadnja leta med drugim tudi uspešni debaterji. Tokrat so se ponovno odlično izkazali na državnem debatnem turnirju, ki je bil 17. aprila. Sodelovali sta dve ekipi. Ajda Ušen, Art Špegel in Nik Vrstošek so ekipno prejeli zlato priznanje, vsak od njih tudi srebrno priznanje za individualne dosežke. Jon Žnidarčič, Eva Leskovar in Lan Gradišek so ekipno prejeli srebrno priznanje, vsak od njih bronasto priznanje za individualne dosežke.

Z izjemnim državnim uspehom so nagradili svoj pretekli mednarodni uspeh. Na praškem mednarodnem turnirju so ekipno zasedli 12. mesto, Art je zasedel 15. mesto med govorci, ki jim je angleščina tuji jezik.

NP

Udeleženci državnega tekmovanja iz biologije

Vseslovensko petje s srci v OŠ Lava

Z velikim veseljem smo se odločili, da bomo kljub številnim omejitvam petja v šoli v zadnjem letu zapeli slovenski pesmi na čast in se pridružili izjemno lepi akciji Vseslovensko petje s srci.

Petje je najlepši izraz svobode. Svobode izražanja naše kulture, umetnosti, čutenj.

Slovenci smo narod petja in prav petje je tisto, ki nas bolj poveže. V zadnjem letu,

odkar nam je onemogočeno skupno prepevanje, smo ga še posebej pogrešali.

Akcija Vseslovensko petje s srci je bila izvedena na dan zaščitnika sv. Jurija, ki po naši tradiciji prinaša pomlad, obilje in zdravje v družino, in sicer 23. aprila med 10. in 11. uro.

Ponovno je odprla zavedanje, kako pomembna je slovenska pesem in kako zdravilno deluje na vse generacije ljudi.

Petje so pogrešali predvsem odrasli, a tudi nekateri otroci – še posebej pevci, saj se prepevati na daljavo prav zares ne da. Tako je skupina pevk pod vodstvom nove zborovodkinje Maje Srebočan z velikim veseljem in žarom zapela na obrežju Savinje pri Domu ob Savinji, kjer so lahko mimoidoči prisluhnili izbranim ljudskim (že skoraj pozabljenim) pesmim, kot so Čuk se je oženil, En hribček bom kupil, Ob bistrem potoku ..., ki še vedno ubrano zvenijo, na balkonih pa so se pridružili stanovalci doma.

Za posladek so dekleta zapela pesem Dan ljubezni, saj je to pesem, ki sodi v vse čase brez

izjeme in so jo mimoidoči tudi s petjem sooblikovali.

Pevkam se je pridružila s harmoniko tudi odlična učiteljica harmonike v Glasbeni šoli Celje, gospa Marija, tako je slovenska pesem ob reki Savinji še bolj zvenela.

Morda so pevke s prepevanjem mimogrede ozdravile tudi kakšno osamljeno in žalostno »dušo« po tem nenavadnem času zaprtja države, saj z zvokom in glasbo lahko postanemo bolj zdravi, lahko prekinemo negativne lastnosti in vzorce, ki se pojavijo v fizičnem telesu in okolju. Petje vpliva na čustveno in mentalno ter duhovno stanje človeka, ki prinaša mir in ravnotežje.

In v tem trenutku nam ravnotežja primanjkuje v izobilju.

MK

Humovit

SUBSTRATI ZA VAŠ VRT

za rastline hit

IZ NARAVE
ZA RASTLINE
ZDRAVE

CINKARNA

www.cinkarna.si

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Razporejanje

»Zdravo, kaj delaš?«
»Razporejam oblačila v omari.«
»Na zimska in letna?«
»Ne, na premajhna in ravno prava.«

Ni mu treba

Službena zabava. Šef pripoveduje šale. Vsi razen Janeza se smejijo.
Šef ga vpraša: »Zakaj se pa ti ne smejiš?«

Janez: »Se mi ni treba, čez mesec dni grem v pokoj.«

Živalska

Babica pride v sobo k vnu-ku in vidi, da ta joče.
»Kaj pa je narobe?« ga vpraša.
»Mama in ata sta se prepi-rala,« smrka mali.
»To ni tako strašno,« ga miri babica.
»Kako da ne!« odgovori vnuk. »Ata je mami rekel, da je gos, ona pa njemu, da je osel. In kaj sem potem jaz?«

Je rekla, da ima metuljčke v trebuhu. Jaz pa pol odojka, krompirček in pivo!

Moj dedek je živel 97 let. Medicina takrat še ni bila tako razvita ...

Zoom srečanje z videom

Zoom srečanje samo zvočno

...kdor te ima resnično rad, ti prinese zajtrk v posteljo!

Ves čas poslušam, da se v postelji vse reši. Ni res. Vesa dan ležim in nič ni rešeno.

Zdaj je pravi čas za poroko. Ni treba nikogar povabiti.

Oven

Vsemu, kar boste počeli, boste pridali svojevrsten pečat. Izkoristite prvo polovico meseca za večje podvige, energije vam ne bo primanjkovalo, moči in dobre volje tudi ne. Vaš vladar biva v znamenju raka in vam daje možnost, da se boste znašli v različnih situacijah. V kombinaciji z razumom vam to prinaša čudovito priložnost, da v popolnoma novi luči dojemate vse, kar se vam dogaja. Vaša vladarica še vedno biva v vašem znamenju, kar vam povečuje energijo in privlačnost.

Bik

Vaša intuicija bo na visoki ravni, zato se lahko nanjo zanesete. Mars biva v znamenju raka in vam daje možnost, da se boste znašli v različnih situacijah. V kombinaciji z razumom vam to prinaša čudovito priložnost, da v popolnoma novi luči dojemate vse, kar se vam dogaja. Vaša vladarica še vedno biva v vašem znamenju, kar vam povečuje energijo in privlačnost.

Dvojčka

Dogodki minulih dni bodo pustili močan pečat v vaši duši. Še vedno vam misel na neko osebo ne bo dala miru. Prevladovali bodo mešani občutki in nikakor ne boste znali razločiti med čustvi in razumom. Naredite prvi korak, vse ostalo se bo odvijalo na način, ki vam bo ljub. Venera, kraljica ljubezni, biva v vašem znamenju, zato boste zadeve obvladovali in nič vas ne bo presenetilo.

Rak

Še vedno se boste v mislih vračali v preteklost in delali obračune. Mars biva v vašem znamenju in vam prinaša obilo nove, sveže energije, zato so notranje napetosti nekoliko bolj izpostavljene. Ponovno lahko naredite lep korak naprej, če se boste le odločili obračunati z vsem, kar vam več ne služi. V tem obdobju prihajajo nove, lepe priložnosti, zato umirite svojega duha.

Lev

Delovati boste morali razumsko, čeprav bodo vaša čustva zelo silovita. Vaš vladar v znamenju bika vam daje toplino, moč in prodornost, zato ne boste stali križem rok. Zadeve boste vzeli v svoje roke in bili zelo zadovoljni s svojimi rezultati. Vpliv preteklosti bo ponovno potrkal na vaša vrata in vam prinašal potrebo po odločitvi, ki ste jo potiskali na stranski tir že v preteklosti.

Devica

Bolje je, da se distancirate, kot pa da se spustite v konkretno akcijo. Z varne razdalje boste lažje ocenjevali, kaj se dogaja, po drugi strani pa tudi ne boste prav nič tvegali. Nekoliko bolj občutljivi boste kot sicer, zato si dajte več manevrskega prostora za vse, kar počnete. Bolj skrbno boste gledali na svoje zdravje. Polni boste upanja za spremembe, ki se obetajo.

Tehnica

Svoje obveznosti načrtujte z veliko rezervo v času. Vse ne bo potekalo tako gladko, kot bi želeli, zato bodite potrpežljivi in strpni, v koliko se zadeve ne bodo odvijale v želene smeri. Ne zanašajte se samo na tisto, kar je vidno navzven, poslušajte tudi svoj intuicijo. Vaša vladarica biva v znamenju bika, prinaša vam dobre in srečne okoliščine v ljubezni.

Škorpion

Mikalo vas bo poskusiti nekaj novega, zanimivega, kar vam lahko požene kri hitreje po žilah. Mars v znamenju raka vam bo pomagal, da boste uskladili nasprotja, ki so se vam pokazala v preteklem obdobju na delovnem področju. Samski imate v tem času odlične priložnosti, da spoznate koga na novo. Več pozornosti boste v tem obdobju namenjali fizični aktivnosti.

Strelec

Iskali boste nove možnosti in priložnosti za zasluzek. Bivanje Venere v znamenju bika bo dobra pozicija za začetek kakšnega novega posla. Sreča vam bo mila tudi zaradi bivanja vašega vladarja v znamenju vodnarja. Aktivira se lahko zadeva, ki je vezana na preteklosti in vam odpira nove poti. Pri tem ste lahko zelo iznajdljivi. Vpliv tujine se izraža tudi na zasebnem področju.

Kozorog

Veliko ste uredili, vsega pa tudi ne. Ne iščite krivde pri sebi in si ne očitajte nespособnosti. Krivec so okoliščine, na katere nimate vpliva. V obdobju zadnjih dveh let ste poskušali narediti preobrate in spremembe. Nekatere izmed njih niso zaživele v polni meri, zato včasih izgubljate potrpljenje in ne verjamete več v dober razplet. Ob vplivih planetov se vam odpira nova pot.

Vodnar

Mikalo vas bo, da bi se umaknili nekam v samoto. Jupiter, planet sreče biva še nekaj dni v vašem znamenju, zato se zadeve odvijajo zelo intenzivno, na nekatere od njih nimate pravega vpliva. Kljub vsem težavam se bo tudi vam pokazala priložnost, da narediti velik preobrat, ki je predvsem viden na poslovnem področju. Včasih je tudi usoda tista, ki pomaga, da se nasprotja uskladijo.

Ribi

Nekomu boste zelo ogreli srce, kar boste dosegli z lahkoto. Vendar se lahko v zadnjem trenutku umaknete. Bivanje Venere v znamenju bika vam bo dajalo oporo, da presežete strah, ki je vezan na preteklost. Če boste deležni očitka, da ne veste točno, kaj želite, je lahko to celo upravičeno. Pomembno je, da uskladite razum in čustva in si določite točno strategijo delovanja.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA GORDANA

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana.**

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro.**

Cena 2,19 EUR/min

[illegible]

7			4				9	
6			5				4	
8			2					
		9		6			8	1
				2				6
		3		1				5
	7				9	5		8
	1					3		
	5		1		8	2		

				9	6			
		6				5	7	
7	4	8						
8		1						
			5	6			9	
2			3		1		6	8
			6	3	7			
						1		4
3	2	5						

9	5	6	3	4	1	7	8	2
7	4	8	6	2	5	3	1	9
1	2	3	8	7	9	6	4	5
4	1	7	9	3	6	2	5	8
5	8	9	2	1	7	4	3	6
3	6	2	4	5	8	1	9	7
6	9	1	7	8	4	5	2	3
2	7	4	5	9	3	8	6	1
8	3	5	1	6	2	9	7	4

4	9	1	6	3	7	2	8	5
6	5	3	2	8	1	4	7	9
8	7	2	4	5	9	6	1	3
9	3	5	7	1	4	8	2	6
7	4	8	5	6	2	3	9	1
2	1	6	3	9	8	7	5	4
3	6	7	1	2	5	9	4	8
1	2	9	8	4	6	5	3	7
5	8	4	9	7	3	1	6	2

Geslo iz številke 17: Čas je, da pomislite nase.

Nagrajencem čestitamo. Nagrade jim bomo poslali po pošti.

**DRUGAČNI.
BOLJŠI.**

www.trik.si **3K**

V naše križanke smo pripeljali **lepe besede**,
ki so pri drugih še vedno brez razloga **prepovedane**.

Vedn♥ z men♥j!

Nagradni razpis

1. do 3. nagrada: knjiga Kuharske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice ter majica NT&RC

1	2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	16	
17	18	19	20	21	22	23		

b) občasni bralec Novega tednika

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravitelj podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shrani moje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisma preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicje soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Presernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Podpis:

Upoštevali bomo samo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo.

90.6 95.1 95.9 100.3

radio celje

Vedn♥ z men♥j!

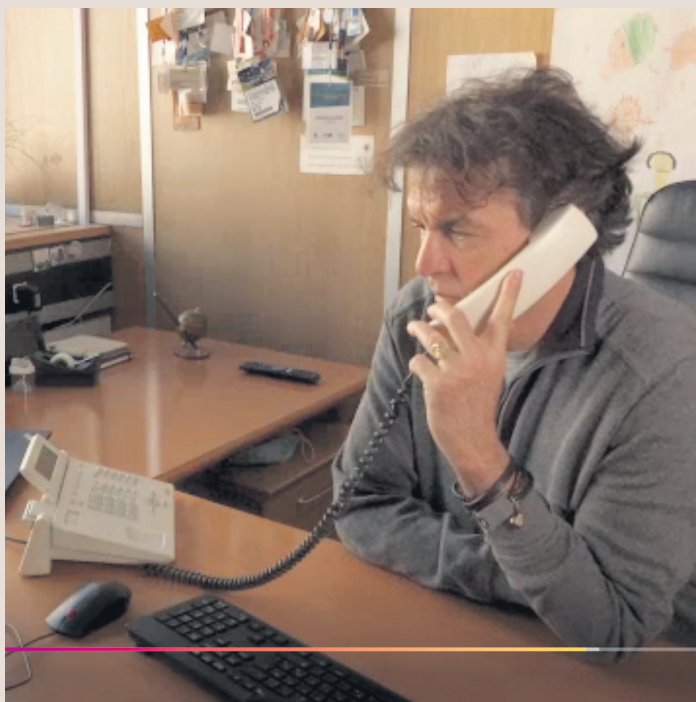
Odličen dokumentarec Zvezdana Martiča

Znan celjski televizijski novinar in urednik Zvezdan Martič, ki že vso kariero dela na Televiziji Slovenija, je ustvaril še en izvrsten dokumentarni film, ki smo si ga lahko ogledali ob dnevu upora proti okupatorju.

Dokumentarec Pozabljeni grob govori o kleni in pogumni ženski Hermini Seničar, ki se je ob začetku druge svetovne vojne na slovenskih tleh pridružila odporiškem gibanju, postala borka 1. celjske čete, bila deportirana v zloglasni Auschwitz, kjer je uspela preživeti. Na koncu je ostala pozabljena, celo brez groba na celjskem pokopališču. Zvezdan Martič je vrhunsko predstavil pretresljivo življenjsko zgodbo in na najboljši način pokazal, zakaj se še splača gledati televizijo. V dokumentarcu je uporabljenih veliko arhivskih posnetkov Celja v prelomnih časih, v njem kot govorci nastopajo znani ljudje iz mesta ob Savinji. Še ena televizijska freska, ki jo je Zvezdan Martič posvetil rojstnemu mestu.

RG

Foto: zajem zaslona TV Slovenija

Prebudila jih je Hmeljska koračnica

Polzelani so se tako kot tudi ponekod drugod po Savinjski dolini prvega maja prebudili ob zvokih tradicionalne budnice. Zanj je že peto leto zapored poskrbel Pihalni orkester Cecilija KGD Polzela.

Polzelskim glasbenikom so tokrat na pomoč priskočili člani PGD Ločica ob Savinji, ki so s pomočjo zvočnikov zvok prvomajske budnice popeljali po vseh domačih zaselkih in celo po nekaterih sosednjih občinah. Posebnost letošnjega bujenja je bila zagotovo ta, da so premierno predvajali čisto novo skladbo Hmeljska koračnica, katere avtor je njihov dirigent Gašper Smisl. Za skladbo so posneli tudi prikupen videospot, v katerem se izmenjavajo prizori glasbenikov in spodnjesavinjskih hmeljišč.

ŠO, foto: posnetek zaslona YouTube

Kako zveni Šentjur?

Na Resevni, ob Slivniškem jezeru in v Zgornjem trgu je na voljo nova didaktična oprema, ki obiskovalcem omogoča, da znane točke v občini Šentjur raziščejo ob odkrivanju zvoka. Priložnost, da ljudje sami muzicirajo ali bolj pozorno prisluh-

nejo zvokom narave, omogoča spoznavanje tako imenovane zveneče krajine Šentjurja.

V Razvojni agenciji Kozjansko pravijo, da je občina Šentjur prepoznavna predvsem po svoji glasbeni identiteti. V letu, ki je na ravni države proglašeno za leto Josipa

Ipavca, so na že dokaj dobro obiskanih točkah v občini postavili didaktična orodja, ki omogočajo ustvarjanje zvokov ali spodbujajo k tenkočutnejšemu dožemanju narave in k poslušanju zvokov krajine. Hkrati želijo z omenjenimi orodji obiskovalce motivirati za dodatno raziskovanje destinacije.

Obiskovalci Zgornjega trga se lahko svobodno glasbeno izražajo na kamnitem lito fonu, ki stoji pod stoletnimi kostanji, le nekaj korakov od doma znamenite skladateljske družine. Obiskovalce Resevne posebna tabla, kamnite plošče in pohodni kamni s simboli ptic usmerijo na gozdno jaso v bližini planinskega doma. V gozdu so nakazani stojišča, sedišča, naravno ležišče v bukvi in gugalnica oz. klopca, pritrjena na hrast. »To nas nagovarja, da prisluhnemo šumenju vetra v krošnjah, ptičjemu petju in zvokom, ujetim v lesu in kamnu, ki odzvanjajo tudi v glasbi šentjurskih skladateljev Ipavcev,« je pojasnila vodja sektorja za razvoj turizma in podeželja na RA Kozjansko Breda Retuznik. Cilj urejene točke na Resevni je po njenih besedah tudi, da se obiskovalci te vzpetine še bolj zavejo lepote narave in zvokov gozda. Posebna točka je urejena tudi ob Slivniškem jezeru.

TS

Ste kdaj že igrali na lito fon? Odslej je to mogoče v šentjurskem Zgornjem trgu. (Foto: RA Kozjansko)

Inovativna gasilska budnica

Zaradi še vedno veljavnih ukrepov za preprečevanje okužb s koronavirusom je bilo tudi letos zelo oteženo izvajanje prvomajskih budnic, le redkokje so bile. V Prostovoljnem gasilskem društvu (PGD) Gaberje so bili odločeni, da bodo tudi v teh razmerah poskrbeli za tradicionalni prvomajski dogodek, ki mnogim polepša praznik.

Domislili so se inovativne rešitve in budnico predvajali med vožnjo po mestu z novim gasilskim vozilom GV-1. Vmes se je oglasila tudi kakšna sirena. Tako so ubili dve muhi na en mah: budnica le ni izostala in še odlično so promovirali svoje novo gasilsko vozilo. Posnetek predvajanja budnice so gaberski gasilci objavili tudi na svoji FB-strani in zabeležili zelo veliko ogledov.

RG

Foto: zajem zaslona

Minilo je že sedemnajst let

Sedemnajsto obletnico osvojitve naslova evropskega prvaka so nekateri udeleženci tega najpomembnejšega trenutka v celjskem rokometu proslavili pred tednom.

Tako kot v nekaj zadnjih letih so se tudi tokrat zbrali v običajni zasedbi v »rokometni« gostilni Amerika, vsi že upokojeanci, a še vedno zvesti klubu, ki je po njihovem mnenju v vedno težjem finančnem ter v zadnjem času tudi rezultatskem stanju. Zaradi omejitev in predpisov v času epidemije so tokratno srečanje – na pobudo arhitekta dvorane Zlatorog Valterja Ernsta – pripravili kot poslovni sestanek na temo ureditve dvorane pri organizaciji domačih in evropskih tekem, da bi tako čim bolj pomagali sedanjemu vodstvu Celja Pivovarne Laško. Na začetku so obudili spomin na preminula somišljenika, trenerja evropskih prvakov Mira Požuna in Miča Bundala, ustanovitelja gostilne Amerika in dolgoletnega podpornika celjskega rokometu. Prvi kozarec so spili na zdravje minulim slavljencem, Marku Jugoviču (70 let), Tonetu Turnšku (80) in Milanu Zupančiču (90 let). Po prijetnem druženju so se razšli v upanju, da bodo tradicionalno in na enak način končali tudi leto 2021.

DŠ